

Bruxelles, den 16.3.2023
COM(2023) 160 final

2023/0079 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2023) 360 final} - {SWD(2023) 160 final} - {SWD(2023) 161 final} -
{SWD(2023) 162 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Råstoffer er udgangspunktet for alle industrielle værdikæder. Denne forordning fokuserer på råstoffer uden for energi- og landbrugssektoren af stor betydning for EU-økonomien, og for hvilke forsyningssikkerhedsrisikoen er høj. Disse kritiske råstoffer (også benævnt CRM) er ofte uundværlige input for en bred vifte af strategiske sektorer, herunder vedvarende energi, den digitale industri samt rum- og forsvarssektoren og sundhedssektoren. Samtidig kan udvinding og forarbejdning af kritiske råstoffer have negative miljøvirkninger — alt efter de anvendte metoder og processer — og negative sociale virkninger.

For mange kritiske råstoffers vedkommende er EU-afhængigheden af import næsten total. Leverandørerne af denne import er ofte stærkt koncentreret i et fåtal af tredjelande såvel i udvindings- som i forarbejdningsfasen. F.eks. stammer 97 % af EU's magnesium fra Kina. Tunge sjældne jordarter, der anvendes i permanente magneter, raffineres udelukkende i Kina. 63 % af verdens kobolt, der anvendes i batterier, udvindes i Den Demokratiske Republik Congo, og 60 % heraf raffineres i Kina. Denne koncentration udsætter EU for betydelige forsyningsrisici. Der er fortilfælde, hvor lande udnytter deres stærke position som leverandører af kritiske råstoffer over for køberlande, f.eks. gennem eksportrestriktioner.

Med den globale omstilling til vedvarende energi og digitaliseringen af vores økonomier og samfund forventes efterspørgslen efter nogle af disse kritiske råstoffer at stige hastigt i de kommende årtier. Den globale efterspørgsel efter lithium, der anvendes til fremstilling af batterier bestemt til mobilitet og energilagring, forventes at stige med op til 89 gange inden 2050. EU-efterspørgslen efter de sjældne jordarter, som benyttes til at fremstille de permanente magneter, der anvendes i vindmøller eller elkøretøjer, forventes at stige med en seks- til syvfoldning frem mod 2050. EU-efterspørgslen efter gallium, der anvendes til fremstilling af halvledere, forventes at stige med en syttendobling frem mod 2050. Substitutionsmaterialer, øget materialeeffektivitet og cirkularitet kan i et vist omfang afbøde den forventede stigning i efterspørgslen, men disse skridt forventes ikke at vende tendensen. I øjeblikket forventes den nuværende og planlagte kapacitetsrisiko ikke at dække mere end 50 % af den forventede efterspørgsel efter kobolt, og den fremtidige stigning i efterspørgslen efter sjældne jordarter forventes at overstige kapacitetsvæksten¹. På denne baggrund har mange lande vedtaget politikker for aktivt at sikre deres forsyning med kritiske råstoffer og dermed øget konkurrencen om ressourcer.

Afbrydelser i forsyningen af nødvendighedsvarer under covid-19-krisen og den energikrise, der blev udløst af Ruslands angrebskrig mod Ukraine, har belyst EU's strukturelle afhængighed af forsyninger og dennes potentielt skadelige virkninger i krisetider. Kritiske råstoffers centrale betydning for den grønne og den digitale omstilling og for forsvars- og rumapplikationer indebærer, at en afbrydelse af forsyningen heraf vil få betydelige negative virkninger for EU-industrien. Dette vil bringe det indre markeds virkemåde i fare og skade EU's konkurrenceevne, samtidig med at beskæftigelsen og jobskabelsen sættes på spil, og arbejdsvilkårene og lønningerne påvirkes. Uden en sikker forsyning med kritiske råstoffer vil Unionen desuden ikke være i stand til at opfylde sit målsætning om en grøn og digital fremtid.

¹ Carrara, S. et al., Supply chain analysis and material demand forecast in strategic technologies and sectors in the EU – A foresight study, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, 2023, doi:10.2760/386650, JRC132889.

Råstofinitiativet fra 2008 og handlingsplanen for kritiske råstoffer fra 2020 udgjorde begge en ramme for initiativer til vurdering af forskellige råstoffers kritiske betydning, international diversificering, forskning og innovation og udvikling af produktionskapacitet for så vidt angår kritiske råstoffer i EU. De trufne foranstaltninger bidrager til at sørge for en mere sikker forsyning. F.eks. bidrager de strategiske partnerskaber, der er indgået med tredjelande i overensstemmelse med handlingsplanen, til at diversificere råstofforsyningskilderne ved yderligere at integrere EU's værdikæder for råstoffer med ressourcerige tredjelands værdikæder.

Disse ikkelovgivningsmæssige tiltag har dog været utilstrækkelige til at sikre EU adgang til en stabil og bæredygtig forsyning af kritiske råstoffer. For indeværende findes der ingen lovgivningsmæssige rammer, hvormed det tilsigtes strukturelt at mindske forsyningsrisici på tværs af viften af kritiske råstoffer. For det første er industrien i mangel af en fælles ramme, som kan sikre, at de erhvervsdrivende er modstandsdygtige og forberedte på de problemer, der måtte opstå, fortsat i for høj grad eksponeret for risikoen for forsyningsafbrydelser. For det andet er EU's potentiale til at øge sin udvindings-, forarbejdnings- eller genanvendelseskapacitet fortsat underudnyttet. På tværs af medlemsstaterne går viden om mineralforekomster ofte tilbage til en tid, hvor kritiske råstoffer ikke var de eftertragtede ressourcer, de er i dag. Undertiden er vanskelig adgang til finansiering, langvarige og komplekse tilladelsesprocedurer og manglende offentlig accept samt potentielle miljøproblemer store hindringer for at udvikle projekter vedrørende kritiske råstoffer. For det tredje skaber lovgivningen om affaldshåndtering ikke tilstrækkelige incitamenter til at forbedre cirkulariteten af kritiske råstoffer ("deres cirkularitet") eller til at udvikle et marked for sekundære råstoffer. Endelig er der utilstrækkelige incitamenter til at rapportere om og begrænse de negative miljøvirkninger af kritiske råstoffer, der bringes i omsætning i EU.

På denne baggrund har dette forslag følgende mål:

- at styrke de forskellige led i den europæiske værdikæde for kritiske råstoffer
- at diversificere EU's import af kritiske råstoffer for at mindske den strategiske afhængighed
- at forbedre EU's kapacitet til at overvåge og afbøde aktuelle og fremtidige risici for afbrydelser af forsyningen med kritiske råstoffer
- at sikre den frie bevægelighed for kritiske råstoffer på det indre marked og samtidig sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau ved at forbedre cirkulariteten og bæredygtigheden heraf.

Dette memorandum er alene knyttet til det aktuelle forslag til forordning. I den meddelelse, der ledsager dette forslag, redegøres der for den overordnede strategiske vision for at styrke Europas forsyning med kritiske råstoffer gennem foranstaltninger både i og uden for EU.

• **Sammenhæng med de gældende regler på området**

Dette forslag er i overensstemmelse med strategien for den europæiske grønne pagt og den europæiske klimalov. Det har til formål at bidrage til, at EU opnår den fornødne kapacitet med henblik på at nå sine mål for produktion af vedvarende energi, for udvikling af strategiske fremstillingsteknologier såsom halvledere og for at opfylde målet om klimaneutralitet.

Det følger op på Versailleserklæringen, som blev vedtaget af Rådet i 2022, og som skitserede kritiske råstoffers strategiske betydning med hensyn til at sikre EU's strategiske autonomi og europæisk suverænitet. Det er også i overensstemmelse med Europa-Parlamentets beslutning

af november 2021 om en EU-strategi for kritiske råstoffer og med konklusionerne fra konferencen om Europas fremtid. Endelig lever denne forordning op til det tilsagn om at mindske EU's afhængighed af kritiske råstoffer, som kommissionsformand Ursula von der Leyen fremsatte i sin tale om Unionens tilstand 2022. Dette kan opnås ved at diversificere og sikre en bæredygtig EU-intern forsyning med kritiske råstoffer, udpege strategiske projekter i hele forsyningskæden og opbygge strategiske reserver. Forud for meddelelsen om en forordning om kritiske råstoffer blev der i maj 2022 bebudet et lovgivningsforslag om kritiske råstoffer i henholdsvis REPowerEU-meddelelsen og den fælles meddelelse om analyse af investeringsunderskuddene på forsvarsområdet og vejen frem.

Dette forslag fokuserer på at opbygge EU's kapacitet til at levere kritiske råstoffer, mens der i meddelelsen, der ledsager dette forslag, redegøres for den underliggende strategi, hvormed forsyningen med kritiske råstoffer sikres. Den omfatter ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger til diversificering af eksterne forsyninger fra lande uden for EU og til fremme af forskning, innovation og færdigheder. Forordningen ledsages af resultaterne af Kommissionens kritikalitetsvurdering, de tilhørende datablade om de kritiske og strategiske råstoffer (yderligere oplysninger herom findes i den detaljerede redegørelse på s. 15), som dette forslag er målrettet, og den seneste fremsynsundersøgelse. Forslaget forelægges sammen med forordningen om nettonulindustrien, der som bebudet i meddelelsen om en industriplan for den grønne pagt til den CO₂-neutrale tidsalder vil underbygge den industrielle fremstilling af centrale teknologier i EU.

Forslaget er i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af maj 2021 om ajourføring af EU-industristrategien af 2020, hvori der udpeges områder præget af strategisk afhængighed, der kan føre til sårbarheder. De to efterfølgende dybdegående undersøgelser indeholdt yderligere analyser af årsagerne til strategiske afhængighedsforhold og behandlede indledningsvist (blandt andre spørgsmål) kritiske råstoffer under ét og efterfølgende sjældne jordarter og magnesium.

Selv om der før denne forordning ikke fandtes en lovramme med det formål at sikre forsyningen med kritiske råstoffer, følger dette forslag de tidligere europæiske strategier angående kritiske råstoffer. For det første bygger denne forordning på den kritikalitetsvurdering, som er blevet ajourført hvert tredje år siden 2008-initiativet, og som har givet oplysninger om kritiske råstoffer og EU's afhængighed heraf. For det andet supplerer og styrker den de initiativer, der fulgte efter handlingsplanen af 2020. Den udgør også en ramme for støtte til projekter i værdikæden for kritiske råstoffer, der bygger på det udførte arbejde i den europæiske råstofalliance. Forslaget bygger også på EU-principperne for bæredygtige råstoffer, som har til formål indbyrdes at tilpasse medlemsstaternes forståelse af bæredygtig udvinding og forarbejdning.

I overensstemmelse med handlingsplanen af 2021 for synergier mellem civil-, forsvars- og rumindustrierne er Kommissionen desuden i færd med at oprette et observatorium for kritiske teknologier. Observatoriet vil udpege, overvåge og vurdere kritiske teknologier inden for den civile sektor samt forsvars- og rumsektoren, deres potentielle anvendelser og tilknyttede værdi- og forsyningskæder, herunder strategisk afhængighed og strategiske sårbarheder.

Desuden har Kommissionen udført en fremsynsundersøgelse, som vurderer Den Europæiske Unions fremtidige behov for kritiske råstoffer og de potentielle flaskehalse i forsyningskæden inden for vigtige strategiske teknologier og sektorer. Ifølge rapporten forventes en hidtil uset stigning i efterspørgslen efter de vigtigste materialer, der er nødvendige for en vellykket dobbelt omstilling og for EU's dagsorden for henholdsvis forsvar og rumfart.

Dette forslag er i overensstemmelse med anden lovgivning om kritiske råstoffer. Det er f.eks. i overensstemmelse med forordningen om konfliktminerale², hvor importører af tin, tantal, wolfram og guld (3TG) pålægges at indføre og gennemføre due diligence-politikker med henblik på at håndtere menneskerettighedsvirkninger i forbindelse med væbnede konflikter tillige med arbejdstagerrettigheder i deres samlede værdikæde.

- **Sammenhæng med EU's politik på andre områder**

I betragtning af, at kritiske råstoffer indgår i mange industrielle værdikæder, og i betragtning af kendetegnene ved de forskellige led i værdikæden for kritiske råstoffer såsom udvinding, forarbejdning eller genanvendelse har EU-politikker og -lovgivning på flere områder relevans.

For det første omfatter EU-miljølovgivningen procedurerne for at indhente tilladelser til råstofrelaterede projekter, herunder kritiske råstoffer, i den samlede værdikæde. Den foreslåede forordning vil gælde uden at berøre EU-lovgivningen om naturbeskyttelse, navnlig direktiv 2011/92/EU³ om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner⁴, direktiv 92/43/EØF⁵ om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF⁶ om beskyttelse af vilde fugle og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF⁷ vedrørende vandpolitiske foranstaltninger⁸. Dette forslag tilsigter at gøre de nationale tilladelsesprocedurer mere strømlinede og forudsigelige for at sikre, at projekter overholder EU-lovgivningen om naturbeskyttelse uden at undergrave en virksomheds anvendelse af forslagens bestemmelser.

For det andet regulerer EU's affaldspolitik indsamling, reduktion, genanvendelse og behandling af affald, herunder af affaldsstrømme, der indeholder kritiske råstoffer. Ifølge direktivet om håndtering af affald fra udvindingsindustrien⁹ skal enhver driftsherre med ansvar for håndtering af udvindingsaffald (dvs. affald fra minedrift) indhente en tilladelse. Dette forslag vil supplere denne bestemmelse ved at pålægge driftsherrerne (for affaldsanlæg, der i øjeblikket er i drift) og medlemsstaterne (for lukkede og forladte affaldsanlæg) at analysere potentialet for nyttiggørelse af kritiske råstoffer i udvindingsaffald. Affaldsrammedirektivet¹⁰ er målrettet affald generelt, og det pålægger medlemsstaterne at

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder (EUT L 130 af 19.5.2017, s. 1).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (kodifikation) (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

⁵ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF — Erklæring vedtaget af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen (EUT L 102 af 11.4.2006, s. 15).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

træffe foranstaltninger til forebyggelse af affaldsproduktion, navnlig målrettede produkter, der indeholder kritiske råstoffer. Ved direktivet om affald af elektrisk og elektronisk udstyr¹¹ fastsættes regler for at fremme forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse og andre former for nyttiggørelse af affald fra elektrisk og elektronisk udstyr, således at der bidrages til at udnytte ressourcerne effektivt og til at indvinde sekundære råstoffer, herunder kritiske råstoffer. Der foretages en fælles revision af direktiv 2000/53/EF¹² om udrangerede køretøjer sammenholdt med direktiv 2005/64/EF¹³ om typegodkendelse af motorkøretøjer for så vidt angår mulighederne for at genbruge, genanvende og nyttiggøre dem og derigennem reducere affaldsmængden fra udrangerede køretøjer og deres komponenter og øge cirkulariteten af både konventionelle og eldrevne køretøjer, som indeholder betydelige mængder kritiske råstoffer. Lovgivningsinitiativet baseret på denne revision vil supplere de horisontale genanvendelseskrav i denne forordning, ved at der indføres mere specifikke krav med henblik på at forbedre genanvendeligheden af permanente magneter i køretøjer, hvilket vil gøre det lettere at behandle og genanvende affald.

For det tredje tjener fareklassificeringen i forordning 1272/2008/EF om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger¹⁴ og de risikobegrænsende foranstaltninger, der er fastsat ved forordning 1907/2006/EF¹⁵ om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), til at garantere sikkerheden ved kemikalier og produkter, der indeholder kemikalier, i EU, hvilket er yderst relevant for kritiske råstoffer. I denne forbindelse fastsætter EU's kemikaliestrategi med bæredygtighed for øje¹⁶ de nødvendige foranstaltninger til bedre beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet som led i en ambitiøs tilgang til et giftfrit miljø for så vidt angår kemikaliesikkerhed i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt. Dette indebærer, at risici mindskes, og de farligste kemikalier i forbruger- og erhvervsprodukter substitueres. I strategien anerkendes ligeledes behovet for at tillade brugen af disse mest skadelige kemikalier, når det har afgørende betydning for samfundet. Dette vil i mange tilfælde også gælde for anvendelsen af kritiske råstoffer.

For det fjerde stiller tilstedeværelsen af kritiske råstoffer i mange industrielle værdikæder og kendetegnene ved de forskellige led i værdikæden for kritiske råstoffer krav til menneskelig kapacitet, bl.a. ved at der sikres en tilstrækkelig og kvalificeret arbejdsstyrke til at støtte industrien. Dette sikres navnlig ved at beskytte arbejdspladser og skabe nye kvalitetsjob for at imødekomme arbejdsstyrkens behov i sektoren i alle led af de industrielle værdikæder, som er afgørende for at sikre en retfærdig grøn omstilling og for at sikre sikkerhed og forsyning med kritiske råstoffer samt sektorens konkurrenceevne. I overensstemmelse med målene i REPowerEU-planen og den europæiske grønne pagt indeholder Rådets henstilling af 16. juni

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) (omarbejdning) (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer – erklæringer fra Kommissionen (EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/64/EF af 26. oktober 2005 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til genbrugelighed, genvindelighed og nyttiggørelsesmuligheder og om ændring af Rådets direktiv 70/156/EØF.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

¹⁶ COM(2020) 667 final.

2022¹⁷ om sikring af en retfærdig omstilling til klimaneutralitet helhedsorienterede politiske retningslinjer for udformningen af politikker, som skal sikre beskyttelsen af arbejdspladser, herunder arbejdsvilkår og lønninger, samt støtte skabelse af kvalitetsjob på tværs af industrielle økosystemer og værdikæder, herunder gennem støtte til opkvalificering og omskoling af arbejdsstyrken, for at den lever op til behovene på det sektorspecifikke arbejdsmarked, og gennem høring af arbejdsmarkedets parter gennem social dialog.

Endelig er dette initiativ også i overensstemmelse med:

- direktiv 2007/2/EF¹⁸ om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire), som har til formål at sikre, at medlemsstaternes geodatainfrastrukturer er kompatible og anvendelige i en europæisk og grænseoverskridende sammenhæng, og
- forordning (EU) 2020/852¹⁹ (taksonomien) om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer.

Med hensyn til internationale instrumenter er dette forslag i overensstemmelse med:

- EU's internationale handelsforpligtelser og EU's fælles handelspolitik. Meddelelsen i relation til denne forordning rummer foranstaltninger, der skal styrke og diversificere EU's eksterne forsyning med kritiske råstoffer fra internationale kilder, uden at handelsreglerne og den internationale konkurrence undergraves
- EU's ajourførte politik for Arktis, som blev offentliggjort i 2021, og som har til formål at bidrage til at bevare Arktis som en region med fredeligt samarbejde, håndtere virkningerne af klimaændringer og støtte en bæredygtig udvikling af arktiske regioner til gavn for de arktiske samfund, ikke mindst oprindelige folk og fremtidige generationer
- den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om Global Gateway, navnlig hvad angår gennemførelsen af dets strategiske partnerskaber med tredjelande.
- Den højtstående repræsentant vil fuldt ud spille sin rolle i og samarbejde om at sikre sammenhæng mellem EU's optræden udadtil og dets øvrige politikker.

Med forordningen sikres der endvidere overensstemmelse med andre forslag, som ligger til behandling:

- Forordningen er i overensstemmelse med batteriforordningen²⁰, som indeholder specifikke bestemmelser om kritiske råstoffer i batterier, der bringes i omsætning på det indre marked, samtidig med at forordningen har til formål at øge EU's kapacitet til at levere disse materialer og gøre oplysningerne om deres miljøaftryk mere gennemsikkelige og tilgængelige, når de bringes i omsætning på EU's indre marked. Dette følger samme tilgang, som blev benyttet ved den gradvise udbredelse af forpligtelser vedrørende miljøaftryk.

¹⁷ Rådets henstilling af 16. juni 2022 om sikring af en retfærdig omstilling til klimaneutralitet 2022/C 243/04 (EUT C 243 af 27.6.2022, s. 35).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (PE/20/2020/INIT).

²⁰ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om batterier og udtjente batterier, om ophævelse af direktiv 2006/66/EF og om ændring af forordning (EU) 2019/1020 (COM(2020) 798 final).

- Forordningen supplerer forslaget til direktiv om virksomhedernes due diligence i forbindelse med bæredygtighed (CSDD)²¹. CSDD-forslaget kan omfatte virksomheder, der anvender kritiske råstoffer, og sørge for, at de i tilstrækkelig grad tager hånd om negative indvirkninger med hensyn til menneskerettigheder og miljø i deres egne aktiviteter og værdikæder, men det rummer ingen krav om, at der skal forelægges oplysninger om kritiske råstoffers miljøaftryk. I relevante tilfælde kan beregningen af hvert materiales miljøaftryk i henhold til forordningen om kritiske råstoffer bidrage til en virkningsfuld gennemførelse af en due diligence-politik.
- Ved at styrke den europæiske industris modstandsdygtighed og beredskab angående kritiske råstoffer supplerer forordningen nødinstrumentet for det indre marked, som gør det muligt for Kommissionen i forbindelse med en overvågnings- eller nødsituationstilstand at aktivere målrettede forholdsregler, hvis der opstår en trussel mod eller en afbrydelse af forsyningen med strategiske varer, og kritiske råstoffer kan være omfattet heraf.
- Forordningen sikrer derudover, at producenter af centrale teknologier, der støttes i mikrochipforordningen eller forordningen om nettonulindustrien, kan forlade sig på en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for denne forordning er artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som giver Europa-Parlamentet og Rådet mulighed for at vedtage foranstaltninger til oprettelse og sikring af et velfungerende indre marked.

Forordningen har til formål at garantere EU en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer. Uden en sådan indsats vil den aktuelle udvikling mht. udbud og efterspørgsel sandsynligvis skabe en alvorlig og strukturel risiko for afbrydelser af forsyningen af en række kritiske råstoffer. Da disse er afgørende for, at flere strategiske sektorer kan fungere, skal der tages hånd om potentielle forsyningsafbrydelser for at sikre, at de europæiske markeder forbliver stabile. Opstår der forsyningsafbrydelser og en dermed forbundet mangelsituation og volatilitet i priserne, vil dette sandsynligvis udløse en indsats på nationalt plan i hver medlemsstat for at afhjælpe konsekvenserne heraf. Selv om en sådan indsats i princippet er berettiget, har den, medmindre den koordineres, potentiale til at forvride konkurrencen og skabe restriktioner for varers frie bevægelighed inden for EU.

Ved at indføre koordinerede foranstaltninger for strukturelt at mindske sandsynligheden for forsyningsafbrydelser, herunder foranstaltninger, hvormed den EU-interne forsyning styrkes, og risikoen og beredskabet overvåges, vil dette initiativ medvirke til at sikre et velfungerende indre marked:

- der fastsættes fælles mål og en fælles definition af kritiske og strategiske råstoffer
- der fastlægges en fælles og konsekvent tilgang til at øge den europæiske kapacitet angående kritiske råstoffer ved at yde og koordinere støtte til strategiske projekter og derved bidrage til at forebygge potentiel konkurrenceforvriddning og markedsfragmentering, der kan opstå som følge af manglende koordinering af

²¹ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om virksomhedernes due diligence i forbindelse med bæredygtighed og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 (COM(2022) 71 final).

støtteforanstaltninger, og bidrage til at bevare lige vilkår for råstofvirksomheder, der er aktive på det indre marked

- der indføres risikoovervågnings- og beredskabsforanstaltninger, hvormed virksomhederne sikres adgang til ensartede oplysninger om risikoovervågning i hele det indre marked og harmoniserede beredskabsforanstaltninger
- kravene harmoniseres, hvad angår omsætningen af produkter indeholdende permanente magneter (med hensyn til genanvendelighed og genanvendt indhold af magneter) og produkter indeholdende kritiske råstoffer (for så vidt angår deklARATIONEN af deres miljøaftryk), hvilket forebygger restriktioner inden for EU og bidrager til at sikre varernes frie bevægelighed.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Medlemsstaterne er ikke i stand til på en virkningsfuld måde at opfylde målene i denne forordning på egen hånd. For det første vil en forøgelse af kapaciteten mht. kritiske råstoffer være ineffektiv på nationalt niveau, eksempelvis på grund af manglen på geologiske forekomster i de enkelte medlemsstater, omfanget af de fornødne investeringer og de betydelige stordriftsfordele, der kræves af hensyn til konkurrencedygtigheden på det globale råstofmarked. For det andet er det sandsynligt, at indsatsen uden indbyrdes koordinering og samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen med henblik på at øge overvågningen af forsyningsrisici og risikoberedskab vil blive præget af dobbeltarbejde og derved føre til ineffektivitet. Den foreslåede ramme bør give mulighed for en mere effektiv opgavefordeling og for aggregering og deling af relevante oplysninger.

Foranstaltningerne i denne forordning vil ikke være lige så virkningsfulde, hvis de gennemføres af medlemsstaterne hver for sig, da de omhandlede problemer vedrører det indre marked som helhed. De er ikke afgrænset til enkelte medlemsstater eller til en undergruppe af medlemsstater, men vedrører EU's industrigrundlag som helhed. Desuden er det usandsynligt, at tilgange på medlemsstatsniveau i sig selv vil være tilstrækkelige til at opfylde behovene i det indre markeds tæt forbundne forsyningskæder.

Myndighederne i medlemsstaterne er og vil fortsat være eneansvarlige for at udstede tilladelser til strategiske projekter i henhold til procedurereglerne i dette forslag. Medlemsstaterne vil derfor kunne forhindre, at et projekt, der gennemføres på deres område, får strategisk status.

- **Proportionalitetsprincippet**

De foreslåede foranstaltninger går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at sikre forsyningen med kritiske råstoffer. Der er en påviselig merværdi ved at handle på EU-niveau på grund af størrelsesordenen og omfanget af den nødvendige indsats samt dens hastende karakter.

- I foranstaltningerne vedrørende strategiske projekter fokuseres der på strategiske råstoffer for at sikre, at forordningen omfatter de mest nødvendige materialer for at nå EU-målene for den grønne og den digitale omstilling af hensyn til en øget modstandsdygtighed og sikkerhed.
- Foranstaltningerne vedrørende efterforskning står i et rimeligt forhold til udstrækningen af hver medlemsstats område, og medlemsstaterne vil fortsat kunne bygge videre på deres eksisterende efterforskningspolitikker. De nationale efterforskningsprogrammer er imidlertid nødvendige for at fremme udviklingen af værdikæden for kritiske råstoffer.

- De foreslåede foranstaltninger omfatter en granskning og et regelmæssigt samarbejde med medlemsstaterne, navnlig hvad angår bestemmelserne om overvågning og forvaltning.
- Overvågningsforanstaltningerne overlader det til medlemsstaterne at udpege og overvåge de centrale markedsaktører. Virksomhedernes informationsbyrde er begrænset, da den alene omfatter store virksomheder, der beskæftiger sig med udvinding, raffinering eller genanvendelse af kritiske råstoffer.
- Foranstaltningerne til håndtering af virksomheders risikoberedskab pålægges en undergruppe af store virksomheder, der fremstiller strategiske teknologier indeholdende kritiske råstoffer, og foranstaltningerne begrænses til interne audit af deres forsyningskæder.
- Foranstaltningerne vedrørende bæredygtighed pålægger ikke krav, der går videre, end hvad der er nødvendigt for at tilskynde til at udvikle markedet for sekundære råstoffer eller for at sikre større gennemsigtighed i oplysningerne om de kritiske råstoffers miljøaftryk i kraft af en gradvis og evidensbaseret tilgang.
- **Valg af retsakttype**

En forordning anses for at være det bedst egnede instrument, da den gør det muligt at fastsætte krav med umiddelbar virkning for nationale myndigheder og relevante erhvervsdrivende. Dette vil bidrage til at sikre, at kravene gennemføres rettidigt og på en harmoniseret måde, og derved skabes større retssikkerhed.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant

- **Høringer af interessenter**

I overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering gennemførte Kommissionen en omfattende høring af interessenter ifølge en høringsstrategi med det formål at indsamle pålidelige oplysninger ved hjælp af en række metoder, hørte parter og redskaber. Formålet med høringen af interessenter var at indsamle og vurdere al relevant dokumentation, herunder data og oplysninger om omkostninger, fordele og potentielle samfundsmæssige virkninger af en politisk beslutning. Strategien blev udformet i tråd med interventionslogikken med fokus på de problemkilder, der gør handling påkrævet, og de karakteristika, der er afdækket i relation til EU's værdikæde for kritiske råstoffer.

Kommissionen fulgte høringsstrategien ved at gennemføre flere aktiviteter: en åben onlinehøring i perioden fra den 30. september til den 25. november 2022 tilrettelagt af GD GROW, en indkaldelse af feedback til en konsekvensanalyse, der er åben for andet feedback i samme periode, og et målrettet spørgeskema om "lageropbygning af råstoffer" og "udstedelse af tilladelser" i EU-medlemsstaterne, som er blevet delt med ekspertgruppen "gruppen for råstofforsyning". Kommissionen modtog 259 svar på den offentlige høring, og 52 respondenter vedlagde et politisk oplæg. Kommissionen indsamlede også 310 svar på indkaldelsen af feedback. Resultaterne af den offentlige høring er sammenfattet i den faktuelle sammenfattende rapport, der er offentliggjort sammen med svarene på indkaldelsen af feedback på portalen "Deltag i debatten".

Generelt bakkede interessenterne op om fordelene ved de igangværende initiativer inden for rammerne af EU-handlingsplanen for kritiske råstoffer af 2020 med henblik på at sikre forsyningen med kritiske råstoffer, navnlig via de strategiske partnerskaber om råstoffer. De understregede imidlertid, at den EU-interne kapacitet og industriens modstandsdygtighed over for forsyningsrisici ikke er forbedret tilstrækkeligt. Kommissionen modtog udbredt opbakning til idéen om at foreslå et initiativ, hvormed det tilsigtes at garantere en sikker og bæredygtig adgang til kritiske råstoffer og samtidig forbedre Europas modstandsdygtighed og beredskab ved at afhjælpe sårbarheder i forsyningskæden. Med hensyn til sårbarheder i forsyningskæden blev der i de modtagne bidrag understreget en række strukturelle mangler, der forhindrer udvindingsindustrien i at udvikle projekter i EU. For at overvinde disse udfordringer understregede de betydningen af, at der gennemføres strategiske projekter i udvindings-, forarbejdnings- og genanvendelsesfaserne, således at EU-værdikæden for kritiske råstoffer udvikles.

I deres svar fokuserede virksomheder og selskaber på de procedurereleterede og administrative omkostninger og opfordrede til, at der gøres en indsats for at strømline tilladelsesprocedurerne og lette adgangen til finansiering. Ikkestatslige organisationer (NGO'er) og borgere udtrykte betænkeligheder ved de miljømæssige og sociale virkninger af udvindings- og forarbejdningsprojekter, for hvilke der ikke findes passende miljømæssige og sociale beskyttelsesforanstaltninger.

Interessenterne var enige i, at der er behov for at skabe holdbare lige vilkår inden for EU-værdikæden for kritiske råstoffer. NGO'erne påpegede betydningen af at mindske EU-råstoffers miljøaftryk og samtidig dels fremme en mere effektiv ressourceudnyttelse og dels udvikle aktiviteter, der skader miljøet i mindre grad. Interessenterne opfordrede også til at indføre en mere sammenhængende og koordineret tilgang til at håndtere de udfordringer, der er forbundet med sourcing af kritiske råstoffer, navnlig ved at overvågningen og forudseenheden øges, og ved at der træffes mere samordnede risikoberedskabsforanstaltninger. Interessentgrupperne havde imidlertid forskellige holdninger til, hvilken form for indsats der bedst kan opfylde behovet.

Generelt var interessenterne i vidt omfang enige i, at medlemsstaternes indsats på nationalt niveau ikke vil være tilstrækkelig til at håndtere sårbarheder i forsyningen med kritiske råstoffer på grund af dennes kompleksitet, manglende gennemsigtighed og tværnationale dimension, og de så med tilfredshed på indsatsen på EU-niveau på området.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ikke relevant

- **Konsekvensanalyse**

I overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering bygger dette lovgivningsforslag på en konsekvensanalyse, der analyserer problemet og delproblemerne i relation til fraværet af en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer i EU. I konsekvensanalysen peges der på mulige løsningsmodeller med henblik på at håndtere problemdrivkræfterne, og deres sandsynlige virkninger vurderes. Konsekvensanalysen blev struktureret således, at den afspejlede høringen af Kommissionens tværtjenstlige styringsgruppe vedrørende kritiske råstoffer.

Udvalget for Forskriftskontrol afgav en negativ udtalelse om konsekvensanalysen den 20. januar 2023. Udvalget anbefalede følgende:

- den politiske kontekst for initiativet præciseres, og det angives nærmere, hvordan sideløbende initiativer og juridiske tomrum vil blive påvirket af det kommende initiativ
- der redegøres bedre for de generelle og specifikke mål, deres frister, samspillet mellem dem, og hvilke modeller der anvendes til at måle succes
- referencescenariet, sammensætningen og tidsplanen for de politiske løsningsmodeller forbedres, og
- vurderingen af de væsentligste virkninger forbedres.

Da den reviderede konsekvensanalyse blev forelagt på ny, afgav udvalget en positiv udtalelse med forbehold den 16. februar 2023.

Konsekvensanalysen er bygget op omkring en række politiske søjler, der håndterer de påviste problemkilder og tilsigter at opfylde initiativets mål. Den indeholder tre løsningsmodeller for hver søjle baseret på anvendelsesområde, ressourceniveau, effektivitet og sammenhæng foruden de skabte synergier samt proportionalitets- og nærhedsprincippet. Overordnet set spænder løsningsmodellerne fra løsningsmodel 1 (det scenario, der ligger tættest på "business as usual"-scenariet) til løsningsmodel 3 (en mere vidtrækkende tilgang med foranstaltninger, som går videre end de gældende lovgivningsmæssige rammer, men som afgrænser sig til, hvad der er teknisk muligt).

Løsningsmodel 1 indeholder en mekanisme til fastsættelse af mål for strategiske råstoffer. Den omfatter en forvaltningsstruktur under et særligt EU-CRM-udvalg understøttet af et netværk af nationale agenturer og operationel kapacitet i Kommissionen. Denne enhed vil udvikle overvågningskapacitet, åbne mulighed for at koordinere EU's strategiske lagre og sikre, at virksomhederne er bedre forberedt forud for eventuelle forsyningsafbrydelser. Den indeholder elementer til støtte for værdikæden, navnlig gennem øget koordinering i efterforskningsfasen, øget støtte til nationale projekter vedrørende kritiske råstoffer og bedre adgang til finansiering. Med hensyn til cirkularitet indeholder den en henstilling målrettet mindre forbrugerelektronik, og fremtidige tiltag bebudes. Den indeholder bestemmelser om en større EU-indsats i forbindelse med opstilling af internationale standarder samt minimumskrav til certificeringsordninger for kritiske råstoffers bæredygtighed og oplysningskrav vedrørende miljøaftrykket af kritiske råstoffer, der bringes i omsætning på EU-markedet.

Løsningsmodel 2 har den samme forvaltningsmekanisme som løsningsmodel 1 og opgaver med hensyn til overvågning, strategiske lagre og risikoberedskab. Den går videre med hensyn til at forbedre værdikæden i EU ved at pålægge stærkere forpligtelser vedrørende efterforskning og ved at gennemføre strategiske projekter i værdikæden for strategiske råstoffer. Disse projekter vil drage fordel af strømlinede tilladelsesprocedurer og en koordineret adgang til finansiering. Foranstaltninger med henblik på at fremme cirkularitet omfatter målrettede ændringer af direktivet om håndtering af affald fra udvindingsindustrien. Foranstaltningerne vedrørende standarder omfatter udvikling af yderligere standardiseringspublikationer på området industrielle processer, og foranstaltningerne vedrørende miljøaftrykket omfatter en gradvis opstilling af tærskler for kritiske råstoffer, forudsat at en specifik vurdering viser, at dette ikke vil påvirke forsyningsikkerheden.

Med **løsningsmodel 3** udvikles en ekstern kapacitet med hensyn til forvaltning, hvilket gør det muligt at foreslå ambitiøse foranstaltninger vedrørende strategiske lagre, overvågning og risikoberedskab. Den bygger også på konceptet strategiske projekter, som forventes at ville kunne drage fordel af yderligere støtte under tilladelsesproceduren i kraft af øremærkede

ressourcer fra medlemsstaterne og en særlig europæisk CRM-fond. Ligesom løsningsmodel 2 indeholder den foranstaltninger vedrørende cirkularitet, standarder og miljøaftryk.

Samlet set er den foretrukne løsningsmodel løsningsmodel 2, da den støttes af interessenter og medlemsstater, den pålægger kun institutionerne en begrænset ekstra byrde, den har relativt lave omkostninger og medvirker til at opfylde de generelle og specifikke mål. Den tilføjer det indre markeds funktion en klar merværdi og har gavnlige økonomiske virkninger for producenter af kritiske råstoffer og downstreamsektorer ved at opbygge industriel modstandsdygtighed og fremme udviklingen af EU's værdikæde for kritiske råstoffer. Løsningsmodel 3 vil opfylde visse mål på en mere virkningsfuld måde (navnlig hvad angår søjlerne for overvågning og adgang til finansiering), men den vil ikke kunne gennemføres i betragtning af de aktuelle budgetmæssige begrænsninger.

Forskelle sammenholdt med den foretrukne løsningsmodel i konsekvensanalysen

Forordningen indeholder foranstaltninger, der ikke vurderes i konsekvensanalysen, nemlig:

- Foranstaltninger vedrørende fælles indkøb af strategiske råstoffer. Disse foranstaltninger indgik i løsningsmodel 3 om strategiske lagre, men en senere analyse viste, at de kan gennemføres inden for rammerne af løsningsmodel 2, også uden at der etableres en specifik ramme for lageropbygning. Foranstaltninger vedrørende genanvendelighed og genanvendt indhold af sjældne jordarter i magneter. Disse foranstaltninger blev ikke nærmere beskrevet i konsekvensanalysen, men de tager fat på en uadskillelig del af det problem, der er beskrevet deri, navnlig den problemkilde, der rummer forklaringen på, hvordan EU's affaldslovgivning ikke i tilstrækkelig grad er målrettet nyttiggørelse af kritiske råstoffer. Kommissionen indsamlede yderligere dokumentation fra eksperter, tænketanke og erhvervslivet for bedre at forstå udfordringerne i relation til magneters cirkularitet og foranstaltningernes potentielle virkninger. Det forudsætter også, at der indsættes bestemmelser angående overholdelse og formodning om overensstemmelse for at gøre det muligt at opstille de nødvendige standarder.
- Foranstaltninger vedrørende samarbejde om strategiske partnerskaber. Eftersom konsekvensanalysens internationale dimension blev styrket som foreslået af Udvalget for Forskriftskontrol, blev det anset for hensigtsmæssigt at tilføje en foranstaltning om at fremhæve behovet for samarbejde og komplementaritet med hensyn til EU's strategiske partnerskaber om råstoffer med tredjelande, herunder deres sammenhæng med medlemsstaternes bilaterale samarbejde med relevante tredjelande, som supplement til de foranstaltninger, der er bebudet i den ledsagende meddelelse.
- Foranstaltninger vedrørende stresstest af værdikæder blev medtaget i løsningsmodel 3, men de findes i forordningen med et mere målrettet anvendelsesområde, hvor der alene fokuseres på strategiske råstoffer. Det forventes, at både Kommissionen og medlemsstaterne kan dele opgaverne i forbindelse med deres gennemførelse, og derved begrænses den administrative byrde.

Disse nye foranstaltninger ligger fortsat inden for den overordnede ramme for de emner, der er analyseret i konsekvensanalysen, og de ændrer ikke i væsentlig grad sammenligningen af løsningsmodellerne eller den foretrukne løsningsmodel.

Den foreslåede forordning indeholder også foranstaltninger, som blev vurderet i konsekvensanalysen, men som afviger med hensyn til deres gennemførelse, nemlig:

- Forslaget indarbejder de foranstaltninger vedrørende udvindingsaffald, der er påtænkt i konsekvensanalysen, direkte i forordningen snarere end gennem en

målrettet ændring af direktivet om håndtering af affald fra udvindingsindustrien for at sikre, at de anvendes hurtigere og på en mere direkte måde.

- Den integrerer foranstaltninger med henblik på at øge indsamlingen af elektronisk affald og andre produkter og komponenter med et stort indhold af kritiske råstoffer, der forventes i form af en henstilling fra Kommissionen i konsekvensanalysen, direkte i forordningen. Denne henstilling skal bekendtgøres i den ledsagende meddelelse sammen med en liste over andre cirkularitetsrelaterede planlagte foranstaltninger. Formålet er på et senere tidspunkt at vejlede medlemsstaterne om gennemførelsen af de foranstaltninger, der kræves i henhold til forordningen.
- Den foretrukne løsningsmodel i konsekvensanalysen omfattede foranstaltninger, hvorved bæredygtighedsanprisninger skal være baseret på anerkendte certificeringsordninger, men gennemføres uden henvisning til bæredygtighedsanprisninger. Disse anprisninger vil være omfattet af horisontal lovgivning som bebudet i Kommissionens initiativ om grønne anprisninger. Forslaget indeholder en bestemmelse, der giver Kommissionen mulighed for at anerkende ordninger, hvormed bæredygtigheden af projekter vedrørende kritiske råstoffer certificeres. Deltagelse i en af disse ordninger vil give projektværksættere en klar og effektiv måde, hvorpå det kan attesteres, at kriteriet for at være et strategisk projekt vedrørende bæredygtighed er opfyldt.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Dette forslag lægger ikke op til en mærkbar yderligere regelbyrde.

De administrative omkostninger for virksomheder, der vil påløbe direkte i forbindelse med denne forordning, er begrænsede. De vedrører først og fremmest rapporteringsforpligtelserne for et begrænset antal store virksomheder, der opererer i værdikæden for kritiske råstoffer, og rapporteringen er fortsat frivillig for andre virksomheder. De påløbne omkostninger vil sandsynligvis blive udlignet for de samme virksomheder, som på visse betingelser (f.eks. ved at få deres projekter betegnet som strategiske) vil drage fordel af effektivitetsgevinster som følge af strømlinede tilladelsesforpligtelser. Et begrænset antal store virksomheder, der fremstiller strategiske teknologier med et indhold af strategiske råstoffer, må ligeledes imødesee omkostninger til at gennemføre en audit.

Omkostninger til de undersøgelser, der er nødvendige for at beregne det underliggende miljøaftryk, er også administrative omkostninger, som bogføres i forordningen, og som skal udlignes via andre initiativer.

Omkostningsvurderingen anslår desuden omkostningerne ved at indberette yderligere oplysninger for eksisterende mineområder. Da den viden, som frembringes med disse oplysninger om affaldsstrømme, sandsynligvis vil skabe yderligere økonomisk aktivitet i form af nyttiggørelse, forventes disse omkostninger at blive udlignet.

For medlemsstaternes vedkommende vil omkostningerne sandsynligvis være højere. Forordningen vil imidlertid også skabe større synergi og mindre overlapning mellem medlemsstaternes aktiviteter. Dette forventes at frigøre potentielle besparelser ved at forbedre koordineringen, f.eks. i forbindelse med overvågning og strategiske lagre. Der forventes ingen omkostninger for borgerne i relation til initiativet.

- **Grundlæggende rettigheder**

Ifølge forslaget skal de strategiske projekter, der modtager støtte, gennemføres på en bæredygtig måde. Bæredygtig gennemførelse indebærer, at projekterne ikke blot skal

være miljømæssigt bæredygtige, men også skal overholde de menneskerettigheder, der er fastsat i internationale instrumenter, retningslinjer og principper.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har budgetmæssige virkninger for Kommissionen. Nærmere bestemt vil det, når ordningen er fuldt operationel, kræve op til 33 fuldtidsækvivalenter om året at gennemføre forordningen og de dertil knyttede delegerede retsakter i perioden 2024-27 i EU's flerårige finansielle ramme.

Ud over de 3,2 mio. EUR, der er opført under udgiftsområde 1 til at gennemføre en række undersøgelser, der er nødvendige for gennemførelsen af forordningen, er der behov for forpligtelser inden for rammerne af de eksisterende budgetposter, som beløber sig til 14 969 mio. EUR, under udgiftsområde 7 (administrative udgifter). De nye forpligtelser vil blive dækket af de relevante programmets eksisterende budgetrammer. De budgetmæssige virkninger består hovedsagelig i at udføre det arbejde, der påtænkes for at:

- udarbejde delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er nødvendige for gennemførelsen af denne forordning, herunder:
 - gennemførelsesretsakter vedrørende anvendelsen af og årsrapporten om strategiske projekter generelle efterforskningsprogrammer virksomheders risikoberedskab præcisering af, hvilke udtjente produkter og affaldsstrømme der indeholder relevante mængder af kritiske råstoffer, og
 - delegerede retsakter angående definitionen af kritiske og strategiske råstoffer genanvendt indhold i produkter, der indeholder permanente magneter; toldkoder over produkter, der indeholder permanente magneter, samt beregnings- og verifikationsregler og ydeevneklasser for miljøaftryk
- varetage sekretariatsfunktionen for det europæiske udvalg for kritiske råstoffer
- varetage administrationen af undersøgelser og kontrakter
- udføre overvågnings-, dataindsamlings- og risikovurderingsopgaver, navnlig vedrørende: markedsovervågning og rapportering af kritiske og strategiske råstoffer og vurdering af deres kritikalitet
- samordne oplysninger fra medlemsstaterne
- sikre håndhævelsen af medlemsstaternes forpligtelser vedrørende cirkularitetsforanstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende udvindingsaffald
- vurdere egnetheden af metoden vedrørende miljøaftryk, opstille beregningsmetoder og overvåge anvendelsen af foranstaltninger
- håndhæve standardiseringstiltag og forberede standardiseringsanmodninger
- samordne de nationale efterforskningsaktiviteter
- samordne medlemsstaternes oplysninger om strategiske lagre og udarbejde retningslinjer, når det er muligt
- yde løbende støtte til og rapportering om de strategiske projekter, navnlig om tilladelsesprocesser, og yde støtte til udvælgelsesprocessen.

Med hensyn til personalebehovet har Kommissionen nøje undersøgt mulighederne for at dele arbejdet mellem generaldirektoraterne, omfordele personale, hvis det er muligt, og outsource videnskabelig og teknisk bistand til udarbejdelsen af delegerede retsakter og

gennemførelsesretsakter og til tværgående opgaver. Det står dog stadig klart, at foranstaltningernes høje ambitionsniveau og de kritiske råstoffers øgede betydning forudsætter en struktureret tilgang til at udvikle EU's evne til at iværksætte tiltag på området.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen vil evaluere forslaget sammenhæng, resultater, virkninger, proportionalitet og subsidiaritet fem år efter den dato, hvorfra det finder anvendelse.

Hovedresultaterne af evalueringen vil blive forelagt i en rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Det Europæiske Regionsudvalg, og de vil blive offentliggjort.

For at denne evaluering kan udføres, skal Det Europæiske Udvalg for Kritiske Råstoffer, medlemsstaterne og de kompetente nationale myndigheder indgive oplysninger til Kommissionen på dennes anmodning. Dette vil navnlig omfatte oplysninger om fremskridt med hensyn til at nå benchmarket for EU's kapacitet i alle værdikædens led og om overvågningsaktiviteternes virkningsfuldhed.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Forordningens **kapitel I** indeholder de generelle bestemmelser og definitionerne. Ifølge forordningen går den overordnede målsætning ud på at sikre EU's adgang til en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer ved at forfølge fire specifikke mål: at styrke EU's kapacitet i værdikædens forskellige led, at diversificere EU's import af råstoffer, forbedre overvågnings- og risikoreduktionskapaciteten, sikre et velfungerende indre marked og samtidig forbedre kritiske råstoffers bæredygtighed og cirkularitet. Der fastsættes benchmarks for at markere fremskridt med hensyn til de to første beskrevne mål.

Kapitel II indeholder lister over kritiske og strategiske råstoffer, og de skal revideres mindst hvert fjerde år ved hjælp af metoderne i bilag I og II. I disse lister fastsættes anvendelsesområdet for de forskellige foranstaltninger.

Kommissionen vurderer mere end 80 materialer, der anvendes i EU-økonomien, med hensyn til deres forsyningsrisiko og økonomiske betydning på grundlag af gennemsnitlige data for den seneste hele femårsperiode. Forsyningsrisikoen bestemmes ud fra udbudskoncentrationen globalt set og udbudskoncentrationen inden for EU, EU's afhængighed af import, input af sekundære materialer og teknisk substituerbarhed. Den økonomiske betydning beregnes ud fra anvendelsesandelen på 2-cifret niveau i NACE-sektorerne og deres merværdi, idet den økonomiske substituerbarhed tages i betragtning. Råstoffer, der ligger over tærskelværdierne, betegnes kritiske råstoffer.

Denne velanerkendte metode afdækker forsyningskædernes udfordringer i hele EU-økonomien. Der er imidlertid behov for en supplerende tilgang for at sikre et mere dynamisk perspektiv på den forventede globale udvikling i efterspørgsel og udbud. Den bør udpege de råstoffer, der er nødvendige for at opfylde EU's dobbelte mål for henholdsvis omstilling og forsvar og luft- og rumfart, og den bør analysere fremtidige udfordringer og centrale afhængighedsforhold i forsyningen med disse råstoffer.

Alle råstoffer, der screenes i forbindelse med vurderingen af deres kritikalitet, kortlægges i forhold til deres anvendelse i og betydning for de teknologier, der understøtter det dobbelte

mål for grøn og digital omstilling på den ene side og forsvar og luft- og rumfart på den anden side. For at foretage denne kvalitative afgrænsning byggede analysen på "Materials Dependencies for Dual-Use Technologies Relevant to Europe's Defense Sector"²² af 2019, "Critical Raw Materials for Strategic Technologies and Sectors – a Foresight Study"²³, "Study on the resilience of critical supply chains for energy security and clean energy transition during and after the COVID-19 crisis"²⁴ af 2020 og "Supply Chain Analysis and Material Demand Forecast in Strategic Technologies and Sectors in the EU – A Foresight Study"²⁵ af 2023. Denne analyse tager også hensyn til arbejdet i relevante internationale organisationer såsom IEA²⁶, OECD²⁷ og andre datakilder.

Hvis råstoffet har stor betydning for en teknologi, tages der hensyn til yderligere faktorer baseret på en semikvantitativ tilgang, der er beskrevet i denne forordnings bilag 1. For at vurdere, om der kan være et forsyningsefterslæb og i givet fald omfanget heraf, er prognoserne for efterspørgslen frem til 2030 og derefter kortlagt, for så vidt de er pålidelige og tilgængelige, og den fremskrevne efterspørgsel sammenholdes med det aktuelle udbud såvel for EU som globalt. For at vurdere, hvordan produktionen af råstoffet vil kunne reagere på markedssignaler, sammenholdes kendte reserver med den nuværende globale produktionsmængde af råstoffet. Den globale produktionsmængde kvantificeres desuden logaritmisk, da store produktionsmængder er vanskeligere at opskalere. Som følge af disse overvejelser foreslås den liste over strategiske råstoffer, der er angivet i bilag 1.

Kapitel III fastlægger rammerne for at styrke EU's værdikæde for strategiske råstoffer ved at udvælge og gennemføre strategiske projekter, der kan komme i betragtning til strømlinede tilladelsesprocesser og lettere adgang til finansieringsmuligheder, hvilket også vil blive forbedret gennem bedre koordinering.

I afdeling 1 fastsættes reglerne for udvælgelse og gennemførelse af strategiske projekter, herunder kriterierne for at opnå anerkendelse som et strategisk projekt, procedurene for anerkendelse og gennemførelse heraf.

I afdeling 2 fastlægges strømlinede tilladelsesprocesser for projekter vedrørende kritiske råstoffer og navnlig strategiske projekter.

Afdeling 3 har til formål at skabe grundforudsætninger for strategiske projekter, herunder medlemsstaternes støtte til at fremskynde deres gennemførelse, koordinering af finansiel støtte og facilitering af aftagningsaftaler.

Afdeling 4 indeholder bestemmelser om udvikling af generelle efterforskningsprogrammer i Europa for at lette udviklingen af efterforsknings- og udvindingsprojekter.

Kapitel IV omhandler en mekanisme med henblik på en koordineret overvågning af forsyningskæder for kritiske råstoffer, og der forelægges foranstaltninger, hvormed forsyningsrisici afbødes. Der fastlægges en ramme for systematisk overvågning af risici for forsyningen med kritiske råstoffer i værdikædernes forskellige led. Den fastlægger også en ramme for risikobegrænsning ved at samordne strategiske lagre af strategiske råstoffer, ved at

²² <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC117729>.

²³ <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/42881>.

²⁴ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/b80d77b6-2a3b-11ec-bd8e-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-search>.

²⁵ Skal bekræftes.

²⁶ <https://www.iea.org/reports/the-role-of-critical-minerals-in-clean-energy-transitions/mineral-requirements-for-clean-energy-transitions>.

²⁷ <https://www.oecd.org/environment/global-material-resources-outlook-to-2060-9789264307452-en.htm>.

pålægge store importører og producenter regelmæssigt at foretage en audit af deres forsyningskæder, og ved at lette fælles indkøb af strategiske råstoffer.

Kapitel V indeholder bestemmelser om udvikling af cirkulariteten på markederne for kritiske råstoffer og om mindskelse af kritiske råstoffers miljøaftryk.

I afdeling 1 fastsættes regler for medlemsstaternes vedtagelse og gennemførelse af foranstaltninger vedrørende cirkularitet, navnlig med hensyn til affaldsstrømme med et stort nyttiggørelsespotentiale for kritiske råstoffer, og for at medlemsstaterne og de driftsherrer, der beskæftiger sig med udvindingsaffald, kan vurdere potentialet for at nyttiggøre kritiske råstoffer fra anlæg, hvori udvindingsaffald håndteres. Det forbedrer også permanente magneters cirkularitet ved at stille krav om, at der skal oplyses om typen og sammensætningen af permanente magneter, der indbygges i produkter, og om deres indhold af genanvendte kritiske råstoffer. Det indeholder efter en særskilt vurdering bestemmelser om indførelse af minimumstærskler for genanvendt indhold.

I afdeling 2 fastsættes regler for Kommissionens anerkendelse af certificeringsordninger vedrørende kritiske råstoffers bæredygtighed. Den indeholder også bestemmelser vedrørende deklaration af miljøaftryk for kritiske råstoffer, der markedsføres i EU.

Afdeling 3 indeholder regler om fri bevægelighed, overensstemmelse og markedstilsyn i relation til produkter, der indeholder permanente magneter, og kritiske råstoffer, for hvilke miljøaftrykket skal deklarerer.

I **kapitel VI** fastlægges en ramme for samarbejde om strategiske partnerskaber med tredjelande vedrørende råstoffer og for at opnå større synergier mellem strategiske partnerskaber og medlemsstaternes samarbejde med relevante tredjelande.

I **kapitel VII** oprettes et europæisk udvalg for kritiske råstoffer, der er sammensat af højtstående repræsentanter fra medlemsstaterne og Kommissionen, som varetager formandskabet for udvalget. Udvalget vil rådgive Kommissionen og bistå med koordinering, samarbejde og udveksling af oplysninger til støtte for gennemførelsen af denne forordning.

Kapitel VIII og **IX** er kapitler med artikler om delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter og om ændringer af anden lovgivning.

Kapitel X indeholder artikler om sanktioner, overvågning af fremskridt og evaluering af forordningen. Heri fastlægges også en fælles rapportering for medlemsstaterne vedrørende forskellige foranstaltninger, og det indeholder en artikel, hvormed det sikres, at fortrolige oplysninger, der indsamles i henhold til denne forordning, behandles på en ensartet måde.

Bilag I indeholder listen over strategiske råstoffer og den metode, der er benyttet til at udvælge dem.

Bilag II indeholder listen over kritiske råstoffer og den metode, der er benyttet til at udvælge dem.

Bilag III indeholder elementer, der skal tages i betragtning ved vurderingen af, hvorvidt et projekt vedrørende råstoffer opfylder kriterierne for at blive anerkendt som et strategisk projekt.

I **bilag IV** præciseres de kriterier, som en anerkendt certificeringsordning skal opfylde.

I **Bilag V** fastsættes det element, der skal tages i betragtning ved fastlæggelsen af regler for beregning og verifikation af kritiske råstoffers miljøaftryk.

Bilag VI indeholder en liste over koder i den kombinerede nomenklatur og varebeskrivelser svarende til de produkter, der er omfattet af cirkularitetskravene til permanente magneter.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁸,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Adgang til råstoffer er afgørende for Unionens økonomi og det indre markeds funktion. En række råstoffer uden for energi- og landbrugssektoren anses for at være kritiske på grund af deres store økonomiske betydning og deres eksponering for en høj forsyningsrisiko, hvilket i reglen skyldes, at udbuddet er koncentreret på et fåtal af tredjelande. I betragtning af den centrale rolle, som mange af disse kritiske råstoffer spiller for gennemførelsen af den grønne og den digitale omstilling, og i lyset af, at de anvendes til forsvars- og rumapplikationer, vil efterspørgslen stige eksponentielt i de kommende årtier. Samtidig vokser risikoen for forsyningsafbrydelser på baggrund af tiltagende geopolitiske spændinger og konkurrencen om ressourcerne. Derudover kan den øgede efterspørgsel efter kritiske råstoffer føre til negative miljømæssige og sociale virkninger, hvis den ikke forvaltes korrekt. I betragtning af disse tendenser bør der træffes foranstaltninger for at sikre adgang til en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer for at beskytte Unionens økonomiske modstandsdygtighed og åbne strategiske autonomi.
- (2) I betragtning af kompleksiteten og den tværnationale karakter af værdikæder for kritiske råstoffer har ukoordinerede nationale foranstaltninger med henblik på at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer et stort potentiale til at forvride konkurrencen og opsplitte det indre marked. For at beskytte det indre markeds funktion bør der derfor skabes en fælles EU-ramme for i fællesskab at håndtere denne centrale udfordring.
- (3) For på en virkningsfuld måde at sikre Unionens adgang til en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer bør denne ramme for det første omfatte

²⁸ EUT C af , s. .

foranstaltninger, hvormed Unionens voksende forsyningsrisici mindskes ved at styrke Unionens kapacitet i alle den strategiske råstofværdikædes led, herunder udvinding, forarbejdning og genanvendelse, i forhold til benchmarks, der fastlægges for hvert strategisk råstof. Da Unionen fortsat vil være afhængig af import, bør rammen for det andet omfatte foranstaltninger med henblik på at øge diversificeringen af eksterne forsyninger med strategiske råstoffer. For det tredje er der behov for at træffe foranstaltninger således, at Unionens evne til at overvåge og afbøde eksisterende og fremtidige forsyningsrisici styrkes. For det fjerde bør rammen indeholde foranstaltninger med henblik på at øge cirkulariteten og bæredygtigheden af de kritiske råstoffer, der forbruges i Unionen.

- (4) For at sikre, at foranstaltningerne i forordningen fokuserer på de mest relevante materialer, bør der udarbejdes en liste over strategiske råstoffer og en liste over kritiske råstoffer. Disse lister bør også tjene til at vejlede og koordinere medlemsstaternes bestræbelser på at medvirke til at virkeliggøre målene i denne forordning. Listen over strategiske råstoffer bør indeholde råstoffer af stor strategisk betydning, idet der tages hensyn til deres anvendelse i strategiske teknologier, der understøtter den grønne og den digitale omstilling, eller til anvendelser i forsvars- eller rumsektoren. De er kendetegnet ved et potentielt betydeligt efterslæb mellem det globale udbud og den forventede efterspørgsel, og for hvilke det er relativt vanskeligt at øge produktionen, f.eks. på grund af lange gennemførelsestider for nye projekter, der øger forsyningskapaciteten. Af hensyn til mulige teknologiske og økonomiske ændringer bør listen over strategiske råmaterialer gennemgås regelmæssigt og om nødvendigt ajourføres. For at sikre, at bestræbelserne på at øge Unionens kapacitet i hele værdikæden, styrke Unionens kapacitet til at overvåge og afbøde forsyningsrisici og øge diversificeringen af udbuddet er målrettet de materialer, for hvilke behovet er størst, bør de relevante foranstaltninger kun finde anvendelse på listen over strategiske råstoffer.
- (5) Listen over kritiske råstoffer bør indeholde alle strategiske råstoffer samt alle andre råstoffer af stor betydning for Unionens samlede økonomi, og for hvilke risikoen for forsyningsafbrydelser er høj. Af hensyn til mulige teknologiske og økonomiske ændringer bør Kommissionen i forlængelse af den gængse praksis regelmæssigt foretage en vurdering ud fra data for produktion, handel, anvendelse, genanvendelse og substitution af en bred vifte af råstoffer for at ajourføre listerne over henholdsvis kritiske og strategiske råstoffer, for at afspejle udviklingen i den økonomiske betydning og den forsyningsrisiko, som kendetegner disse råstoffer. Listen over kritiske råstoffer bør omfatte de råstoffer, der når eller overstiger tærskelværdierne for økonomisk betydning såvel som forsyningsrisiko, uden at de relevante råstoffer rangordnes med hensyn til kritikalitet. Denne vurdering bør baseres på et gennemsnit af de senest tilgængelige data for en femårsperiode. Foranstaltningerne i denne forordning vedrørende et centralt kontaktpunkt for udstedelse af tilladelser, planlægning, efterforskning, overvågning, cirkularitet og bæredygtighed bør gælde for alle kritiske råstoffer.
- (6) For at styrke Unionens kapacitet i den samlede strategiske råstofværdikæde bør der fastsættes benchmarks, således at indsatsen kan styres, og fremskridt spores. Målet bør være at øge kapaciteten for hvert strategisk råstof i hvert led af værdikæden, samtidig med at det tilstræbes at nå overordnede kapacitetsbenchmarks for udvinding, forarbejdning og genanvendelse af strategiske råstoffer. For det første bør Unionen øge udnyttelsen af sine egne geologiske ressourcer af strategiske råstoffer og opbygge kapacitet, så den kan udvinde de fornødne materialer til at producere mindst 10 % af

Unionens forbrug af strategiske råstoffer. Da udvindingskapaciteten i høj grad afhænger af, hvorvidt Unionen har adgang til geologiske ressourcer, afhænger opfyldelsen af dette benchmark af, at en sådan adgang er mulig. For at opbygge en sammenhængende værdikæde og forebygge flaskehalse i mellemliggende led bør Unionen for det andet derudover øge sin forarbejdningskapacitet i den samlede værdikæde og være i stand til at producere mindst 40 % af sit årlige forbrug af strategiske råstoffer. For det tredje forventes det, at en voksende andel af Unionens forbrug af strategiske råstoffer i de kommende årtier vil kunne dækkes af sekundære råstoffer, hvilket vil styrke både sikkerheden og bæredygtigheden af Unionens råstofforsyning. Derfor bør Unionen have genanvendelseskapacitet til at kunne producere mindst 15 % af Unionens årlige forbrug af strategiske råstoffer. Disse benchmarks vedrører tidshorizonten 2030 i overensstemmelse med Unionens klima- og energimål, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119²⁹, og de digitale mål for det digitale årti³⁰, som de understøtter. Desuden vil kvalitetsjob, herunder kompetenceudvikling og jobskifte, modvirke risici på det sektorspecifikke arbejdsmarked og bidrage til at sikre EU's konkurrenceevne.

- (7) Med hensyn til forsyningen er Unionen for nogle råstoffers vedkommende næsten fuldt afhængig af et enkelt land. En sådan afhængighed indebærer en høj risiko for forsyningsafbrydelser. For at begrænse en sådan potentiel risiko og øge Unionens økonomiske modstandsdygtighed bør der gøres en indsats for at sikre, at den senest i 2030 ikke længere er afhængig af et enkelt tredjeland for mere end 65 % af sin forsyning med strategiske råstoffer; det gælder uforarbejdede og på alle stadier af forarbejdningen, idet der dog tages særligt hensyn til lande, med hvilke Unionen har etableret et strategisk partnerskab om råstoffer, der indebærer større sikkerhed i henseende til forsyningsrisici.
- (8) Der bør indføres egnede foranstaltninger til støtte for strategiske projekter, som tilsigter udvinding, forarbejdning eller genanvendelse af strategiske råstoffer i Unionen, og som sammenholdt med medlemsstaternes indsats bør bidrage til at øge kapaciteten med benchmarkene som rettesnor. Andre foranstaltninger, navnlig vedrørende efterforskning eller cirkularitet, bør også bidrage til at styrke værdikædens forskellige led og dermed bidrage til at opfylde benchmarkene. For at sikre, at benchmarkene opfyldes i tide, bør Kommissionen med hjælp fra Det Europæiske Udvalg for Kritiske Råstoffer ("udvalget") spore og rapportere om fremskridt hen imod opfyldelsen af benchmarkene. Fremgår det af rapporterne, at fremskridtene hen imod opfyldelsen af benchmarkene generelt er utilstrækkelige, bør Kommissionen vurdere gennemførligheden og proportionaliteten af yderligere foranstaltninger. Manglende fremskridt med hensyn til et enkelt eller en lille gruppe af strategiske råstoffer bør i princippet ikke udløse et behov for en yderligere EU-indsats.
- (9) For at opbygge kapacitet i Unionen bør Kommissionen med bistand fra udvalget udpege strategiske projekter i Unionen, som påtænker at iværksætte udvinding, forarbejdning eller genanvendelse af strategiske råstoffer. En virkningsfuld støtte til strategiske projekter har potentiale til at forbedre adgangen til materialer for downstreamsektorer, skabe økonomiske muligheder i værdikæden som helhed,

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/2481 af 14. december 2022 om etablering af politikprogrammet for det digitale årti 2030 (EUT L 323 af 19.12.2022, s. 4).

herunder for SMV'er, og bidrage til jobskabelse. For at sikre udviklingen af strategiske projekter i hele Unionen bør sådanne projekter derfor drage fordel af strømlinede og forudsigelige tilladelsesprocedurer og bistand til at få adgang til finansiering. For at målrette støtten og sikre dens merværdi bør projekterne, inden de modtager en sådan støtte, vurderes i forhold til et sæt kriterier. Strategiske projekter i Unionen bør styrke Unionens forsyningssikkerhed med hensyn til strategiske råstoffer, påvise en tilstrækkelig teknisk gennemførlighed og gennemføres på en miljømæssigt og socialt bæredygtig måde. De bør også give fordele på tværs af landegrænser ud over den pågældende medlemsstat. Hvis Kommissionen vurderer, at disse kriterier er opfyldt, bør den offentliggøre anerkendelsen som et strategisk projekt i en afgørelse. Da en hurtig anerkendelse er afgørende for på en virksomhedsfuld måde at støtte Unionens forsyningssikkerhed, bør vurderingsprocessen forblive smidig og ikke være unødvendigt byrdefuld.

- (10) For at diversificere Unionens forsyning med strategiske råstoffer bør Kommissionen med bistand fra udvalget udpege strategiske projekter i tredjelande, som påtænker at iværksætte udvinding, forarbejdning eller genanvendelse af strategiske råstoffer. For at sikre, at sådanne strategiske projekter gennemføres på en virksomhedsfuld måde, bør de drage fordel af bedre adgang til finansiering. For at sikre projekternes merværdi bør de, inden de modtager en sådan støtte, vurderes i forhold til et sæt kriterier. Som det er tilfældet for projekter i Unionen bør strategiske projekter i tredjelande styrke Unionens forsyningssikkerhed med hensyn til strategiske råstoffer, påvise en tilstrækkelig teknisk gennemførlighed og gennemføres på en bæredygtig måde. For projekter i vækstøkonomier og udviklingsøkonomier bør projektet være til gensidig gavn for Unionen og det medvirkende tredjeland og tilføre merværdi i det pågældende land, idet der også tages hensyn til overensstemmelsen med Unionens fælles handelspolitik. En sådan værdi kan udledes, hvis projektet bidrager til mere end ét led i værdikæden, og hvis projektet skaber vidtrækkende økonomiske og sociale fordele, herunder jobskabelse i overensstemmelse med internationale standarder. Hvis Kommissionen vurderer, at disse kriterier er opfyldt, bør den offentliggøre anerkendelsen som et strategisk projekt i en afgørelse.
- (11) For at sikre bæredygtigheden af den øgede råstofproduktion bør nye råstofprojekter gennemføres på en bæredygtig måde. Til dette formål bør de strategiske projekter, der modtager støtte i henhold til denne forordning, vurderes under hensyntagen til internationale instrumenter, der dækker alle de bæredygtighedsaspekter, der er fremhævet i EU's principper for bæredygtige råstoffer³¹, herunder sikring af miljøbeskyttelse, socialt ansvarlig praksis, bl.a. respekt for menneskerettighederne såsom kvinders rettigheder, og gennemsigtig forretningspraksis. Projekterne bør også sikre engagement i god tro samt fyldestgørende og meningsfulde høringer af lokalsamfund, herunder oprindelige folk. For at give projektiværksættere en klar og effektiv måde at opfylde dette kriterium på bør overholdelse af relevant EU-lovgivning, internationale standarder, retningslinjer og principper eller deltagelse i en certificeringsordning, der er anerkendt i henhold til denne forordning, anses for tilstrækkelig.
- (12) Enhver iværksætter af et strategisk råstofprojekt bør kunne ansøge Kommissionen om at få anerkendt projektet som et strategisk projekt. Ansøgningen bør indeholde flere

³¹ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for det Indre Marked, Erhvervs politik, Iværksætteri og SMV'er, EU-principper for bæredygtige råstoffer, Publikationskontoret, 2021, <https://data.europa.eu/doi/10.2873/27875>.

dokumenter og beviser vedrørende kriterierne. For bedre at kunne vurdere den sociale, miljømæssige og økonomiske rentabilitet, projektets gennemførlighed og tiltroen til skønnene bør projektivrksætteren også forelægge en klassificering af projektet i henhold til De Forenede Nationers Rammeklassifikation for Ressourcer, åbne mulighed for en objektiv validering og underbygge denne klassificering med relevant dokumentation. En tidsplan for projektet bør også vedlægges ansøgningen med henblik på at vurdere, hvornår projektet vil kunne bidrage til at opfylde benchmarkene for EU-intern kapacitet eller for diversificering. Da offentlighedens accept af mineprojekter er afgørende for deres gennemførelse på en virksomhedsfuld måde, bør projektivrksætteren også forelægge en plan med foranstaltninger, der skal lette offentlighedens accept. Der bør lægges særlig vægt på arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og andre tilsynsaktører. Projektivrksætteren bør også forelægge en forretningsplan med oplysninger om projektets finansielle rentabilitet og et overblik over de allerede sikrede finansierings- og aftagningsaftaler samt skøn over den potentielle jobskabelse og projektets behov med hensyn til kvalificeret arbejdskraft, herunder opkvalificering og omskoling.

- (13) For at sikre en virksomhedsfuld og effektiv behandling af ansøgninger bør Kommissionen kunne prioritere behandlingen af ansøgninger om projekter, der vedrører særlige underrepræsenterede led i værdikæden eller strategiske råstoffer for at sikre Unionens afbalancerede fremskridt hen imod opfyldelsen af alle de benchmarks for EU-kapaciteten, der indgår i denne forordning.
- (14) Da samarbejdet mellem den medlemsstat, på hvis område et strategisk projekt vil blive gennemført, er nødvendigt for at sikre en virksomhedsfuld gennemførelse heraf, bør denne medlemsstat have ret til at gøre indsigelse mod og dermed forhindre, at et projekt mod medlemsstatens vilje får status som et strategisk projekt. Den relevante medlemsstat bør i forbindelse med sin indsigelse give en velunderbygget begrundelse for sit afslag med henvisning til de gældende kriterier. På samme måde bør Unionen ikke give status som et strategisk projekt til projekter, der gennemføres af et tredjeland mod dets regerings vilje, og Unionen bør derfor afholde sig fra at støtte projekter, mod hvilke et tredjelands regering gør indsigelse.
- (15) For at forhindre misbrug af anerkendelsen som strategisk projekt bør Kommissionen kunne ophæve sin oprindelige afgørelse om at anerkende et projekt som strategisk, hvis projektet ikke længere opfylder betingelserne, eller anerkendelsen var baseret på en ansøgning med ukorrekte oplysninger. Inden Kommissionen kan iværksætte dette tiltag, bør den rådføre sig med udvalget og høre projektivrksætteren.
- (16) Strategiske projekter anses for at være af almen interesse i lyset af deres betydning for forsyningssikkerheden med hensyn til strategiske råstoffer. Sikring af forsyningssikkerheden med hensyn til strategiske råstoffer har afgørende betydning for en vellykket grøn og digital omstilling samt for forsvars- og rumsektorens modstandsdygtighed. For at bidrage til forsyningssikkerheden med hensyn til strategiske råstoffer i Unionen kan medlemsstaterne i nationale tilladelsesprocedurer yde bistand for at fremskynde virkeliggørelsen af strategiske projekter i overensstemmelse med EU-retten.
- (17) Nationale processer for udstedelse af tilladelse sikrer, at råstofprojekter er sikre, og at de opfylder miljømæssige, sociale og sikkerhedsmæssige krav. I Unionens miljølovgivning fastsættes fælles betingelser for processen for og indholdet af nationale processer for udstedelse af tilladelse, hvorved der sikres et højt miljøbeskyttelsesniveau og mulighed for en bæredygtig udnyttelse af Unionens

potentiale i hele råstofværdikæden. Tildelingen af status som et strategisk projekt bør derfor ikke berøre gældende betingelser for tilladelsen af de relevante projekter, herunder de betingelser, som er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU³², Rådets direktiv 92/43/EØF³³, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF³⁴, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU³⁵ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF³⁶, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF³⁷ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF³⁸.

- (18) Samtidig undergraver uforudsigeligheden, kompleksiteten og til tider den alt for lange varighed af de nationale processer for udstedelse af tilladelse den investeringssikkerhed, der er nødvendig af hensyn til en virkningsfuld udvikling af strategiske råstofprojekter. For at sikre og fremskynde deres virkningsfulde gennemførelse bør medlemsstaterne derfor anvende en strømlinet og forudsigelig tilladelsesprocedurer for strategiske projekter. Til dette formål bør strategiske projekter tillægges prioriteret status på nationalt plan for at sikre en hurtig administrativ behandling og hastebehandling i alle retslige procedurer og tvistbilæggelsesprocedurer, der vedrører dem. Denne forordning bør ikke forhindre de kompetente myndigheder i at strømline tilladelser til andre projekter i værdikæden for kritiske råstoffer, som ikke er strategiske projekter.
- (19) Myndigheder med ansvar for at udstede tilladelser bør betragte strategiske projekter som værende af almen interesse i betragtning af deres rolle i at sikre Unionens forsyningssikkerhed med strategiske råstoffer og deres bidrag til Unionens åbne strategiske autonomi samt den grønne og den digitale omstilling. Strategiske projekter med negative miljøvirkninger kan, i det omfang de falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2000/60/EF, Rådets direktiv 92/43/EØF og direktiv 2009/147/EF³⁹, opnå tilladelse, hvis myndigheden med ansvar for at udstede tilladelser på grundlag af sin vurdering i hvert enkelt tilfælde konkluderer, at den almene interesse, som projektet tjener, må gives forrang i forhold til denne påvirkning, forudsat at alle relevante betingelser i disse direktiver er opfyldt. Hvis det er relevant, bør der ved vurderingen fra sag til sag tages hensyn til udvindingsstedernes geologiske karakteristika, hvilket sætter grænser for beslutningerne om placering.
- (20) For at mindske tilladelsesprocessens kompleksitet og øge effektiviteten og gennemsigtigheden heraf bør projektiværksættere af projekter angående kritiske

³² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

³³ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56).

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF — Erklæring vedtaget af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen (EUT L 102 af 11.4.2006, s. 15).

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

råstoffer kunne interagere med en enkelt national myndighed, som er ansvarlig for at lette og koordinere hele processen for udstedelse af tilladelse og, når det drejer sig om strategiske projekter, træffe en samlet afgørelse inden for den gældende frist. Med dette for øje bør medlemsstaterne udpege en enkelt national kompetent myndighed. Hvis det er nødvendigt i lyset af en medlemsstats interne organisation, bør den nationale kompetente myndigheds opgaver kunne uddelegeres til en anden myndighed på de samme betingelser. Af hensyn til en virksomhedsfuld gennemførelse af medlemsstaternes ansvar bør de stille tilstrækkeligt personale og tilstrækkelige ressourcer til rådighed for deres nationale kompetente myndighed eller enhver myndighed, der handler på dens vegne.

- (21) For at sikre klarhed om, hvorvidt strategiske projekter opnår tilladelse, og for at mindske virksomhedsfuldheden af potentielt uberettigede retssager, uden at dette undergraver en effektiv domstolsprøvelse, bør medlemsstaterne sikre, at enhver tvist vedrørende proces for udstedelse af tilladelse til strategiske projekter løses rettidigt. Til dette formål bør de nationale kompetente myndigheder sørge for, at ansøgere og projektivrærksættere har adgang til en enkel tvistbilæggelsesprocedure, og at strategiske projekter behandles hurtigt i alle retslige procedurer og tvistbilæggelsesprocedurer angående projekterne.
- (22) For at give borgere og virksomheder mulighed for direkte at få gavn af fordelene ved det indre marked uden at pådrage sig en unødvendig yderligere administrativ byrde fastsætter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724⁴⁰, hvorved den fælles digitale portal blev oprettet, generelle regler for online levering af oplysninger, procedurer og bistandstjenester, der er relevante for det indre markeds funktion. De oplysningskrav og procedurer, der er omfattet af nærværende forordning, bør opfylde kravene i forordning (EU) 2018/1724. Det bør navnlig sikres, at projektivrærksættere for strategiske projekters vedkommende kan få adgang til og gennemføre alle procedurer vedrørende processen for udstedelse af tilladelse helt online i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i og bilag II til forordning (EU) 2018/1724.
- (23) For at give projektivrærksættere og andre investorer den fornødne sikkerhed og vished med henblik på at styrke udviklingen af strategiske projekter bør medlemsstaterne sørge for, at processen for udstedelse af tilladelse i forbindelse med sådanne projekter ikke overskrider en forud fastsat frist. For strategiske projekter, der udelukkende omfatter forarbejdning eller genanvendelse, bør varigheden af processen for udstedelse af tilladelse ikke overstige 1 år. For strategiske projekter, der omfatter udvinding, bør varigheden af processen for udstedelse af tilladelse imidlertid ikke overstige 2 år i betragtning af de potentielle virkninger kompleksitet og rækkevidde. For på en virksomhedsfulde måde at overholde disse frister bør medlemsstaterne sikre, at de ansvarlige myndigheder råder over tilstrækkelige ressourcer og tilstrækkeligt personale. Gennem instrumentet for teknisk støtte bistår Kommissionen efter anmodning medlemsstaterne med at udforme, udvikle og gennemføre reformer, herunder styrkelse af den administrative kapacitet i forbindelse med nationale tilladelsesprocedurer.

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 af 2. oktober 2018 om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 1).

- (24) De miljøvurderinger og -godkendelser, der kræves i henhold til EU-retten, herunder i forbindelse med vand, levesteder og fugle, er en uadskillelig del af processen for udstedelse af tilladelse til et råstofprojekt og en væsentlig sikkerhedsforholdsregel for at sikre, at negative miljøvirkninger forebygges eller minimeres. For at sikre, at processerne for udstedelse af tilladelse til strategiske projekter er forudsigelige og rettidige, bør ethvert potentiale for at strømline de påkrævede vurderinger og godkendelser udnyttes, dog uden at dette sænker miljøbeskyttelsesniveauet. I den forbindelse bør det sikres, at den nødvendige vurdering samles for at undgå unødvendig overlappning, og det bør sikres, at projektivrksættere og ansvarlige myndigheder inden gennemførelsen udtrykkeligt når til enighed om omfanget af den samlede vurdering for at undgå en unødvendig opfølgning.
- (25) Konflikter om arealanvendelse kan skabe hindringer for udbredelsen af projekter vedrørende kritiske råstoffer. Veludformede planer, herunder fysiske planer og zoneinddeling, der tager hensyn til potentialet for at gennemføre projekter vedrørende kritiske råstoffer, og hvis potentielle miljøvirkninger vurderes, kan potentielt bidrage til at skabe balance mellem almene goder og interesser, mindske risikoen for konflikter og fremskynde en bæredygtig udbredelse af projekter vedrørende råstoffer i Unionen. De ansvarlige nationale, regionale og lokale myndigheder bør derfor overveje at medtage bestemmelser for projekter vedrørende råstoffer, når de udarbejder relevante planer.
- (26) I Unionen har projekter vedrørende kritiske råstoffer ofte vanskeligt ved at få adgang til finansiering. Markederne for kritiske råstoffer er ofte kendetegnet ved store prisudsving, lange leveringstider, høj koncentration og manglende gennemsigtighed. Desuden kræver finansiering til sektoren et højt niveau af ekspertviden, som de finansielle institutioner sjældent råder over. For at overvinde disse faktorer og bidrage til at sikre en stabil og pålidelig forsyning med strategiske råstoffer bør medlemsstaterne og Kommissionen bistå med adgang til finansiering og administrativ støtte.
- (27) En solid værdikæde i Europa kan kun opbygges med tilstrækkelige finansielle midler. Kommissionen vil samarbejde med InvestEU-gennemførelsespartnerne om at finde metoder til at opskalere støtten til investeringer i overensstemmelse med de fælles mål, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/523⁴¹ og i nærværende forordning. InvestEU-rådgivningsplatformen kan bidrage til at opbygge en pipeline af rentable projekter.
- (28) For at overvinde begrænsningerne i de nuværende ofte fragmenterede offentlige og private investeringsbestræbelser, lette integrationen og investeringsafkastet bør Kommissionen, medlemsstaterne og erhvervsfremmende banker bedre koordinere og skabe synergier mellem de eksisterende finansieringsprogrammer på EU-niveau og nationalt niveau samt sikre bedre koordinering og samarbejde med erhvervslivet og centrale interessenter i den private sektor. Til dette formål bør der nedsættes en særlig undergruppe af udvalget bestående af sagkyndige fra medlemsstaterne og Kommissionen samt relevante offentlige finansielle institutioner. Denne undergruppe bør drøfte strategiske projekters individuelle finansieringsbehov og deres eksisterende finansieringsmuligheder med henblik på at forelægge projektivrksætterne et forslag til, hvordan de bedst kan få adgang til de eksisterende finansieringsmuligheder. Når

⁴¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 (EUT L 64 af 26.3.2021, s. 30).

udvalget drøfter og forelægger henstillinger om finansiering af strategiske projekter i tredjelande, bør det navnlig tage hensyn til Global Gateway-strategien⁴².

- (29) Private investeringer foretaget af virksomheder, finansielle investorer og aftagere har afgørende betydning. Hvis private investeringer i sig selv er utilstrækkelige, kan en virksomhedsfuld udrulning af projekter vedrørende værdikæden for kritiske råstoffer forudsætte, at der ydes offentlig støtte, f.eks. i form af garantier, lån eller egenkapital- og kvasiegenkapitalinvesteringer. Denne offentlige støtte kan udgøre statsstøtte. En sådan støtte skal have en tilskyndende virkning og være nødvendig, hensigtsmæssig og forholdsmæssig. De eksisterende retningslinjer for statsstøtte, som for nylig er blevet grundigt revideret i overensstemmelse med to omstillingsmål, giver rige muligheder for at støtte investeringer i værdikæden for kritiske råstoffer med forbehold af visse betingelser.
- (30) Offentlig støtte anvendes til at afhjælpe afdækkede specifikke markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold på en forholdsmæssig måde, og aktionerne bør ikke overlappende med eller fortrænge privat finansiering eller forvride konkurrencen på det indre marked. Tiltag bør have en tydelig merværdi for Unionen.
- (31) Prisudsvingene på adskillige strategiske råstoffer, som forværres af begrænsede midler til at afdække dem på terminsmarkedene, skaber en hindring for, at projektiværksættere kan sikre finansiering til strategiske projekter vedrørende strategiske råstoffer, og for at downstreamforbrugere kan sikre sig stabile og forudsigelige priser på centrale input. I bestræbelserne på at mindske usikkerheden om fremtidige priser på strategiske råstoffer er det nødvendigt at indføre et system, hvormed både interesserede aftagere og iværksættere af strategiske projekter kan angive deres købs- eller salgstilbud, og at de bringes i kontakt med hinanden, hvis de respektive bud potentielt kan forenes.
- (32) Den eksisterende viden om og kortlægning af forekomsten af råstoffer i Unionen blev udviklet på et tidspunkt, hvor det ikke var en prioritet at sikre forsyningen med kritiske råstoffer med henblik på at udvikle strategiske teknologier. For at indhente og ajourføre oplysninger om forekomster af kritiske råstoffer bør medlemsstaterne udarbejde nationale programmer for generel efterforskning af kritiske råstoffer, som bør omfatte foranstaltninger såsom kortlægning af mineraler, geokemiske kampagner, geovidenskabelige undersøgelser samt gennemarbejdning af eksisterende geovidenskabelige datasæt. Kortlægningen af mineralforekomster og vurderingen af den tekniske og økonomiske rentabilitet med henblik på at udvinde disse er forbundet med en høj finansiel risiko. For at mindske denne risiko og lette udviklingen af udvindingsprojekter bør medlemsstaterne offentliggøre de oplysninger, der er indhentet i forbindelse med deres respektive nationale efterforskningsprogrammer, om nødvendigt ved hjælp af den ramme for infrastruktur for geografisk information, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF⁴³.

⁴² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank — Global Gateway (JOIN(2021) 30 final).

⁴³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

- (33) Rumdata og -tjenester afledt af jordobservation kan støtte indsatsen for bæredygtige værdikæder for kritiske råstoffer ved at tilvejebringe en kontinuerlig informationsstrøm til gavn for aktiviteter såsom overvågning og forvaltning af mineområder, vurdering af miljømæssige og socioøkonomiske virkninger eller efterforskning efter mineralressourcer. Da jordobservation også kan tilvejebringe data om fjerntliggende og utilgængelige områder, bør medlemsstaterne så vidt muligt tage dette aspekt i betragtning, når de udarbejder og gennemfører deres nationale efterforskningsprogrammer.
- (34) Selv om det er nødvendigt at styrke Unionens værdikæde for kritiske råstoffer for at sikre øget forsyningssikkerhed, vil forsyningskæderne for kritiske råstoffer forblive globale og udsat for eksterne faktorer. Nylige eller igangværende begivenheder lige fra covid-19-krisen til den uprovokerede og uberettigede militære aggression mod Ukraine har understreget, at nogle af Unionens forsyningskæder er sårbare over for afbrydelser. For at sikre, at medlemsstaterne og de europæiske industrier er i stand til at foregribe forsyningsafbrydelser og være rede til at modstå konsekvenserne heraf, bør der opstilles foranstaltninger med henblik på at øge overvågningskapaciteten, koordinere strategiske lagre og styrke virksomhedernes beredskab.
- (35) Medlemsstaternes kapacitet er uensartet, når det drejer sig om risikobevågenhed og -foregribelse, og ikke alle medlemsstater har udviklet særlige strukturer, der overvåger kritiske råstoffers forsyningskæder og kan informere virksomhederne om potentielle risici for forsyningsafbrydelser. Selv om nogle virksomheder har investeret i at overvåge deres forsyningskæder, har andre heller ikke kapacitet til dette. I lyset af den globale dimension af kritiske råstoffers forsyningskæder samt deres kompleksitet bør Kommissionen derfor opstille en særlig overvågningsoversigt med henblik på at vurdere forsyningsrisici for kritiske råstoffer og sikre adgangen til de indsamlede oplysninger for offentlige myndigheder og private driftsherrer og derved øge synergivirkningerne mellem medlemsstaterne. For at sikre, at Unionens værdikæder er tilstrækkeligt forberedt på potentielle forsyningsafbrydelser, bør Kommissionen gennemføre stresstest, der vurderer de strategiske råstofforsyningskæders sårbarhed og deres eksponering for forsyningsrisici. Medlemsstaterne bør bidrage til denne øvelse ved, når det er muligt, at gennemføre sådanne stresstest via deres nationale forsynings- og informationsagenturer, der dækker kritiske råstoffer. Udvalget bør sikre, at Kommissionens og medlemsstaternes gennemførelse af stresstestene samordnes. Har ingen medlemsstat kapacitet til at udføre en påkrævet stresstest af et givet strategisk råstof, bør Kommissionen gennemføre den på eget initiativ. Når resultaterne af sådanne stresstest gøres offentligt tilgængelige, bør Kommissionen også foreslå potentielle strategier, som de offentlige myndigheder og private driftsherrer kan overtage for at afbøde forsyningsrisici såsom at opbygge strategiske lagre eller yderligere diversificere deres forsyning. Med henblik på at indsamle de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre overvågnings- og stresstestforanstaltningerne, bør Kommissionen koordinere med udvalgets relevante stående undergruppe, og medlemsstaterne bør udpege og overvåge centrale markedsaktører, der er vigtige for værdikædens funktion. Har intet medlem af den stående undergruppe kapacitet til at udføre en påkrævet stresstest af et givet strategisk råstof, bør Kommissionen gennemføre den på eget initiativ.
- (36) Strategiske lagre er et vigtigt redskab, hvormed forsyningsafbrydelser kan afbødes, navnlig når det gælder råstoffer. Selv om det foreslåede nødinstrument for det indre marked åbner mulighed for eventuelt at etablere sådanne lagre, hvis overvågningsmekanismen for det indre marked aktiveres, har medlemsstaterne og

virksomhederne ikke pligt til at opbygge eller koordinere deres strategiske lagre forud for en forsyningsafbrydelse. Desuden findes der ingen koordineringsmekanisme for Den Europæiske Union som helhed, der gør det muligt at udarbejde en fælles vurdering og en analyse af potentielle overlappinger og synergier. Derfor bør medlemsstaterne i første omgang under hensyntagen til den aktuelle mangel på relevante oplysninger forelægge Kommissionen oplysninger om deres strategiske lagre, uanset om de drives af offentlige myndigheder eller af erhvervsdrivende på medlemsstaternes vegne. Disse oplysninger bør omfatte beholdningen i de disponible lagre for hvert strategisk råstof, udsigterne for lagerbeholdningerne og de gældende regler og procedurer for disse lagre. Enhver anmodning bør være forholdsmæssig, tage hensyn til de omkostninger og den indsats, der er nødvendig for at stille dataene til rådighed, samt deres indvirkning på den nationale sikkerhed, og fastsætte tilstrækkelige frister for at udlevere de ønskede oplysninger. Oplysninger om de erhvervsdrivendes lagre kan føjes til analysen, selv om dette ikke udgør en begæring om oplysninger herom. Kommissionen bør behandle dataene på en sikker måde og kun offentliggøre oplysninger på et aggregeret niveau. I anden omgang bør Kommissionen ud fra de indhentede oplysninger udarbejde et udkast til benchmark for, hvad der bør betragtes som et sikkert niveau for Unionens lagre, idet der tages hensyn til det samlede årlige EU-forbrug af de pågældende strategiske råstoffer. På grundlag af en sammenligning mellem de bestående lagre og de overordnede niveauer for strategiske lagre af strategiske råstoffer i hele Unionen bør udvalget i samråd med Kommissionen efterfølgende kunne afgive ikkebindende udtalelser til medlemsstaterne om, hvordan konvergensen kan øges, og tilskynde dem til at opbygge deres strategiske lagre. I den forbindelse bør udvalget overveje behovet for at opretholde incitamenter til at etablere strategiske lagre hos private driftsherrer, der anvender strategiske råstoffer.

- (37) For at sikre yderligere koordinering bør Kommissionen sikre den nødvendige høring forud for medlemsstaternes deltagelse i internationale fora, hvor sådanne strategiske lagre kan drøftes, navnlig via udvalgets særlige stående undergruppe. For at øge komplementariteten mellem dette forslag og andre horisontale eller emnespecifikke instrumenter bør Kommissionen ligeledes sikre, at de indsamlede og aggregerede oplysninger videregives til overvågnings- eller krisestyringsmekanismer såsom den foreslåede rådgivende gruppe for nødinstrumentet for det indre marked, den foreslåede mikrochipretsakts Europæiske Halvlederråd, HERA's bestyrelse eller Sundhedskriseudvalget.
- (38) Store virksomheder, som anvender strategiske råstoffer til at fremstille strategiske teknologier i Unionen, bør foretage en audit af deres forsyningskæder og rapportere herom til deres bestyrelse for at sikre, at de er tilstrækkeligt forberedte til at håndtere forsyningsafbrydelser. Dermed sikres det, at virksomhederne tager hensyn til strategiske råstoffers forsyningsrisici og udvikler egnede afbødningsstrategier for at styrke beredskabet i tilfælde af forsyningsafbrydelser. Tilsvarende bør de store virksomheder, der er omfattet af dette anvendelsesområde, gennemføre regelmæssige stresstest af deres strategiske råstofforsyningskæder for at sikre, at de tager hensyn til alle de forskellige scenarier, der kan påvirke deres forsyning i tilfælde af en afbrydelse. Disse foranstaltninger vil føre til, at der tages yderligere hensyn til omkostningerne ved potentielle forsyningsrisici.
- (39) Mange markeder for strategiske råstoffer er ikke fuldt ud gennemsigtige, og de præges af koncentration på udbudssiden, hvilket styrker sælgernes forhandlingsposition og forhøjer priserne for køberne. For at bidrage til at sænke priserne for virksomheder,

der er etableret i Unionen, bør Kommissionen indføre et system, der kan aggregere efterspørgslen fra interesserede købere. Ved udviklingen af et sådant system bør Kommissionen tage hensyn til erfaringerne fra lignende bestræbelser, navnlig med hensyn til fælles indkøb af gas som fastsat ved Rådets forordning (EU) 2022/2576⁴⁴. Medlemsstaternes myndigheder bør også kunne deltage i dette system med henblik på at opbygge deres strategiske lagre. Alle foranstaltninger inden for rammerne af denne mekanisme bør kunne forenes med EU's konkurrencelovgivning.

- (40) Bestemmelserne angående overvågning og strategiske lagre i denne forordning indebærer ingen harmonisering af nationale love og bestemmelser og træder ikke i stedet for eksisterende mekanismer. Incitamentet til overvågning og risikoberedskab bør være i overensstemmelse med de europæiske instrumenter. Derfor kan instrumenter såsom nødinstrumentet for det indre marked, der har til formål at foregribe, afbøde og reagere på kriser, der påvirker det indre markeds funktion, eller Rådets forordning (EU) 2022/2372⁴⁵ om en ramme for foranstaltninger til sikring af forsyninger af kriserelevante medicinske modforanstaltninger i tilfælde af en folkesundhedsmæssig krisesituation på EU-plan stadig finde anvendelse på kritiske og strategiske råstoffer i tilfælde af en krise eller en trussel, i det omfang disse materialer er omfattet af sådanne instrumenters anvendelsesområde. Der bør sikres komplementaritet og sammenhæng mellem nærværende forordning og kriseinstrumenter gennem udveksling af oplysninger.
- (41) De fleste kritiske råstoffer er metaller, som i princippet kan genanvendes uendeligt om end med forringede kvaliteter i nogle tilfælde. Dette giver mulighed for et skift i retning af en ægte cirkulær økonomi i forbindelse med den grønne omstilling. Efter en indledende fase med hurtig vækst i efterspørgslen efter kritiske råstoffer til nye teknologier, hvor primær udvinding og forarbejdning stadig vil være hovedkilden, bør genanvendelse få stadig større betydning og mindske behovet for primær udvinding og de dermed forbundne virkninger. På nuværende tidspunkt er genanvendelsesprocenten for de fleste kritiske råstoffer imidlertid lav, og genanvendelsessystemer og -teknologier er ofte ikke tilpasset disse råstoffers særlige karakteristika. Der er derfor behov for foranstaltninger, hvormed der tages fat på de forskellige faktorer, der hæmmer cirkularitetspotentialet.
- (42) Medlemsstaterne bevarer vigtige beføjelser inden for cirkularitet, f.eks. på området affaldsindsamlings- og -behandlingssystemer. Disse bør anvendes til at øge indsamlings- og genanvendelsesprocenten for affaldsstrømme med et stort potentiale for nyttiggørelse af kritiske råstoffer, f.eks. ved hjælp af finansielle incitamentet såsom rabatter, pengepræmier eller pantsystemer. Medlemsstaternes myndigheder bør også påvirke udviklingen i gunstig retning, da købere af kritiske råstoffer og produkter, der indeholder dem, og nationale forsknings- og innovationsprogrammer tilvejebringer betydelige ressourcer med henblik på at øge viden og teknologi angående kritiske råstoffers cirkularitet samt materialeeffektivitet. Endelig bør medlemsstaterne fremme nyttiggørelsen af kritiske råstoffer fra udvindingsaffald ved at forbedre adgangen til oplysninger og ved at tage hånd om juridiske, økonomiske og tekniske hindringer. En

⁴⁴ Rådets forordning (EU) 2022/2576 af 19. december 2022 om styrkelse af solidariteten gennem bedre koordinering af indkøb af gas, pålidelige prisbenchmarks og udveksling af gas på tværs af grænserne (EUT L 335 af 29.12.2022, s. 1).

⁴⁵ Rådets forordning (EU) 2022/2372 af 24. oktober 2022 om en ramme for foranstaltninger til sikring af forsyninger af kriserelevante medicinske modforanstaltninger i tilfælde af en folkesundhedsmæssig krisesituation på EU-plan (EUT 314 af 6.12.2022, s. 64).

mulig løsning, som medlemsstaterne bør undersøge, er risikodelingsmekanismer mellem driftsherrer og medlemsstaterne for at fremme nyttiggørelse i forbindelse med nedlukkede affaldsanlæg.

- (43) Unionen har i mange af sine regioner nedarvede anlæg, hvorfra råstoffer er udvundet, og der findes derfor betydelige mængder udvindingsaffald på nedlukkede anlæg, som, på grund af at de først for nylig har vundet i økonomisk betydning, generelt ikke har fået analyseret deres potentiale for så vidt angår kritiske råstoffer. Nyttiggørelse af kritiske råstoffer fra udvindingsaffaldsanlæg kan potentielt skabe økonomisk værdi og beskæftigelse i historiske mineregioner, som ofte berøres af afindustrialisering og tilbagegang. Den manglende bevågenhed og information om indholdet af kritiske råstoffer, navnlig hvad angår nedlukkede affaldsanlæg, udgør en central hindring for i højere grad at kunne udnytte udvindingsaffaldets potentiale med hensyn til kritiske råstoffer.
- (44) Nyttiggørelse af kritiske råstoffer fra udvindingsaffaldsanlæg bør indgå i udnyttelsen af relevante affaldsanlæg. I direktiv 2006/21/EF fastsættes høje krav til beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed i forbindelse med håndtering af affald fra udvindingsindustrien. Disse høje krav bør opretholdes, men der bør indføres yderligere foranstaltninger for at maksimere nyttiggørelsen af kritiske råstoffer fra udvindingsaffald.
- (45) Driftsherrer af udvindingsaffaldsanlæg, både bestående og nye, bør foretage en foreløbig økonomisk vurdering af mulighederne for at nyttiggøre kritiske råstoffer fra udvindingsaffald, der findes på anlægget, og af det producerede affald. I overensstemmelse med affaldshierarkiet, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF⁴⁶, bør der gives forrang til at forebygge produktion af affald, der indeholder kritiske råstoffer, ved at udvinde kritiske råstoffer fra den udvundne mængde, inden den bliver til affald. I forbindelse med udarbejdelsen af denne undersøgelse bør driftsherrerne indsamle de fornødne oplysninger, herunder koncentrationer og mængder af kritiske råstoffer i udvindingsaffaldet, og foretage en vurdering af alternative muligheder vedrørende processer, operationer eller forretningsaftaler, der kan åbne mulighed for en økonomisk rentabel nyttiggørelse af kritiske råstoffer. Denne forpligtelse kommer oven i de forpligtelser, der er fastsat ved direktiv 2006/21/EF og den nationale lovgivning til gennemførelse heraf, og finder direkte anvendelse. Ved gennemførelsen heraf bør driftsherrer og kompetente myndigheder bestræbe sig på at minimere den administrative byrde og indarbejde procedurer i det omfang, det er muligt.
- (46) For at afhjælpe den aktuelle mangel på oplysninger om potentialet for kritiske råstoffer i nedlukkede anlæg, der rummer udvindingsaffald, bør medlemsstaterne oprette en database med alle oplysninger, der er relevante for at fremme nyttiggørelsen, navnlig om mængder og koncentrationer af kritiske råstoffer i udvindingsaffaldsanlægget, i overensstemmelse med Unionens konkurrenceregler. Oplysningerne bør gøres offentligt tilgængelige i en brugervenlig og digital form, hvormed der gives adgang til mere udførlige, tekniske oplysninger. For at lette en brugervenlig adgang til oplysningerne bør medlemsstaterne eksempelvis oprette et kontaktpunkt, der muliggør et mere dybtgående samspil med potentielle udviklere af projekter om nyttiggørelse af

⁴⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

kritiske råstoffer. Databasen bør udformes således, at potentielle projektivrksættere let kan udpege faciliteter med et stort potentiale for økonomisk rentabel nyttiggørelse. For at målrette de begrænsede ressourcer bør medlemsstaterne følge en trinvis tilgang til at indsamle oplysninger og kun udføre de mere krævende informationsindsamlingsstrin for de mest lovende faciliteters vedkommende. Informationsindsamlingsaktiviteterne bør tage sigte på at tilvejebringe nøjagtige og repræsentative oplysninger om udvindingsaffaldsanlæg og opnå den bedst mulige indikation af potentialet for at nyttiggøre kritiske råstoffer.

- (47) Permanente magneter indgår i en bred vifte af produkter, hvoraf vindmøller og elkøretøjer er de vigtigste og hurtigst voksende anvendelser, men også andre produkter, herunder magnetisk resonansbilleddannelsesudstyr, industrielle robotter, lette transportmidler, kølegeneratorer, varmepumper, elmotorer, industrielle elpumper, automatiske vaskemaskiner, tørretumblere, mikrobølgeovne, støvsugere og opvaskemaskiner. De indeholder betydelige mængder, der med fordel kan nyttiggøres. De fleste permanente magneter, navnlig de mest effektive typer, indeholder kritiske råstoffer såsom neodym, praseodym, dysprosium og terbium samt bor, samarium, nikkel eller kobolt. De kan genanvendes, men i Unionen på nuværende tidspunkt udelukkende i mindre målestok eller i forbindelse med forskningsprojekter. Permanente magneter bør derfor gøres til et prioriteret produkt, således at cirkulariteten øges.
- (48) En forudsætning for en virkningsfuld genanvendelse af magneter er, at genanvendelsesvirksomhederne har adgang til de nødvendige oplysninger om mængden, typen og den kemiske sammensætning af magneter i et produkt, tillige med deres placering og anvendt(e) belægning, lim og additiver, samt oplysninger om, hvordan permanente magneter udtages af produktet. For at sikre et forretningsmæssigt grundlag for genanvendelse af magneter bør permanente magneter, der indgår i produkter, der bringes i omsætning i Unionen, desuden med tiden pålægges at indeholde en stadig større mængde genanvendte materialer. Samtidig med at der sikres gennemsigtighed med hensyn til genanvendt indhold i første fase, bør der fastsættes et minimumsindhold af genanvendt indhold efter en særlig vurdering af, hvilket niveau der er passende, og de sandsynlige virkninger.
- (49) Kritiske råstoffer, der sælges på EU-markedet, certificeres ofte med hensyn til produktions- og forsyningskædens bæredygtighed. Certificering kan opnås inden for rammerne af en bred vifte af offentlige og private certificeringsordninger med varierende anvendelsesområde og stringens, hvilket skaber grundlag for uvished med hensyn til arten og pålideligheden, hvad angår anprisninger af den relative bæredygtighed af kritiske råstoffer, der bringes i omsætning i Unionen, på grundlag af en sådan certificering. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter om anerkendelse af certificeringsordninger, som bør anses for fyldestgørende og pålidelige, og som giver myndigheder og markedsdeltagere et fælles grundlag for at vurdere kritiske råstoffers bæredygtighed. Anerkendelse bør udelukkende gives til certificeringsordninger, som dækker en bred vifte af bæredygtighedsaspekter, herunder miljøbeskyttelse, menneskerettigheder, herunder arbejdstagerrettigheder og gennemsigtighed i erhvervslivet, og som indeholder bestemmelser om en uafhængig tredjepartsverifikation og overvågning af efterlevelsen. For at sikre effektive procedurer bør iværksættere af projekter, for hvilke der ansøges om anerkendelse som strategiske projekter, kunne regne med, at deltagelse i en anerkendt ordning giver tilstrækkeligt belæg for, at deres projekt gennemføres på en bæredygtig måde.

- (50) Produktionen af kritiske råstoffer i værdikædens forskellige led har miljøvirkninger, hvad enten det gælder klima, vand, fauna eller flora. For at begrænse sådanne skader og tilskynde til, at der produceres mere bæredygtige kritiske råstoffer, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at opstille et system til beregning af kritiske råstoffers miljøaftryk, herunder en verifikationsproces, for at sikre, at kritiske råstoffer, der bringes i omsætning på EU-markedet, angiver tilgængelige oplysninger om et sådant fodaftryk. Systemet bør bygge på et hensyn til videnskabeligt velfunderede vurderingsmetoder og relevante internationale standarder på området livscyklusvurdering. Kravet om at deklarerer et materiales miljøaftryk bør kun finde anvendelse, hvis det på grundlag af en særlig vurdering er blevet konkluderet, at det vil bidrage til Unionens klima- og miljømål ved at lette indkøb af kritiske råstoffer med lavere miljøaftryk og ikke vil påvirke handelsstrømmene uforholdsmæssigt. Når de relevante beregningsmetoder er vedtaget, bør Kommissionen udvikle ydeevneklasser for kritiske råstoffer, således at potentielle købere let kan sammenligne de tilgængelige materials relative miljøaftryk, og markedet ledes i retning af mere bæredygtige materialer. Forhandlere af kritiske råstoffer bør sikre, at deklARATIONEN af miljøaftryk er tilgængelig for deres kunder. Gennemsigtighed med hensyn til det relative fodaftryk af kritiske råstoffer, der bringes i omsætning på EU-markedet, kan også bane vejen for andre politikker på EU-plan og nationalt plan såsom incitamentter eller kriterier for grønne offentlige indkøb, der fremmer produktion af kritiske råstoffer med lavere miljøvirkninger.
- (51) Miljøaftryksmetoderne udgør et relevant grundlag for at udarbejde beregningsreglerne. De bygger på videnskabeligt velfunderede vurderingsmetoder, hvori der tages hensyn til udviklingen på internationalt plan, og miljøvirkningerne indregnes, herunder klimaændringer og virkninger i forbindelse med vand, luft, jord, ressourcer, arealanvendelse og toksicitet.
- (52) Det bør sikres, at de ansvarlige driftsherrer vurderer deres produkters eller materials efterlevelse af kravene med henblik på at forbedre permanente magnets cirkularitet og deklarerer kritiske råstoffers miljøaftryk, inden de bringes i omsætning, og at de kompetente nationale myndigheder håndhæver disse krav på en virkningsfuld måde. Bestemmelserne om overensstemmelse og markedsovervågning i henhold til forordning (EU) 2019/1020 og forordning (EU) 2023/xxx [OP: indsæt venligst henvisning til ESPR] er udformet med henblik på at tage hånd om denne udfordring, og de bør derfor også finde anvendelse på disse krav. For derudover at sørge for, at de eksisterende rammer udnyttes optimalt, bør det sikres, at overholdelsen håndhæves gennem det eksisterende typegodkendelsessystem for produkter, der skal typegodkendes i henhold til forordning (EU) 2018/858 eller forordning (EU) nr. 168/2013.
- (53) Kommissionen bør som fastsat i artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1025/2012 anmode en eller flere europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde europæiske standarder til støtte for målene i nærværende forordning.
- (54) Unionen har indgået strategiske partnerskaber, der omfatter råstoffer, med tredjelande med henblik på at gennemføre handlingsplanen for kritiske råstoffer af 2020. For at diversificere udbuddet bør disse bestræbelser videreføres. For at udvikle og sikre en sammenhængende ramme for indgåelse af fremtidige partnerskaber bør medlemsstaterne og Kommissionen som led i deres samspil i udvalget drøfte og blandt andet sikre koordinering af, hvorvidt eksisterende partnerskaber opfylder de påtænkte mål, tredjelande gives forrang i forbindelse med nye partnerskaber, indholdet af sådanne partnerskaber samt deres sammenhæng og potentielle synergier mellem

medlemsstaternes bilaterale samarbejde med relevante tredjelande. Unionen bør tilstræbe gensidigt fordelagtige partnerskaber med vækstøkonomier og udviklingslande i overensstemmelse med Global Gateway-strategien, som bidrager til at diversificere Unionens råstofforsyningskæde og skaber merværdi i disse landes produktion.

- (55) For at støtte gennemførelsen af opgaver i relation til udviklingen af strategiske projekter og finansieringen heraf, efterforskningsprogrammer, overvågningskapaciteter eller strategiske lagre og for at rådgive Kommissionen på passende vis bør der oprettes et europæisk udvalg for kritiske råstoffer. Udvalget bør bestå af medlemsstaterne og Kommissionen, samtidig med at det kan åbne for andre parter deltagelse som observatører. For at udvikle den nødvendige ekspertise til at gennemføre visse opgaver bør udvalget nedsætte stående undergrupper vedrørende finansiering, efterforskning, overvågning og strategiske lagre. De bør fungere som et netværk ved at samle de forskellige relevante nationale myndigheder og om nødvendigt høre industrien, den akademiske verden, civilsamfundet og andre relevante interessenter. Udvalgets rådgivning og udtalelser bør være ikkebindende, og fraværet af en sådan rådgivning eller udtalelse bør ikke hindre Kommissionen i at varetage sine opgaver i henhold til denne forordning.
- (56) Manglende fremskridt med hensyn til at opfylde målene, herunder kapacitets- og diversificeringsbenchmarks, kan være et tegn på, at der er behov for at vedtage yderligere foranstaltninger. Kommissionen bør derfor overvåge fremskridtene hen imod opfyldelsen af disse mål.
- (57) For at minimere medlemsstaternes administrative byrde bør de forskellige rapporteringsforpligtelser strømlines, og Kommissionen bør opstille en model, der gør det muligt for medlemsstaterne at opfylde deres rapporteringsforpligtelser vedrørende projekter, efterforskning, overvågning eller strategiske lagre i et regelmæssigt offentliggjort enhedsdokument, som kan være fortroligt eller til tjenestebrug.
- (58) For at sikre et tillidsfuldt og konstruktivt samarbejde mellem de kompetente myndigheder på EU-niveau og nationale niveauer bør alle de parter, der er involveret i anvendelsen af denne forordning, respektere fortroligheden af de oplysninger og data, der er indhentet under udførelsen af deres opgaver. Kommissionen og de nationale kompetente myndigheder, deres embedsmænd, funktionærer og andre personer, der arbejder under disse myndigheders tilsyn, samt embedsmænd og tjenestemænd fra andre myndigheder i medlemsstaterne bør ikke videregive oplysninger, som er modtaget eller udvekslet i henhold til denne forordning, og som er omfattet af tavshedspligt. Dette bør også gælde for Det Europæiske Udvalg for Kritiske Råstoffer. Dataene bør håndteres og lagres i et sikkert miljø.
- (59) Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF, er det navnlig vigtigt, at den gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁴⁷. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

⁴⁷ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (60) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser angående: a) præcisering af de modeller, der skal anvendes til at ansøge om anerkendelse af strategiske projekter, statusrapporter vedrørende strategiske projekter, de nationale efterforskningsprogrammer og medlemsstaternes rapportering vedrørende efterforskning, overvågning, strategiske lagre og cirkularitet, b) præcisering af, hvilke produkter, komponenter og affaldsstrømme der anses for at have et højt potentiale for genanvendelse af kritiske råstoffer og c) fastlæggelse af kriterier og deres anvendelse med henblik på at anerkende ordninger vedrørende kritiske råstoffers bæredygtighed. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁴⁸.
- (61) For at sikre overholdelsen af de forpligtelser, der pålægges i henhold til denne forordning, navnlig hvad angår det forhold, at de opfylder kravene til miljøvenligt design, bør virksomheder, der ikke opfylder deres forpligtelser, herunder vedrørende risikoberedskab, projektrapportering og oplysninger om genanvendelighed, pålægges sanktioner. Det er derfor nødvendigt, at medlemsstaterne i national ret fastsætter sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, for manglende overholdelse af denne forordning.
- (62) Kommissionen bør foretage en evaluering af denne forordning. I henhold til punkt 22 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning bør denne evaluering baseres på de fem kriterier effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og EU-merværdi og bør danne grundlag for konsekvensanalyser af mulige yderligere foranstaltninger. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om gennemførelsen af denne forordning og de fremskridt, der er gjort med hensyn til at nå dens mål, herunder benchmarks for kapacitet og diversificering. På grundlag af gennemførelsen af foranstaltningerne vedrørende gennemsigtigheden af kritiske råstoffers miljøaftryk bør hensigtsmæssigheden af at fastsætte maksimumstærskler for miljøaftrykket ligeledes vurderes i rapporten.
- (63) I det omfang en af de foranstaltninger, der er omhandlet i denne forordning, udgør statsstøtte, berører bestemmelserne vedrørende sådanne foranstaltninger ikke anvendelsen af traktatens artikel 107 og 108.
- (64) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre det indre markeds virkemåde ved at etablere en ramme for at sørge for, at Unionen har adgang til en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens omfang og virkninger kun nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

⁴⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand og formål

1. Denne forordnings overordnede målsætning går ud på at forbedre det indre markeds virkemåde ved at etablere en ramme for at sørge for, at Unionen har adgang til en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer.
2. For at nå den overordnede målsætning, der er omhandlet i stk. 1, har denne forordning til formål at:
 - (a) styrke den strategiske råstofværdikædes forskellige led for at sikre, at Unionens kapacitet senest i 2030 er steget betydeligt for hvert strategisk råstof, således at Unionens samlede kapacitet nærmer sig eller når følgende benchmarks:
 - i) Unionens udvindingskapacitet er tilstrækkelig til at udvinde de malme, mineraler eller koncentrat, der er nødvendige for at producere mindst 10 % af Unionens årlige forbrug af strategiske råstoffer, i det omfang Unionens reserver tillader det
 - ii) Unionens forarbejdningsskapacitet, herunder for alle mellemstadier i forarbejdningen, kan producere mindst 40 % af Unionens årlige forbrug af strategiske råstoffer
 - iii) Unionens genanvendelseskapacitet, herunder for alle mellemstadier i genanvendelsen, kan producere mindst 15 % af Unionens årlige forbrug af strategiske råstoffer.
 - (b) diversificere Unionens import af strategiske råstoffer med henblik på at sikre, at Unionens årlige forbrug af hvert strategisk råstof på et hvilket som helst relevant forarbejdningstrin senest i 2030 kan bero på import fra flere tredjelande, hvoraf intet tegner sig for mere end 65 % af Unionens årlige forbrug
 - (c) forbedre Unionens evne til at overvåge og afbøde forsyningsrisikoen i relation til kritiske råstoffer
 - (d) sikre den frie bevægelighed for kritiske råstoffer og produkter, som indeholder kritiske råstoffer, og som bringes i omsætning på EU-markedet, og samtidig sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau ved at forbedre cirkulariteten og bæredygtigheden heraf.
3. Hvis Kommissionen på grundlag af den i artikel 42 omhandlede rapport konkluderer, at Unionen sandsynligvis ikke vil nå målene i stk. 2, vurderer den gennemførligheden og proportionaliteten af at foreslå foranstaltninger eller udøve sine beføjelser på EU-niveau for at sikre opfyldelsen af disse mål.
4. Kommissionen tager de målsætninger og benchmarks i betragtning, der er fastsat i stk. 2, litra a), nr. iii), som relaterede EU-prioriteter, jf. artikel 5, stk. 4, litra a), nr. i), i forordning XX/XXXX [OP: Indsæt venligst: forordningen om miljøvenligt design

for bæredygtige produkter], når der udarbejdes krav til miljøvenligt design for at forbedre følgende produktaspekter: holdbarhed, genbrugsmuligheder, reparationsmuligheder, ressourceanvendelse eller resourceeffektivitet, mulighed for genfremstilling og genanvendelse, genanvendt indhold og mulighed for nyttiggørelse af materialer.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- (1) "råstof": et stof i forarbejdet eller uforarbejdet stand, der anvendes som input til fremstilling af mellemvarer eller færdigvarer, bortset fra stoffer, der fortrinsvis anvendes som fødevarer, foder eller brændsel
- (2) "kritiske råstoffer": råstoffer som defineret i artikel 4
- (3) "strategiske råstoffer": råstoffer som defineret i artikel 3
- (4) "råstofværdikæde": alle aktiviteter og processer, der indgår i efterforskning, udvinding, forarbejdning og genanvendelse af råstoffer
- (5) "efterforskning": alle aktiviteter, der har til formål at påvise mineralforekomster og fastslå disses egenskaber
- (6) "udvinding": primær udvinding af malme, mineraler og planteprodukter fra deres oprindelige kilde, herunder fra mineralforekomster under jorden, mineralforekomster under vand, havvand og træer
- (7) "EU-udvindingskapacitet": et aggregat af de maksimale årlige produktionsmængder, der følger af aktiviteter, som finder sted i Unionen, med henblik på at udvinde malme, mineraler, planteprodukter og koncentreter indeholdende strategiske råstoffer, herunder forarbejdningsaktiviteter, som typisk finder sted på eller i nærheden af udvindingsstedet
- (8) "reserver": alle mineralforekomster, der kan udvindes på en økonomisk rentabel måde
- (9) "forarbejdning": alle fysiske, kemiske og biologiske processer, der indgår i omdannelsen af et råstof fra malme, mineraler, planteprodukter eller affald til rene metaller, legeringer eller andre økonomisk anvendelige former
- (10) "Unionens forarbejdningskapacitet": et aggregat af de maksimale årlige produktionsmængder, der følger af forarbejdningsaktiviteter med henblik på at opnå strategiske råstoffer, dog ikke sådanne aktiviteter der typisk finder sted på eller i nærheden af udvindingsstedet, som finder sted i Unionen
- (11) "genanvendelse": enhver nyttiggørelsesoperation, hvor affaldsmaterialer omforarbejdes til produkter, materialer eller stoffer, hvad enten de bruges til det oprindelige formål eller til andre formål
- (12) "EU-genanvendelseskapacitet": et aggregat af den maksimale årlige produktionsmængde, der følger af genanvendelsesaktiviteter med henblik på at opnå strategiske råstoffer, herunder sortering og forbehandling af affald og forarbejdningen heraf til sekundære råstoffer, som finder sted i Unionen
- (13) "årligt forbrug af strategiske råstoffer": et aggregat af den mængde strategiske råstoffer, forbrugt af virksomheder der er etableret i Unionen, i forarbejdet

form, undtagen strategiske råstoffer, som indgår i mellemvarer eller færdigvarer, og som bringes i omsætning på EU-markedet

- (14) "forsyningsrisiko": forsyningsrisiko som beregnet i overensstemmelse med bilag II
- (15) "råstofprojekt": ethvert planlagt anlæg eller enhver planlagt betydelig udvidelse eller ændret anvendelse af et bestående anlæg, der beskæftiger sig med udvinding, forarbejdning eller genanvendelse af råstoffer
- (16) "aftager": en virksomhed, der har indgået en aftagningsaftale med en projektiværksætter
- (17) "aftagningsaftale": enhver kontraktmæssig aftale mellem en virksomhed og en projektiværksætter, der enten indeholder en forpligtelse for virksomheden til at købe en del af de råstoffer, der produceres i kraft af et specifikt råstofprojekt, over en vis periode eller en forpligtelse for projektiværksætteren til at tilbyde virksomheden denne mulighed
- (18) "projektiværksætter": enhver virksomhed eller ethvert konsortium af virksomheder, der udvikler et råstofprojekt
- (19) "proces for udstedelse af tilladelse": en proces, som omfatter alle relevante administrative tilladelser til at planlægge, anlægge og drive de strategiske projekter, der er nævnt i artikel 5, herunder bygge-, kemikalie- og nettilslutningstilladelser samt miljøvurderinger og -godkendelser, hvis disse er påkrævet, og som omfatter alle administrative ansøgninger og procedurer fra anerkendelsen af ansøgningens gyldighed til underretningen via den ansvarlige nationale kompetente myndighed om udfaldet af proceduren, jf. artikel 8, stk. 1
- (20) "samlet afgørelse": den afgørelse eller samling af afgørelser, der træffes af medlemsstaternes myndigheder, bortset fra domstole, hvori det afgøres, hvorvidt en projektiværksætter opnår tilladelse til at gennemføre et råstofprojekt, uden at dette berører afgørelser truffet i forbindelse med en administrativ klageadgang
- (21) "generel efterforskning": efterforskning på nationalt eller regionalt plan, bortset fra målrettet efterforskning
- (22) "målrettet efterforskning": udførlig undersøgelse af en individuel forekomst af mineraler
- (23) "dybtliggende malmforekomster": mineralforekomster, der befinder sig dybere i jordens skorpe end traditionelt udnyttede malmforekomster
- (24) "prædiktivt kort": et kort, der angiver områder, hvor der sandsynligvis findes mineralforekomster af et givet råstof
- (25) "forsyningsafbrydelse": et uventet betydeligt fald i tilgængeligheden af et råstof eller en betydelig stigning i prisen på et råstof
- (26) "råstofforsyningskæde": alle aktiviteter og processer i råstoffærdikæden frem til det tidspunkt, hvor et råstof anvendes som input til fremstilling af mellemvarer eller færdigvarer
- (27) "afbødningsstrategier": politikker udviklet af en erhvervsdrivende med henblik på at begrænse sandsynligheden for en forsyningsafbrydelse i vedkommendes

forsyningskæde eller afbøde de skader på vedkommendes økonomiske aktivitet, der forårsages af en sådan afbrydelse

- (28) "centrale markedsaktører": producenter, der medvirker til at udvinde, forarbejde eller genanvende kritiske råstoffer, samt forhandlere og distributører af kritiske råstoffer og downstreamvirksomheder, der forbruger betydelige mængder af kritiske råstoffer
- (29) "strategisk lager": en mængde af et bestemt råstof i en hvilken som helst form, der oplagres af en offentlig eller privat driftsherre med henblik på frigivelse heraf i tilfælde af en forsyningsafbrydelse
- (30) "stor virksomhed": enhver virksomhed, som i gennemsnit havde over 500 ansatte og en nettoomsætning på verdensplan på over 150 mio. EUR i det seneste regnskabsår, for hvilket der er udarbejdet årsregnskaber
- (31) "strategiske teknologier": de teknologier, der er nødvendige for den grønne og den digitale omstilling samt for forsvars- og rumapplikationer
- (32) "bestyrelse": det administrations- eller tilsynsorgan, der er ansvarligt for at føre tilsyn med virksomhedens ledelse, eller, hvis et sådant organ ikke findes, den eller de personer, der varetager tilsvarende funktioner
- (33) "indsamling": afhentning af affald, herunder indledende sortering og indledende oplagring af affald med henblik på transport til et affaldsbehandlingsanlæg
- (34) "behandling": nyttiggørelses- eller bortskaffelsesoperationer, der omfatter forberedelse forud for nyttiggørelse eller bortskaffelse
- (35) "nyttiggørelse": enhver operation, hvis hovedresultat er, at affald opfylder et nyttigt formål ved at erstatte anvendelsen af andre materialer, der ellers ville være blevet anvendt til at opfylde en bestemt funktion, eller som er forberedt med henblik på at opfylde den bestemte funktion i anlægget eller i samfundet generelt
- (36) "udvindingsaffald": udvindingsaffald som defineret i direktiv 2006/21/EF
- (37) "udvindingsaffaldsanlæg": affaldsanlæg som defineret i direktiv 2006/21/EF
- (38) "foreløbig økonomisk vurdering": en indledende konceptuel vurdering af et råstofprojekts potentielle økonomiske rentabilitet med henblik på at nyttiggøre kritiske råstoffer fra udvindingsaffald
- (39) "magnetisk resonansbilleddannelsesudstyr": en ikkeinvasiv medicinsk anordning, der anvender magnetfelter til at lave anatomiske billeder, eller enhver anden anordning, der anvender magnetfelter til at lave billeder af genstandes indre
- (40) "vindenergigenerator": den del af en onshore- eller offshorevindmølle, der omdanner rotorens mekaniske energi til elektrisk energi
- (41) "industrirobot": en automatisk styret, omprogrammerbar multifunktionel manipulator, der kan programmeres i tre eller flere akser, og som enten kan være fast eller mobil til brug i industrielle automatiseringsapplikationer
- (42) "motorkøretøj": ethvert typegodkendt køretøj i klasse M eller N som omhandlet i forordning (EU) 2018/858

- (43) "let transportmiddel": ethvert hjulkøretøj, der kan drives af elmotoren alene eller af en kombination af motor og menneskelig kraft, herunder elløbehjul, elcykler og typegodkendte køretøjer i klasse L som omhandlet i forordning (EU) nr. 168/2013
- (44) "køleenhed": den del af et kølesystem, der genererer en temperaturforskel, der gør det muligt at afkøle den varme, der er udvundet fra det rum eller den proces, der skal køles, ved hjælp af en elektrisk dampkompressionscyklus
- (45) "varmepumpe": den del af et varmeanlæg, der genererer en temperaturforskel, der gør det muligt at tilføre varme til det rum eller den proces, der skal opvarmes, ved hjælp af en elektrisk dampkompressionscyklus
- (46) "elmotor": en anordning, der omdanner elektrisk indgangseffekt til mekanisk udgangseffekt med en mærkelast på mindst 0,12 kW
- (47) "automatisk vaskemaskine": en vaskemaskine, hvor tøjet færdigbehandles af maskinen, uden at brugeren er nødt til at foretage sig noget under programforløbet
- (48) "tørretumbler": et apparat til tørring af tekstiler ved hjælp af tumbling i en roterende tromle med gennemstrømning af varm luft
- (49) "mikrobølgeovn": ethvert apparat, der er beregnet til opvarmning af fødevarer ved brug af elektromagnetisk energi
- (50) "støvsuger": et apparat, der fjerner snavs fra den pågældende overflade ved hjælp af en luftstrøm, der dannes af et undertryk, der frembringes i apparatet
- (51) "opvaskemaskine": en maskine, der rengør og skyller bordservice
- (52) "permanent magnet": en magnet, der bevarer sin magnetisme efter at være blevet fjernet fra et eksternt magnetfelt
- (53) "databærer": et lineært stregkodesymbol, et todimensionalt symbol eller et andet automatisk identifikationsdataopsamlingsmedium, der kan læses af en anordning
- (54) "entydig produktidentifikator": en unik række tegn til identifikation af produkter
- (55) "magnetbelægning": et lag materiale, der almindeligvis anvendes til korrosionsbeskyttelse af magneter
- (56) "fjernelse": manuel, mekanisk, kemisk, termisk eller metallurgisk håndtering med det resultat, at de ønskede komponenter eller materialer kan påvises som en separat outputstrøm eller en del af en outputstrøm
- (57) "genanvendelsesvirksomhed": enhver fysisk eller juridisk person, der foretager genanvendelse på et godkendt anlæg
- (58) "gøre tilgængelig på markedet": enhver levering af et produkt med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag
- (59) "type kritisk råstof": et kritisk råstof, som bringes i omsætning, og som er differentieret ud fra dettes forarbejdningsstadium, kemiske sammensætning, geografiske oprindelse eller de anvendte produktionsmetoder
- (60) "bringe i omsætning": første tilgængeliggørelse af et produkt på EU-markedet

- (61) "overensstemmelsesvurdering": en proces til påvisning af, om de krav, der er fastsat i artikel 27, 28 eller 34, er opfyldt
- (62) "strategisk partnerskab": en forpligtelse mellem Unionen og et tredjeland til at øge samarbejdet vedrørende råstofværdikæden, der oprettes gennem et ikkebindende instrument, hvori der fastsættes konkrete foranstaltninger af gensidig interesse.

Kapitel 2

Kritiske og strategiske råstoffer

Artikel 3

Liste over strategiske råstoffer

1. De råstoffer, der er anført i bilag I, afdeling 1, betragtes som strategiske råstoffer.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 36 med henblik på at ændre bilag I, afdeling 1, for at ajourføre listen over strategiske råstoffer.

En ajourført liste over strategiske råstoffer skal blandt de vurderede råstoffer omfatte de råstoffer, der scorer højest med hensyn til strategisk betydning, forventet vækst i efterspørgslen og vanskeligheder ved at øge produktionen. Den strategiske betydning, den forventede vækst i efterspørgslen og vanskelighederne ved at øge produktionen fastlægges i overensstemmelse med bilag I, afdeling 2.

3. Kommissionen reviderer og ajourfører om nødvendigt listen over strategiske råstoffer senest den [OP: indsæt venligst: fire år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] og derefter hvert 4. år.

Artikel 4

Liste over kritiske råstoffer

1. De råstoffer, der er anført i bilag II, afdeling 1, betragtes som kritiske råstoffer.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 36 med henblik på at ændre bilag II, afdeling 1, for at ajourføre listen over kritiske råstoffer.

En ajourført liste over kritiske råstoffer skal omfatte de strategiske råstoffer, der er opført i bilag I, afdeling 1, samt alle andre råstoffer, der når eller overstiger tærskelværdierne for økonomisk betydning såvel som forsyningsrisiko, jf. stk. 3. Den økonomiske betydning og forsyningsrisikoen beregnes i overensstemmelse med bilag II, afdeling 2.

3. Tærskelværdierne skal være 1 for forsyningsrisici og 2,8 for økonomisk betydning.
4. Kommissionen reviderer og ajourfører om nødvendigt listen over kritiske råstoffer senest den [OP: indsæt venligst: fire år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] og derefter hvert 4. år.

Kapitel 3

Styrkelse af Unionens råstofværdikæde

AFDELING 1

STRATEGISKE PROJEKTER

Artikel 5

Kriterier for anerkendelse af strategiske projekter

1. Efter en ansøgning fra projektivrærksætteren og i overensstemmelse med proceduren i artikel 6 anerkender Kommissionen råstofprojekter, der opfylder følgende kriterier, som strategiske projekter:
 - (a) projektet vil yde et meningsfuldt bidrag til sikkerheden for Unionens forsyning med strategiske råstoffer
 - (b) projektet er eller vil blive teknisk gennemførligt inden for en rimelig tidshorizont, og projektets forventede produktionsudbytte kan anslås med en tilstrækkelig grad af sikkerhed
 - (c) projektet vil blive gennemført på bæredygtig vis, navnlig hvad angår overvågning, forebyggelse og minimering af miljøvirkninger, anvendelse af socialt ansvarlig praksis, herunder respekt for menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder, potentiale for kvalitetsjob og meningsfuld dialog med lokalsamfund og relevante arbejdsmarkedsparter samt anvendelse af gennemsigtige forretningsmetoder med hensigtsmæssige overholdelsespolitikker for at forebygge og minimere risikoen for negative indvirkninger på den offentlige forvaltnings korrekte virkemåde, herunder korruption og bestikkelse
 - (d) for projekter i Unionen vil etableringen, driften eller produktionen af projektet skabe fordele på tværs af landegrænser ud over den pågældende medlemsstat, herunder for downstreamsektorer
 - (e) for projekter i tredjelande, der er vækstmarkeder eller udviklingsøkonomier, vil projektet være til gensidig gavn for Unionen og det pågældende tredjeland, idet der tilføres merværdi til det pågældende land.
2. Opfyldelsen af anerkendelseskriterierne, jf. stk. 1, vurderes af Kommissionen i overensstemmelse med de elementer og den dokumentation, der er anført i bilag III.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 36 med henblik på at ændre bilag III for at tilpasse de elementer og den dokumentation, der skal tages i betragtning ved vurderingen af opfyldelsen af anerkendelseskriterierne i stk. 1, til den tekniske og videnskabelige udvikling eller for at tage hensyn til ændringer i EU-lovgivningen eller internationale instrumenter, der er opført i bilag III, punkt 4, eller vedtagelsen af yderligere EU-lovgivning eller internationale instrumenter, der er relevante for opfyldelsen af det kriterium, der er omhandlet i stk. 1, litra c).
3. Anerkendelsen af et projekt som et strategisk projekt berører ikke de krav, der gælder for det relevante projekt eller projektivrærksætteren i henhold til folkeretten, EU-retten eller national ret.

Artikel 6

Ansøgning og anerkendelse

1. Ansøgninger om anerkendelse af et råstofprojekt som et strategisk projekt indgives af projektiværksætteren til Kommissionen. Ansøgningen skal indeholde:
 - (a) relevant dokumentation for, at kriterierne i artikel 5, stk. 1, er opfyldt
 - (b) en klassificering af projektet i henhold til De Forenede Nationers Rammeklassifikation for Ressourcer, understøttet af relevant dokumentation
 - (c) en tidsplan for projektgennemførelsen, herunder en oversigt over de tilladelser, der kræves til projektet, og status for den tilsvarende proces for udstedelse af tilladelse
 - (d) en plan med foranstaltninger til fremme af offentlighedens accept, herunder, hvis det er relevant, etablering af kanaler til periodisk kommunikation med lokalsamfundene og -organisationerne, herunder arbejdsmarkedets parter, gennemførelse af bevågenhedsskabende kampagner og oplysningskampagner og etablering af afbødnings- og kompensationsordninger
 - (e) oplysninger om kontrollen med de virksomheder, der deltager i projektet, jf. artikel 3, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004
 - (f) en forretningsplan med en vurdering af projektets finansielle rentabilitet
 - (g) et skøn over projektets potentiale for skabelse af kvalitetsjob og projektets behov med hensyn til kvalificeret arbejdskraft samt opkvalificering og omskoling.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, hvori der fastlægges en model, som projektiværksættere skal anvende i forbindelse med de ansøgninger, der er omhandlet i stk. 1. I modellen kan det angives, hvordan de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal udtrykkes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 37, stk. 2.
3. Hvis Kommissionen finder, at oplysningerne i ansøgningen er ufuldstændige, giver den ansøgeren lejlighed til at forelægge de yderligere oplysninger, der er nødvendige for at fuldstændiggøre ansøgningen rettidigt.
4. Det Europæiske Udvalg for Kritiske Råstoffer, jf. artikel 34 ("udvalget"), drøfter og afgiver på grundlag af en retfærdig og gennemsigtig proces en udtalelse om, hvorvidt ansøgningen er fuldstændig, og om det foreslåede projekt opfylder kriterierne i artikel 5, stk. 1.
5. Gør den medlemsstat, hvis område er berørt af et foreslået projekt, indsigelse mod at give det foreslåede projekt status som et strategisk projekt, skal den forelægge en behørig begrundelse herfor i løbet af den i stk. 4 omhandlede drøftelse. Udvalget drøfter den behørig begrundelse, som en medlemsstat har lagt til grund for sin indsigelse. Hvis medlemsstaten efter drøftelsen fastholder sin indsigelse, gives projektet ikke status som et strategisk projekt.

For strategiske projekter i tredjelande deler Kommissionen den modtagne ansøgning med det tredjeland, hvis område er berørt af det foreslåede projekt. Kommissionen godkender ikke ansøgningen, før den har modtaget det relevante tredjelands udtrykkelige godkendelse.

6. Kommissionen vedtager under hensyntagen til udvalgets udtalelse, jf. stk. 4, sin afgørelse om anerkendelse af projektet som et strategisk projekt inden for 60 dage og underretter ansøgeren herom.

Kommissionens afgørelse begrundes, herunder, hvis det er relevant, og den afviger fra udvalgets udtalelse. Kommissionen deler sine begrundelser med udvalget og med projektivrksætteren.
7. Kommissionen kan give forrang til behandlingen af ansøgninger om projekter, der vedrører bestemte led i værdikæden, med henblik på at:
 - (a) sikre, at de strategiske projekter rummer en afbalanceret repræsentation af alle strategiske råstoffer og alle værdikædens led
 - (b) sikre, at der gøres fremskridt med hensyn til alle de benchmarks, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, litra a) og b).
8. Hvis Kommissionen er af den opfattelse, at et strategisk projekt ikke længere opfylder kriterierne i artikel 5, stk. 1, eller hvis anerkendelsen var baseret på en ansøgning, der indeholdt ukorrekte oplysninger, kan den under hensyntagen til udtalelsen fra udvalget og den ansvarlige projektivrksætter ophæve afgørelsen om at give et projekt status som et strategisk projekt.
9. Projekter, der ikke længere anerkendes som strategiske projekter, mister alle rettigheder tilknyttet denne status i henhold til denne forordning.

Artikel 7

Gennemførelse af strategiske projekter

1. Strategiske projekter anses for at bidrage til forsyningssikkerheden med hensyn til strategiske råstoffer i Unionen.
2. Med hensyn til de miljøvirkninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 4, og artikel 16, stk. 1, litra c), i direktiv 92/43/EØF, artikel 4, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF og artikel 9, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/147/EF, anses strategiske projekter i Unionen for at være af almen interesse eller for at tjene den offentlige sundhed og sikkerhed, og de kan anses for at være af væsentlig almen interesse, forudsat at alle betingelserne i disse direktiver er opfyldt.
3. En medlemsstat, hvis område berøres af et strategisk projekt, træffer foranstaltninger med henblik på at medvirke til en rettidig og virkningsfuld gennemførelse heraf.
4. Udvalget drøfter regelmæssigt gennemførelsen af de strategiske projekter og om nødvendigt de foranstaltninger, der kan træffes af projektivrksætteren eller den medlemsstat, hvis område berøres af et strategisk projekt, for yderligere at lette gennemførelsen af disse strategiske projekter.
5. Projektivrksætteren forelægger hvert andet år efter datoen for anerkendelsen som et strategisk projekt udvalget en rapport, der som minimum indeholder oplysninger om:
 - (a) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af projektet, navnlig med hensyn til processen for udstedelse af tilladelse
 - (b) hvis det er relevant, årsagerne til forsinkelser sammenholdt med den tidsplan, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c), og en plan for at afhjælpe sådanne forsinkelser

- (c) fremskridt med hensyn til finansieringen af projektet, herunder oplysninger om offentlig finansiel støtte.
- 6. Udvalget kan til enhver tid anmode projektiværksættere om yderligere oplysninger, der er relevante for gennemførelsen af det strategiske projekt.
- 7. Projektiværksætteren underretter Kommissionen om:
 - (a) ændringer af projektet, der påvirker dets opfyldelse af kriterierne i artikel 5, stk. 1
 - (b) ændringer med hensyn til kontrollen med de virksomheder, der deltager i projektet på et varigt grundlag, sammenholdt med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra e).
- 8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, hvori der fastlægges en model, som projektiværksættere skal anvende i forbindelse med de rapporter, der er omhandlet i stk. 5. I modellen kan det angives, hvordan de oplysninger, der er omhandlet i stk. 5, skal udtrykkes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 37, stk. 2.
- 9. Projektiværksætteren opretter og ajourfører regelmæssigt et særligt projektwebsted med relevante oplysninger om det strategiske projekt, herunder oplysninger om de miljømæssige, sociale og økonomiske virkninger og de fordele, som er forbundet med det strategiske projekt. Webstedet skal være frit tilgængeligt for offentligheden og kunne tilgås på et eller flere sprog, der er let forståeligt for lokalbefolkningen.

AFDELING 2

PROCESSEN FOR UDSTEDELSE AF TILLADELSE

Artikel 8

Det centrale kontaktpunkt

- 1. Senest den [OP: Indsæt venligst: 3 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] udpeger medlemsstaterne én national kompetent myndighed, som er ansvarlig for at lette og koordinere processen for udstedelse af tilladelse til projekter vedrørende kritiske råstoffer og oplyse om de elementer, der er omhandlet i artikel 17.
- 2. Den nationale kompetente myndighed, der er omhandlet i stk. 1, er projektiværksætterens eneste kontaktpunkt i den proces for udstedelse af tilladelse, der fører til en samlet afgørelse angående et givet projekt vedrørende kritiske råstoffer, og koordinerer forelæggelsen af alle relevante dokumenter og oplysninger.
- 3. Den i stk. 1 omhandlede nationale kompetente myndigheds ansvarsområder eller de dertil knyttede opgaver kan uddelegeres til eller udføres af en anden myndighed for hvert projekt vedrørende kritiske råstoffer, forudsat at:
 - (a) den i stk. 1 omhandlede nationale kompetente myndighed underretter projektiværksætteren om denne uddelegering
 - (b) én enkelt myndighed er ansvarlig for hvert projekt vedrørende kritiske råstoffer.

- (c) én enkelt myndighed koordinerer forelæggelsen af alle relevante dokumenter og oplysninger.
4. Projektiværksættere skal gives mulighed for at forelægge alle dokumenter, der er relevante for processen for udstedelse af tilladelse, i elektronisk form.
 5. Den i stk. 1 omhandlede nationale kompetente myndighed tager hensyn til alle gyldige, gennemførte undersøgelser og tilladelser eller godkendelser, der er udstedt for et givet projekt vedrørende kritiske råstoffer, før processen for udstedelse af tilladelse til projektet blev indledt i overensstemmelse med denne artikel, og pålægger intet dobbeltarbejde med hensyn til undersøgelser og tilladelser eller godkendelser, medmindre andet kræves i henhold til EU-retten.
 6. Den i stk. 1 omhandlede nationale kompetente myndighed sikrer, at ansøgerne har let adgang til oplysninger om og enkle procedurer for bilæggelse af tvister vedrørende processen for udstedelse af tilladelser og selve udstedelsen af tilladelse til projekter vedrørende kritiske råstoffer, herunder alternative tvistbilæggelsesmekanismer, hvis det er relevant.
 7. Medlemsstaterne sørger for, at den nationale kompetente myndighed, der er omhandlet i stk. 1, råder over et tilstrækkeligt antal kvalificerede medarbejdere og tilstrækkelige finansielle, tekniske og teknologiske ressourcer, der er nødvendige, herunder til opkvalificering og omskoling, med henblik på en virksomhedsfuld udførelse af dens opgaver i henhold til denne forordning.
 8. Udvalget skal:
 - (a) regelmæssigt drøfte gennemførelsen af denne afdeling og udveksle bedste praksis med hensyn til at fremskynde tilladelsesproceduren for projekter vedrørende kritiske råstoffer og forbedre offentlighedens accept heraf
 - (b) hvis det er relevant, foreslå Kommissionen retningslinjer for gennemførelsen af denne afdeling, som de i stk. 1 omhandlede nationale kompetente myndigheder skal tage i betragtning.

Artikel 9

Strategiske projekters opprioriterede status

1. For at sikre en effektiv administrativ behandling af tilladelsesprocesserne vedrørende strategiske projekter i Unionen sikrer projektiværksætterne og alle berørte myndigheder, at disse sager behandles hurtigst muligt i overensstemmelse med EU-retten og national ret.
2. Uden at det berører de EU-retlige forpligtelser tildeles strategiske projekter i Unionen status af størst mulig national betydning, hvis en sådan status findes i national ret, og de behandles i overensstemmelse hermed i processerne for udstedelse af tilladelse.
3. Alle procedurer for tvistbilæggelse, retstvister, behandling af ankesager samt domstolsprøvelser i forbindelse med processen for udstedelse af tilladelse og selve udstedelsen af tilladelser til strategiske projekter i Unionen ved de nationale domstole, retter, paneler, herunder mægling eller voldgift, hvis disse findes i national ret, behandles som hastende, hvis og i det omfang der er fastsat sådanne hasteprocedurer i national ret, og forudsat at den alment gældende ret til forsvar for

enkeltpersoner eller lokalsamfund respekteres. Projektivrærksættere af strategiske projekter deltager i en sådan hasteprocedure, hvis det er relevant.

Artikel 10

Varighed af processen for udstedelse af tilladelse

1. For strategiske projekter i Unionen må processen for udstedelse af tilladelse ikke overstige:
 - (a) 24 måneder for strategiske projekter, der omfatter udvinding
 - (b) 12 måneder for strategiske projekter, der alene omfatter forarbejdning eller genanvendelse.
2. For strategiske projekter i Unionen, for hvilke processen for udstedelse af tilladelse er indledt forud for tildelingen af status som et strategisk projekt, må varigheden af de resterende trin i processen for udstedelse af tilladelse, efter at projektet er tildelt status som et strategisk projekt, uanset stk. 1 ikke overstige:
 - (a) 21 måneder for strategiske projekter, der omfatter udvinding
 - (b) 9 måneder for strategiske projekter, der alene omfatter forarbejdning eller genanvendelse.
3. I ekstraordinære tilfælde, hvor det foreslåede projekts art, kompleksitet, placering eller dimensioner gør dette påkrævet, kan den nationale kompetente myndighed, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, forlænge de frister, der er omhandlet i stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), med højst 3 måneder og de frister, der er omhandlet i stk. 1, litra b), og stk. 2, litra b), med højst 1 måned, før de udløber, og fra sag til sag. I så fald underretter den i artikel 8, stk. 1, omhandlede nationale kompetente myndighed projektivrærksætteren om begrundelsen for forlængelsen og om den dato, hvor den samlede afgørelse forventes at foreligge skriftligt.
4. For strategiske projekter, der alene omfatter forarbejdning eller genanvendelse, medfører fraværet af en samlet afgørelse fra den nationale kompetente myndighed, jf. artikel 8, stk. 1, inden for de gældende frister, jf. stk. 1 og 2, at den relevante ansøgning om udstedelse af tilladelse betragtes som godkendt, undtagen i de tilfælde, hvor det specifikke projekt gør en miljøkonsekvensvurdering påkrævet i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF eller direktiv 2000/60/EF, 2008/98/EF, 2009/147/EF, 2010/75/EU, 2011/92/EU eller 2012/18/EU eller der må træffes en afgørelse om, hvorvidt en sådan miljøkonsekvensvurdering er påkrævet, og de relevante vurderinger endnu ikke er gennemført.
5. Senest en måned efter modtagelsen af en ansøgning om udstedelse af tilladelse vedrørende et strategisk projekt validerer den nationale kompetente myndighed, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, ansøgningen eller, hvis projektivrærksætteren ikke har indsendt alle de oplysninger, der er nødvendige for at behandle ansøgningen, anmoder myndigheden projektivrærksætteren om at indsende en fuldstændig ansøgning senest fjorten dage efter denne anmodning.

Datoen for den nationale kompetente myndigheds anerkendelse af gyldigheden af ansøgningen, jf. artikel 8, stk. 1, betragtes som begyndelsesdatoen for processen for udstedelse af tilladelse.
6. Senest en måned efter datoen for anerkendelsen af gyldigheden af ansøgningen om tilladelse udarbejder den i artikel 8, stk. 1, omhandlede nationale kompetente

myndighed i tæt samarbejde med projektivrksætter og andre berørte myndigheder en detaljeret tidsplan for processen for udstedelse af tilladelse. Planen offentliggøres enten af projektivrksætter på det websted, der er omhandlet i artikel 7, stk. 7, eller af den nationale kompetente myndighed, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, på et frit tilgængeligt websted.

7. De i denne artikel fastsatte frister berører ikke de forpligtelser, der følger af EU-retten og international ret, og heller ikke de administrative appelprocedurer og retslige afhjælpningsmuligheder ved domstolene.

De frister, der er fastsat i denne artikel for en hvilken som helst af procedurerne for udstedelse af tilladelse, berører ikke eventuelle kortere frister, der fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 11

Miljøvurderinger og -godkendelser

1. Hvis der skal foretages en miljøkonsekvensvurdering for et strategisk projekt i overensstemmelse med artikel 5-9 i direktiv 2011/92/EU, anmoder den pågældende projektivrksætter den nationale kompetente myndighed, jf. artikel 8, stk. 1, om en udtalelse om omfanget og detaljeringsgraden af de oplysninger, der skal indgå i miljøkonsekvensvurderingsrapporten i henhold til artikel 5, stk. 1, i nævnte direktiv.

Den i artikel 8, stk. 1, omhandlede nationale kompetente myndighed sikrer, at den i første afsnit omhandlede udtalelse afgives hurtigst muligt og inden for en frist på højst 30 dage fra den dato, hvor projektivrksætter forelagde sin anmodning.

2. I tilfælde af strategiske projekter, for hvilke forpligtelsen til at foretage vurderinger af indvirkningen på miljøet samtidig følger af Rådets direktiv 92/43/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2008/98/EF, 2009/147/EF, 2010/75/EU, 2011/92/EU eller 2012/18/EU, sikrer den i artikel 8, stk. 1, omhandlede nationale kompetente myndighed, at der anvendes en koordineret eller en fælles procedure, som opfylder kravene i den pågældende EU-lovgivning.

Inden for rammerne af den koordinerede procedure, der er omhandlet i første afsnit, koordinerer den i artikel 8, stk. 1, omhandlede nationale kompetente myndighed de forskellige individuelle vurderinger af et bestemt projekts miljøkonsekvenser som påkrævet ifølge den relevante EU-lovgivning.

Inden for rammerne af den fælles procedure, der er omhandlet i første afsnit, forelægger den i artikel 8, stk. 1, omhandlede nationale kompetente myndighed en samlet vurdering af et bestemt projekts miljøkonsekvenser som påkrævet ifølge den relevante EU-lovgivning.

3. Den nationale kompetente myndighed, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, sørger for, at de berørte myndigheder udsteder den begrundede konklusion, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra g), nr. iv), i direktiv 2011/92/EU vedrørende vurdering af et strategisk projekts indvirkning på miljøet, senest tre måneder efter at have modtaget alle nødvendige oplysninger, der er indsamlet i henhold til direktivets artikel 5, 6 og 7, og efter at have afsluttet de høringer, der er omhandlet i direktivets artikel 6 og 7.
4. Fristen for høring af den berørte offentlighed om den miljøkonsekvensvurderingsrapport, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2011/92/EU, må ikke overstige 90 dage, når det drejer sig om strategiske projekter.

5. Denne artikels stk. 1 finder ikke anvendelse på processen for udstedelse af tilladelse til strategiske projekter, for hvilke processen for udstedelse af tilladelse er påbegyndt forud for tildelingen af status som et strategisk projekt.

Denne artikels stk. 2-4 finder udelukkende anvendelse på processen for udstedelse af tilladelse til strategiske projekter, for hvilke processen for udstedelse af tilladelse er påbegyndt forud for tildelingen af status som et strategisk projekt, for så vidt de tiltag, der omhandles i disse afsnit, endnu ikke er fuldført.

Artikel 12

Planlægning

1. Medlemsstaterne sørger for, at nationale, regionale og lokale myndigheder med ansvar for udarbejdelse af planer, herunder zoneplaner, fysiske planer og arealanvendelsesplaner, i sådanne planer, hvis det er relevant, indfører bestemmelser om udvikling af projekter vedrørende kritiske råstoffer. Kunstige og bebyggede arealer, industriområder, brownfieldområder og, hvis det er relevant, greenfieldområder, der ikke kan anvendes til landbrug og skovbrug, opprioriteres.
2. Hvis planer, der indeholder bestemmelser om udvikling af projekter vedrørende kritiske råstoffer, er genstand for en vurdering i henhold til direktiv 2001/42/EF og i henhold til artikel 6 i direktiv 92/43/EØF, skal disse vurderinger kombineres. Hvis det er relevant, skal denne kombinerede vurdering også omhandle indvirkningen på potentielt berørte vandområder og kontrollere, om planen vil forårsage forringelse af tilstanden eller af potentialet som omhandlet i artikel 4 i direktiv 2000/60/EF eller potentielt vil hindre, at et vandområde opnår god tilstand eller et godt potentiale. Hvis det er relevant, skal medlemsstaterne vurdere virkningerne af eksisterende og fremtidige aktiviteter på havmiljøet, herunder samspillet mellem land og hav, jf. artikel 4 i direktiv 2014/89/EU, og disse virkninger skal også tages op i den kombinerede vurdering.

Artikel 13

Anvendelse af UNECE-konventionerne

1. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke forpligtelserne i henhold til artikel 6 og 7 i De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas (UNECE's) konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, der er undertegnet i Århus den 25. juni 1998, og i henhold til UNECE-konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne, der er undertegnet i Espoo den 25. februar 1991.
2. Alle afgørelser, der vedtages i henhold til denne afdeling, gøres offentligt tilgængelige.

AFDELING 3

GRUNDFORUDSÆTNINGER

Artikel 14

Fremskyndet gennemførelse

1. Kommissionen og medlemsstaterne iværksætter aktiviteter for at fremskynde og tiltrække private investeringer til strategiske projekter. Sådanne aktiviteter kan, uden at dette berører artikel 107 og artikel 108 i TEUF, omfatte tilvejebringelse og koordinering af støtte til strategiske projekter, der har vanskeligt ved at få adgang til finansiering.
2. Medlemsstaterne kan yde administrativ bistand til strategiske projekter for at lette deres hurtige og virkningsfulde gennemførelse, herunder ved at yde:
 - (a) bistand til at sikre, at de gældende administrative forpligtelser og rapporteringsforpligtelser overholdes
 - (b) bistand til projektiværksættere med henblik på yderligere at øge offentlighedens accept af projektet.

Artikel 15

Koordinering af finansieringen

1. Den stående undergruppe, der er omhandlet i artikel 35, stk. 6, litra a), drøfter og rådgiver efter anmodning fra en projektiværksætter for et strategisk projekt om, hvordan finansieringen af dens projekt kan fuldføres i betragtning af den allerede opnåede finansiering og under hensyntagen til mindst følgende elementer:
 - (a) yderligere private finansieringskilder
 - (b) støtte gennem midler fra EIB-Gruppen eller andre internationale finansielle institutioner, herunder Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling
 - (c) medlemsstaternes eksisterende instrumenter og programmer, herunder fra nationale erhvervsfremmende banker og institutter
 - (d) relevante EU-bevillings- og finansieringsprogrammer.

Artikel 16

Fremme af aftagningsaftaler

1. Kommissionen opretter et system, der gør det lettere at indgå aftagningsaftaler i forbindelse med strategiske projekter under overholdelse af konkurrencereglerne.
2. Det i stk. 1 omhandlede system skal gøre det muligt for potentielle aftagere at afgive bud med angivelse af:
 - (a) mængde og kvalitet af de strategiske råstoffer, de agter at købe
 - (b) påtænkt pris eller prisinterval
 - (c) aftagningsaftalens planlagte varighed.
3. Det i stk. 1 omhandlede system skal gøre det muligt for projektiværksættere af strategiske projekter at udbyde leverancer med angivelse af:
 - (a) mængde og kvalitet af de strategiske råstoffer, for hvilke de ønsker at indgå aftagningsaftaler
 - (b) påtænkt pris eller prisinterval, som de er villige til at sælge til
 - (c) aftagningsaftalens planlagte varighed.

4. På grundlag af bud og udbud, der modtages i henhold til stk. 2 og 3, bringer Kommissionen projektiværksættere af strategiske projekter i kontakt med potentielle aftagere, der er relevante for deres projekt.

Artikel 17

Onlineadgang til administrative oplysninger

Medlemsstaterne oplyser følgende om administrative processer, der er relevante for projekter vedrørende kritiske råstoffer, online og på en centraliseret og lettilgængelig måde:

- (a) processen for udstedelse af tilladelse
- (b) finansierings- og investeringstjenesteydelser
- (c) bevillingsmuligheder på EU- eller medlemsstatsniveau
- (d) erhvervsstøttetjenester, herunder, men ikke begrænset til, selvangivelse, lokal skattelovgivning og arbejdsret.

AFDELING 4 EFTERFORSKNING

Artikel 18

Nationale efterforskningsprogrammer

1. Hver medlemsstat udarbejder et nationalt program for generel efterforskning efter kritiske råstoffer. Hver medlemsstat udarbejder det første af et sådant program senest den [OP: Indsæt venligst: 1 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]. De nationale programmer gennemgås og ajourføres om nødvendigt mindst hvert 5. år.
2. De nationale efterforskningsprogrammer, der er omhandlet i stk. 1, skal omfatte foranstaltninger med henblik på at øge adgangen til oplysninger om forekomsten af kritiske råstoffer i Unionen, herunder dybtliggende malmforekomster. De skal, hvis det er relevant, omfatte følgende foranstaltninger:
 - (a) kortlægning af mineraler i en hensigtsmæssig målestok
 - (b) geokemiske kampagner, herunder fastlæggelse af den kemiske sammensætning af jord, sedimenter og klipper
 - (c) geovidenskabelige undersøgelser såsom geofysiske undersøgelser
 - (d) behandling af data indsamlet gennem generel efterforskning, herunder gennem udarbejdelse af prædiktive kort
 - (e) gennearbejdning af eksisterende geovidenskabelige undersøgelsesdata for at kontrollere for ikkepåviste mineralforekomster, der indeholder kritiske råstoffer.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen deres nationale programmer, jf. stk. 1.
4. Medlemsstaterne giver som led i den i artikel 43 omhandlede rapport oplysninger om de fremskridt, der er opnået med hensyn til gennemførelsen af foranstaltningerne i deres nationale programmer.

5. Medlemsstaterne offentliggør oplysninger om deres mineralforekomster, som indeholder kritiske råstoffer, og som er indsamlet gennem foranstaltningerne i de nationale programmer, der er omhandlet i stk. 1, på et websted med fri adgang. Disse oplysninger skal i relevant tilfælde omfatte klassificeringen af de udpegede forekomster ved hjælp af De Forenede Nationers Rammeklassifikation for Ressourcer.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, hvori der fastlægges en model, som anvendes til at offentliggøre de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit. I modellen kan det angives, hvordan de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, skal udtrykkes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 37, stk. 2.

6. Under hensyntagen til det eksisterende samarbejde om generel efterforskning drøfter den stående undergruppe, der er omhandlet i artikel 35, stk. 6, litra b), de nationale programmer, der er omhandlet i stk. 1, og gennemførelsen heraf, herunder som minimum:
- (a) potentialet for samarbejde, herunder om efterforskning af mineralforekomster på tværs af landegrænser og fælles geologiske formationer
 - (b) bedste praksis i relation til de foranstaltninger, der er anført i stk. 2
 - (c) muligheden for at oprette en integreret database til lagring af resultaterne af de nationale programmer, der er omhandlet i stk. 1.

Kapitel 4

Risikoovervågning og -afbødning

Artikel 19

Overvågning og stresstest

1. Kommissionen overvåger forsyningsrisikoen i relation til kritiske råstoffer. Denne overvågning skal mindst omfatte udviklingen med hensyn til følgende parametre:
- (a) handelsstrømme
 - (b) udbud og efterspørgsel
 - (c) koncentrationen af udbuddet
 - (d) Unionens og den globale produktion og produktionskapacitet i værdikædens forskellige led.
2. De nationale myndigheder, som deltager i den stående undergruppe, der er omhandlet i artikel 35, stk. 6, litra c), støtter Kommissionen i den overvågning, der er omhandlet i stk. 1, ved:
- (a) at udveksle alle oplysninger, de har til rådighed, om udviklingen med hensyn til de parametre, der er anført i stk. 1, herunder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 20
 - (b) i samarbejde med Kommissionen og de øvrige deltagende myndigheder at indsamle oplysninger om udviklingen med hensyn til de parametre, der er anført i stk. 1, herunder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 20
 - (c) at foretage en analyse af forsyningsrisiciene for kritiske råstoffer i lyset af udviklingen med hensyn til de parametre, der er anført i stk. 1.

3. Kommissionen sikrer i samarbejde med de nationale myndigheder, som deltager i den stående undergruppe, der er omhandlet i artikel 35, stk. 6, litra c), at der mindst hvert tredje år udføres en stresstest for hvert strategisk råstofs forsyningskæde. Til dette formål koordinerer og opdeler den stående undergruppe, der er omhandlet i artikel 35, stk. 6, litra c), de forskellige deltagende myndigheders gennemførelse af en stresstest for de forskellige strategiske råstoffer.

De i første afsnit omhandlede stresstest skal bestå af en vurdering af EU-forsyningskædens sårbarhed over for forsyningsafbrydelser for de relevante strategiske råstoffers vedkommende ved at anslå virkningen af forskellige scenarier, der kan forårsage sådanne forstyrrelser, og deres potentielle følgevirkninger, idet der som minimum tages hensyn til følgende elementer:

- (a) hvor det pågældende råstof udvindes, forarbejdes eller genanvendes
 - (b) de erhvervsdrivendes kapacitet i værdikædens enkelte led samt markedsstrukturen
 - (c) faktorer, der kan påvirke udbuddet, herunder, men ikke begrænset til, den geopolitiske situation, logistik, energiforsyning, arbejdsstyrke eller naturkatastrofer
 - (d) tilgængeligheden af alternative forsyningskilder og substitutionsmaterialer
 - (e) brugerne af det relevante råstof i hele værdikæden og deres andel af efterspørgslen, idet der lægges særlig vægt på fremstilling af teknologier, der er relevant for den grønne og den digitale omstilling samt forsvars- og rumapplikationer.
4. På et websted med fri adgang offentliggør Kommissionen og ajourfører efterfølgende regelmæssigt en overvågningsoversigt, der indeholder:
 - (a) de tilgængelige oplysninger om udviklingen med hensyn til de parametre, der er omhandlet i stk. 1
 - (b) en beregning af forsyningsrisikoen for kritiske råstoffer i lyset af de oplysninger, der er omhandlet i litra a)
 - (c) resultaterne af de stresstest, der er omhandlet i stk. 3
 - (d) hvis det er relevant, forslag til egnede afbødningsstrategier for at mindske forsyningsrisikoen.
 5. Finder Kommissionen på grundlag af de oplysninger, der er indsamlet i henhold til stk. 1, 2 og 3, klare tegn på en risiko for forsyningsafbrydelse, advarer Kommissionen medlemsstaterne, udvalget og Unionens forvaltningsorganer om kriseovervågnings- eller krisestyrimingsmekanismer, hvis anvendelsesområde omfatter relevante kritiske eller strategiske råstoffer.

Artikel 20

Oplysningsforpligtelser i forbindelse med overvågning

1. Medlemsstaterne forelægger som led i den i artikel 43 omhandlede rapport Kommissionen oplysninger om ethvert nyt eller eksisterende råstofprojekt på deres område af relevans for artikel 19, stk. 1, litra d), herunder en klassificering af nye projekter i henhold til De Forenede Nationers Rammeklassifikation af Ressourcer.

2. Medlemsstaterne udpeger de centrale markedsaktører i værdikæden for kritiske råstoffer, der er etableret på deres område, og:
 - (a) overvåger deres aktiviteter gennem regelmæssige og forholdsmæssigt afpassede undersøgelser med henblik på at indsamle de oplysninger, der er nødvendige for at varetage de overvågningsopgaver, der er omhandlet i artikel 19
 - (b) oplyser som led i den rapport, der er omhandlet i artikel 43, om resultaterne af disse undersøgelser
 - (c) underretter uden ophold Kommissionen om større begivenheder, der kan hindre de centrale markedsaktørers normale drift af deres aktiviteter.
3. Medlemsstaterne sender de data, der er indsamlet i henhold til denne artikels stk. 2, litra a) og b), til de nationale statistiske myndigheder og til Eurostat med henblik på udarbejdelse af statistik i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009. Medlemsstaterne udpeger den nationale myndighed, der er ansvarlig for at sende dataene til de nationale statistiske kontorer og Eurostat.

Artikel 21

Rapportering af strategiske lagre

1. Medlemsstaterne forelægger som led i den i artikel 43 omhandlede rapport Kommissionen oplysninger om status for deres strategiske lagre af strategiske råstoffer.
2. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal omfatte lagre, der indehaves af alle offentlige myndigheder, offentligt ejede virksomheder eller erhvervsdrivende, som en medlemsstat har pålagt at opbygge strategiske lagre på dens vegne, og de skal som minimum indeholde en beskrivelse af:
 - (a) niveauet af disponible lagre for hvert strategisk råstof, målt både i ton og som en procentdel af det årlige nationale forbrug af de relevante materialer, samt de opbevarede materialers kemiske form og renhed
 - (b) udviklingen i niveauet af disponible lagre for hvert strategisk råstof i de foregående 5 år
 - (c) eventuelle regler eller procedurer for frigivelse, tildeling og fordeling af strategiske lagre.
3. Rapporten kan også indeholde oplysninger om strategiske lagre af kritiske og andre råstoffer.

Artikel 22

Koordinering af strategiske lagre

1. Senest den [OP: Udfyld venligst: 2 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] og hvert 2. år derefter deler Kommissionen på grundlag af de oplysninger, der er modtaget i henhold til artikel 21, stk. 1, følgende med udvalget:
 - (a) et udkast til benchmark, der angiver et sikkert niveau for EU-lagre for hvert strategisk råstof som fastsat i henhold til stk. 2

- (b) en sammenligning af det samlede niveau for EU-lagre for hvert strategisk råstof og udkastet til benchmark som omhandlet i litra a)
 - (c) oplysninger om den potentielle adgang på tværs af landegrænser til strategiske lagre i lyset af reglerne eller procedurerne for deres frigivelse, tildeling og fordeling.
2. Kommissionen vedtager under hensyntagen til udvalgets synspunkter et benchmark, der angiver et sikkert niveau for EU-lagre af strategiske råstoffer, som skal:
- (a) udtrykkes som den fornødne mængde til at dække et bestemt antal dage med gennemsnitlig daglig nettoimport i tilfælde af en forsyningsafbrydelse, som beregnes ud fra importmængden i det foregående kalenderår
 - (b) tage hensyn til private driftsherrers lagre, i det omfang der foreligger oplysninger om sådanne lagre
 - (c) stå i et rimeligt forhold til den forsyningsrisiko og økonomiske betydning, der tillægges det relevante strategiske råstof.
3. Kommissionen kan under hensyntagen til udvalgets synspunkter afgive udtalelser rettet til medlemsstaterne om:
- (a) at øge niveauet for strategiske lagre under hensyntagen til den sammenligning, der er omhandlet i stk. 1, litra b), den relative fordeling af eksisterende lagre blandt medlemsstaterne og de erhvervsdrivendes forbrug af strategiske råstoffer på medlemsstaternes respektive områder
 - (b) at ændre eller koordinere reglerne eller procedurerne for frigivelse, tildeling og fordeling af strategiske lagre med henblik på at forbedre den potentielle tilgængelighed på tværs af landegrænser, navnlig hvis det er nødvendigt for produktionen af strategiske teknologier.
4. Ved udarbejdelsen af de udtalelser, der er omhandlet i stk. 3, lægger udvalget særlig vægt på behovet for at opretholde incitamentet for private driftsherrer, der er afhængige af strategiske råstoffer som input, til at oprette deres egne lagre eller træffe andre forholdsregler for at styre deres eksponering for forsyningsrisici.
5. Medlemsstaterne oplyser som led i den i artikel 43 omhandlede rapport om, hvorvidt og hvordan de har efterlevet eller agter at efterleve de udtalelser, der er omhandlet i stk. 3.
6. Forud for mindst to medlemsstaters deltagelse i internationale eller multilaterale fora på områderne strategiske lagre af strategiske råstoffer sørger Kommissionen for en forudgående koordinering enten mellem de berørte medlemsstater og Kommissionen eller på et særligt møde i udvalget.
7. Kommissionen forelægger de indsamlede data om de disponible EU-lagre til de EU-forvaltningsorganer, som er ansvarlige for kriseovervågnings- eller krisestyringsmekanismer, der dækker relevante strategiske råstoffer.

Artikel 23

Virksomheders risikoberedskab

1. Medlemsstaterne udpeger de store virksomheder, der fremstiller strategiske teknologier ved hjælp af strategiske råstoffer på deres område.

De strategiske teknologier, der er omhandlet i første afsnit, omfatter, men er ikke begrænset til, batterier til energilagring og e-mobilitet, udstyr i relation til brintproduktion og -anvendelse, udstyr i relation til produktion af vedvarende energi, drivmotorer, varmepumper, datatransmission og -lagring, mobile elektroniske enheder, udstyr i relation til additiv fremstilling, robotteknologi, droner, løfteraketter, satellitter og avancerede chips.

2. Store virksomheder, som medlemsstaterne udpeger i henhold til stk. 1, foretager hvert andet år en audit af deres forsyningskæde, herunder:
 - (a) en kortlægning af, hvor de strategiske råstoffer, som de anvender, udvindes, forarbejdes eller genanvendes
 - (b) en stresstest af virksomhedens forsyningskæde for strategiske råstoffers vedkommende bestående af en vurdering af dens sårbarhed over for forsyningsafbrydelser ved at anslå virkningen af forskellige scenarier, der kan forårsage sådanne forstyrrelser, og deres potentielle følgevirkninger, idet der som minimum tages hensyn til de elementer, der er anført i artikel 19, stk. 3.
3. De i stk. 1 omhandlede virksomheder forelægger deres bestyrelse en rapport med resultaterne af den i stk. 2 omhandlede audit.

Artikel 24

Fælles indkøb

1. Kommissionen opretter og driver et system, hvormed efterspørgslen aggregeres dels fra interesserede virksomheder, som forbruger strategiske råstoffer, og som er etableret i Unionen, og dels fra de myndigheder i medlemsstaterne, som er ansvarlige for strategiske lagre, og som efterspørger tilbud fra leverandører med henblik på at opfylde denne aggregerede efterspørgsel. Dette omfatter både uforarbejdede og forarbejdede strategiske råstoffer.
2. I forbindelse med oprettelsen og driften af det i stk. 1 omhandlede system skal Kommissionen:
 - (a) vælge, for hvilke strategiske råstoffer og på hvilket forarbejdningsstadium systemet kan anvendes, idet der tages hensyn til forskellige strategiske råstoffers relative forsyningsrisiko og behovet for at opbygge strategiske lagre af disse materialer ud fra de oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 21 og 22
 - (b) fastsætte minimumsmængder af efterspurgt materiale for at kunne deltage i systemet, idet der tages hensyn til det forventede antal interesserede deltagere og behovet for at sikre et håndterbart antal deltagere.
3. Adgangen til at deltage i den i stk. 1 omhandlede ordning skal være åben og gennemsigtig for alle interesserede virksomheder, der er etableret i Unionen, og for medlemsstaternes myndigheder. Deltagelse af medlemsstater eller nationale enheder, der er omfattet af direktiv 2014/24/EU eller 2014/25/EU vedrørende udbud, er kun mulig i de tilfælde, hvor en sådan deltagelse er forenelig med disse direktiver.
4. EU-virksomheder og medlemsstaternes myndigheder, der deltager i det i stk. 1 omhandlede system, kan på gennemsigtig vis i fællesskab forhandle indkøb, herunder priserne eller andre vilkår og betingelser i købsaftalen, eller anvende fælles indkøb for at opnå bedre vilkår hos deres leverandører eller for at forebygge

mangelsituationer. Deltagende EU-virksomheder og medlemsstaternes myndigheder skal overholde EU-retten, herunder Unionens konkurrencelovgivning.

5. Enheder udelukkes fra at deltage som leverandør, i efterspørgselsaggregeringen og fælles indkøb eller som serviceleverandør, hvis de:
 - (a) er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 215 i TEUF
 - (b) er direkte eller indirekte ejet eller kontrolleret af eller handler på vegne af eller efter anvisning fra fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omfattet af sådanne restriktive EU-foranstaltninger.
6. Uanset artikel 176 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 kan Kommissionen gennem en udbudsprocedure i henhold til forordning (EU, Euratom) 2018/1046 indgå kontrakt om de nødvendige tjenesteydelser fra en enhed, der er etableret i Unionen og fungerer som serviceleverandør, med henblik på at oprette og drive det system, der er omhandlet i stk. 1. Den valgte serviceleverandør må ikke have nogen interessekonflikt.
7. Kommissionen fastlægger i tjenesteydelseskontrakten, hvilke opgaver serviceleverandøren skal udføre, herunder tildeling af efterspørgsel, tildeling af adgangsrettigheder med henblik på levering, registrering og verifikation af alle deltagere, offentliggørelse og rapportering af aktiviteterne og enhver anden opgave, der er nødvendig for at oprette og drive systemet. I tjenesteydelseskontrakten fastlægges endvidere de praktiske aspekter af serviceleverandørens virksomhed, herunder brugen af IT-værktøjet, sikkerhedsforanstaltningerne, valutaen eller valutaerne, betalingsordningen og forpligtelserne.
8. I tjenesteydelseskontrakten med serviceleverandøren forbeholdes Kommissionen ret til at overvåge og revidere serviceleverandøren. Til dette formål skal Kommissionen have fuld adgang til de oplysninger, som serviceleverandøren er i besiddelse af. Alle servere og oplysninger skal fysisk befinde sig og opbevares på Unionens område.
9. Tjenesteydelseskontrakten med den valgte serviceleverandør skal fastlægge ejerskabet til de oplysninger, som serviceleverandøren har indhentet, og indeholde bestemmelser om muligheden for at overføre disse oplysninger til Kommissionen ved tjenesteydelseskontraktens opsigelse eller udløb.

Kapitel 5

Bæredygtighed

AFDELING 1

CIRKULARITET

Artikel 25

Nationale foranstaltninger vedrørende cirkularitet

1. Hver medlemsstat skal senest den [OP: Indsæt venligst: 3 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] vedtage og gennemføre nationale programmer med foranstaltninger, som har til formål at:

- (a) øge indsamlingen af affald med et stort potentiale for nyttiggørelse af kritiske råstoffer og sørge for, at de indgår i det relevante genanvendelsessystem med henblik på at maksimere adgangen til og kvaliteten af genanvendelige materialer som input til anlæg til genanvendelse af kritiske råstoffer
 - (b) øge genbruget af produkter og komponenter med et stort potentiale for nyttiggørelse af kritiske råstoffer
 - (c) øge anvendelsen af sekundære kritiske råstoffer i fremstillingen, herunder, hvis det er relevant, ved at tage genanvendt indhold i betragtning i tildelingskriterierne i forbindelse med offentlige udbud
 - (d) øge genanvendelsesteknologiers teknologiske modenhed for kritiske råstoffers vedkommende og fremme materialeeffektivitet og substitution af kritiske råstoffer i anvendelser, i det mindste ved at medtage støtteforanstaltninger med dette formål for øje inden for rammerne af nationale forsknings- og innovationsprogrammer
 - (e) sørge for, at deres arbejdsstyrke opnår de færdigheder, der er nødvendige for at støtte cirkulariteten i værdikæden for kritiske råstoffer.
2. De programmer, der er omhandlet i stk. 1, omfatter navnlig produkter og affald, der ikke er pålagt specifikke krav vedrørende indsamling, behandling, genanvendelse eller genbrug i henhold til EU-lovgivningen. For andre produkter og andet affald gennemføres foranstaltningerne i overensstemmelse med gældende EU-lovgivning.
- Med hensyn til stk. 1, litra a) og b), kan de programmer, der er omhandlet i nævnte stykke, uden at det berører artikel 107 og 108 i TEUF, omfatte indførelse af finansielle incitamenters såsom rabatter, kontante belønninger eller pantordninger for at tilskynde til at genbruge produkter med et højt potentiale for nyttiggørelse af kritiske råstoffer og indsamling af affald fra sådanne produkter.
3. Hver medlemsstat skal senest den [OP: Indsæt venligst: 4 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] vedtage og gennemføre foranstaltninger for at fremme nyttiggørelse af kritiske råstoffer fra udvindingsaffald, navnlig fra nedlukkede affaldsanlæg, der i den database, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 26, er udpeget som indeholdende kritiske råstoffer, der kan nyttiggøres på en potentielt økonomisk rentabel måde.
4. De i stk. 1 og 2 omhandlede nationale foranstaltninger udformes på en sådan måde, at handelshindringer og konkurrenceforvridning undgås i overensstemmelse med TEUF.
5. Når medlemsstaterne rapporterer data til Kommissionen om mængden af genanvendt affald af elektrisk og elektronisk udstyr i henhold til artikel 16, stk. 6, i direktiv 2012/19/EU om affald af elektrisk og elektronisk udstyr, skal de særskilt bestemme og rapportere mængderne af komponenter, der indeholder relevante mængder af kritiske råstoffer, der er fjernet fra sådant affald af udstyr, og mængderne af kritiske råstoffer, der er nyttiggjort fra affaldet af elektrisk og elektronisk udstyr. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer formatet og de nærmere enkeltheder for denne rapportering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 37, stk. 3. Den første rapporteringsperiode dækker det første hele kalenderår efter vedtagelsen af disse gennemførelsesretsakter.
6. Medlemsstaterne oplyser som led i den i artikel 43 omhandlede rapport om vedtagelsen af de nationale programmer, der er omhandlet i stk. 1, og om de

fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af de foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 1 og 2.

7. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer en liste over produkter, komponenter og affaldsstrømme, der som minimum anses for at have et stort potentiale for nyttiggørelse af kritiske råstoffer i den i stk. 1, litra a) og b), omhandlede betydning.

Ved udarbejdelsen af denne liste tager Kommissionen hensyn til:

- (a) den samlede mængde kritiske råstoffer, der kan nyttiggøres af disse produkter, komponenter og affaldsstrømme:
- (b) i hvilket omfang disse produkter, komponenter og affaldsstrømme er omfattet af EU-lovgivningen
- (c) juridiske tomrum
- (d) særlige udfordringer i forbindelse med indsamlingen og behandlingen af affald heraf
- (e) eksisterende indsamlings- og affaldsbehandlingssystemer, der gælder for dem.

De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i første afsnit, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 37, stk. 3.

Artikel 26

Nyttiggørelse af kritiske råstoffer fra udvindingsaffald

1. Driftsherrer, der er pålagt at forelægge affaldshåndteringsplaner i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 2006/21/EF, forelægger den kompetente myndighed som defineret i artikel 3 i direktiv 2006/21/EF en undersøgelse med en foreløbig økonomisk vurdering af potentialet for at nyttiggøre kritiske råstoffer fra:
 - (a) det udvindingsaffald, der er oplagret på anlægget, og
 - (b) det producerede udvindingsaffald eller, hvis det anses for mere virkningsfuldt, den udvundne mængde, inden den bliver til affald.
2. Den i stk. 1 omhandlede undersøgelse skal mindst omfatte et estimat af mængderne og koncentrationerne af kritiske råstoffer i udvindingsaffaldet og den udvundne mængde samt en vurdering af de tekniske og økonomiske muligheder for at nyttiggøre disse.
3. Driftsherrer af bestående affaldsanlæg forelægger den i stk. 1 omhandlede undersøgelse for den kompetente myndighed som defineret i artikel 3 i direktiv 2006/21/EF senest den [OP indsæt venligst: 3 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]. Driftsherrer af nye affaldsanlæg forelægger denne undersøgelse for den kompetente myndighed, når de forelægger deres affaldshåndteringsplaner i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 2006/21/EF.
4. Medlemsstaterne opretter en database over alle nedlukkede affaldsanlæg, herunder forladte affaldsanlæg, der er beliggende på deres område. Denne database skal indeholde oplysninger om:
 - (a) affaldsanlæggets beliggenhed, areal og affaldsmængde
 - (b) driftsherren eller den tidligere driftsherre af affaldsanlægget og, hvis det er relevant, dennes retssuccessor

- (c) de omtrentlige mængder og koncentrationer af alle råstoffer, der er indeholdt i udvindingsaffaldet og, hvis det er muligt, i den oprindelige mineralaflejring i overensstemmelse med denne artikels stk. 6
 - (d) eventuelle yderligere oplysninger, som medlemsstaten anser for relevante for at muliggøre nyttiggørelse af kritiske råstoffer fra et affaldsanlæg.
5. Den database, der er omhandlet i stk. 4, oprettes senest den [OP: Indsæt venligst: 1 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden], og alle oplysninger er indlæst senest den [OP: Indsæt venligst: 3 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]. De stilles til rådighed i en alment tilgængelig, digital form og ajourføres mindst hvert 2. år med henblik på at indarbejde yderligere disponible oplysninger og oplysninger om nyligt nedlukkede eller nyligt udpegede anlæg.
6. For at tilvejebringe de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, litra c), iværksætter medlemsstaterne som minimum følgende aktiviteter:
- (a) for alle nedlukkede affaldsanlæg foretager medlemsstaterne en fyldestgørende gennemgang af de tilgængelige tilladelsesdossierer senest den [OP: Indsæt venligst: 1 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]
 - (b) for affaldsanlæg, hvor de disponible oplysninger ikke på forhånd udelukker tilstedeværelsen af mængder af kritiske råstoffer, som kan nyttiggøres på en potentielt økonomisk rentabel måde, skal medlemsstaterne desuden senest den [OP: Indsæt venligst: 2 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] udtage en repræsentativ geokemisk stikprøve.
 - (c) for affaldsanlæg, hvor de i dette stykkes litra a) og b) beskrevne aktiviteter peger på tilstedeværelsen af mængder af kritiske råstoffer, som kan nyttiggøres på en potentielt økonomisk rentabel måde, udfører medlemsstaterne desuden senest den [OP: Indsæt venligst: 3 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] en mere udførlig analyse, der omfatter core logging eller ækvivalente teknikker, hvis dette er miljømæssigt forsvarligt i overensstemmelse med gældende miljøkrav på EU-niveau og med kravene i direktiv 2006/21/EF, hvis det er relevant.
7. De aktiviteter, der er beskrevet i stk. 6, gennemføres inden for rammerne af de nationale retssystemer vedrørende ejendomsret, ejendomsret til jord, mineralressourcer og affald samt andre relevante bestemmelser. Hvis sådanne faktorer hæmmer aktiviteterne, søger medlemsstatens myndigheder at samarbejde med affaldsanlæggets driftsherre eller ejer. Resultaterne af de aktiviteter, der er beskrevet i stk. 6, gøres tilgængelige som en del af databasen. Hvis det er muligt, indfører medlemsstaterne i databasen en klassificering af de nedlukkede udvindingsaffaldsanlæg i henhold til De Forenede Nationers Rammeklassifikation for Ressourcer.

Artikel 27

Permanente magneters genanvendelighed

1. Fra den [OP: Indsæt venligst: 3 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] skal enhver fysisk eller juridisk person, der omsætter magnetisk resonansbilledannelsesudstyr, vindenergi-generatorer, industrirobotter, motorkøretøjer, lette transportmidler, køleenheder, varmepumper, elmotorer, herunder hvis de er integreret i andre produkter, automatiske vaskemaskiner,

tørretumblere, mikrobølgeovne, støvsugere eller opvaskemaskiner, sørge for, at disse produkter er forsynet med et iøjnefaldende, let læseligt og uudsletteligt mærke med angivelse af:

- (a) hvorvidt disse produkter indeholder en eller flere permanente magneter
 - (b) hvis produktet indeholder en eller flere permanente magneter, om disse magneter tilhører en af følgende typer:
 - i) neodym-jern-bor
 - ii) samarium-kobolt
 - iii) aluminium-nikkel-kobolt
 - iv) ferrit
2. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, der fastlægger formatet for den mærkning, der er omhandlet i stk. 1. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 37, stk. 3.
 3. Fra den [OP: Indsæt venligst: 3 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] skal enhver fysisk eller juridisk person, der omsætter de i stk. 1 omhandlede produkter, som indeholder en eller flere permanente magneter af de typer, der er omhandlet i stk. 1, litra b), nr. i)-iii), sørge for, at der findes en databærer på eller i produktet.
 4. Den databærer, der er omhandlet i stk. 3, knyttes til en entydig produktidentifikator, der giver adgang til følgende:
 - (a) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og postadresse og, hvis det er muligt, elektroniske kommunikationsmidler, hvor vedkommende kan kontaktes
 - (b) oplysninger om vægt, placering og kemisk sammensætning af hver enkelt permanent magnet, der indgår i produktet, og om tilstedeværelsen og typen af magnetbelægninger, lim og eventuelle anvendte additiver
 - (c) oplysninger, der gør det muligt at få adgang til og fjerne alle permanente magneter, der indgår i produktet, herunder mindst rækkefølgen af alle de fjernelsestrin, redskaber eller teknologier, der er nødvendige for at få adgang til og fjerne den permanente magnet, jf. dog artikel 15, stk. 1, i direktiv 2012/19/EU.
 5. For produkter, hvor de indbyggede permanente magneter udelukkende findes i en eller flere elmotorer, der er indbygget i produktet, kan de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, litra b), erstattes af oplysninger om placeringen af disse elmotorer, og de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, litra c), kan erstattes af oplysninger om adgang til og fjernelse af elmotorer, herunder mindst rækkefølgen af alle de fjernelsestrin, redskaber eller teknologier, der er nødvendige for at få adgang til og fjerne elmotorerne.
 6. For produkter, der er omhandlet i stk. 3, for hvilke der kræves et produktpas som defineret i forordning XX/XXXX [forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter] i henhold til en anden EU-retsakt, skal de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, angives i produktpasset.
 7. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, skal være fyldestgørende, ajourførte og nøjagtige, og de skal være tilgængelige i en periode, der mindst svarer til produktets

typiske driftslevetid plus ti år, også i tilfælde af insolvens, likvidation eller ophør af den ansvarlige fysiske eller juridiske persons aktivitet i Unionen.

De oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, skal angive produktmodellen eller, hvis oplysningerne varierer mellem enheder af samme model, til et bestemt parti eller en bestemt enhed. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, skal være tilgængelige for genanvendelsesvirksomheder, markedsovervågningsmyndigheder og toldmyndigheder.

8. Artikel 9, stk. 1, litra c) og d), samt artikel 10 og 13 i forordning (EU) .../... [OP: indsæt venligst henvisning til *forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter*] tillige med de tilknyttede definitioner i samme forordnings artikel 2 finder anvendelse.

Inden et produkt som omhandlet i stk. 3 bringes i omsætning, sørger fysiske eller juridiske personer for, at den entydige produktidentifikator, der er omhandlet i stk. 4, uploades i det register, der er omhandlet i [artikel 12, stk. 1] i forordning (EU).../... [forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter].

Med henblik på første og andet afsnit læses henvisningerne til "den gældende delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4" i artikel 10, litra b), og til "delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4" i artikel 10, litra f), og artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) 2023/xxx [OP: indsæt venligst henvisning til ESPR] som henvisninger til nærværende forordning.

9. Hvis der er fastsat oplysningskrav vedrørende genanvendelse af permanente magneter i delegerede retsakter, som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 4 i forordning XX/XXXX [OP: Indsæt venligst: forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter] eller i anden EU-harmoniseringslovgivning for et eller flere af de produkter, der er anført i stk. 1, finder disse krav anvendelse i stedet for bestemmelserne i nærværende artikel.
10. Produkter, der primært er konstrueret til forsvars- eller rumanvendelser, er undtaget fra kravene i denne artikel.
11. For magnetisk resonansbilleddannelsesudstyr, motorkøretøjer og lette transportmidler, der er typegodkendte køretøjer i klasse L, finder kravene i denne artikel anvendelse fra den [OP indsæt venligst: 5 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].
12. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 36 med henblik på at ændre bilag VI for at tilvejebringe eller ajourføre en liste over koder i den kombinerede nomenklatur⁴⁹ og varebeskrivelser svarende til de produkter, der er omhandlet i stk. 1, med henblik på at lette toldmyndighedernes arbejde i forbindelse med disse produkter og kravene i nærværende artikel og i artikel 28.

Artikel 28

Permanente magneters genanvendte indhold

1. Fra den [OP: Indsæt venligst: 3 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] eller subsidiært 2 år efter ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt, der er omhandlet

⁴⁹ Den kombinerede nomenklatur i bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87.

i stk. 2, alt efter hvilken dato der er den seneste, skal enhver fysisk eller juridisk person, der omsætter produkter som omhandlet i artikel 27, stk. 1, som indeholder et eller flere af de permanente magneter, der er omhandlet i artikel 27, stk. 1, litra b), nr. i)-iii), og for hvilke den samlede vægt af alle sådanne permanente magneter overstiger 0,2 kg, på et websted med fri adgang offentliggøre den andel af neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nikkel og kobolt, der er nyttiggjort fra affald efter forbrugerleddet, i de permanente magneter, der indgår i produktet.

2. Senest den [OP: Indsæt venligst: 2 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 36 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte regler for beregning og verifikation af andelen af neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nikkel og kobolt, der er nyttiggjort fra fabriktionsaffald eller affald efter forbrugsleddet, i de permanente magneter, der indgår i de i stk. 1 omhandlede produkter.

I beregnings- og verifikationsreglerne angives den gældende overensstemmelsesvurderingsprocedure blandt modulerne i bilag II til afgørelse 768/2008/EF med de nødvendige tilpasninger alt efter de pågældende produkter. Ved fastlæggelsen af den gældende overensstemmelsesvurderingsprocedure tager Kommissionen følgende kriterier i betragtning:

- (a) hvorvidt det pågældende modul er relevant for produkttypen og står i et rimeligt forhold til den almene interesse, der forfølges
- (b) adgangen til kompetente og uafhængige tredjeparter, der er i stand til at udføre potentielle tredjepartsoverensstemmelsesvurderingsopgaver
- (c) hvor inddragelse af tredjepart er obligatorisk, nødvendigheden af, at fabrikanten skal kunne vælge mellem kvalitetssikrings- og produktcertificeringsmoduler som anført i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF.

3. Efter den 31. december 2030 kan Kommissionen vedtage delegerede retsakter, der supplerer denne forordning ved at fastsætte minimumsandele for neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nikkel og kobolt nyttiggjort fra affald efter forbrugsleddet, som skal være til stede i den permanente magnet, der indgår i de produkter, der er omhandlet i stk. 1.

De delegerede retsakter, der er omhandlet i første afsnit, skal fastsætte overgangsperioder, der er afpasset efter vanskelighederne ved at tilpasse de produkter, der er omfattet af foranstaltningen, med henblik på at sikre overholdelsen.

Den minimumsandel, der er omhandlet i første afsnit, baseres på en forudgående konsekvensanalyse under hensyntagen til:

- (a) den eksisterende og forventede tilgængelighed af neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nikkel og kobolt fra affald efter forbrugsleddet
- (b) de oplysninger, der er indsamlet i henhold til stk. 1, og den relative fordeling af andelen af genanvendt indhold i permanente magneter, der indgår i omsatte produkter som omhandlet i stk. 1
- (c) tekniske og videnskabelige fremskridt, herunder betydelige teknologiske ændringer på området permanente magneter, der påvirker typen af materialer, der nyttiggøres

- (d) minimumsandelens virkningsfulde og potentielle bidrag til opfyldelsen af Unionens klima- og miljømål
 - (e) mulige virkninger for virkemåden af produkter, der indeholder permanente magneter
 - (f) behovet for at forebygge uforholdsmæssigt store negative indvirkninger på prisoverkommeligheden af permanente magneter og produkter, der indeholder permanente magneter.
4. Hvis der er fastsat krav til indholdet af genanvendte materialer i permanente magneter i delegerede retsakter, som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 4 i forordning XX/XXXX [OP: Indsæt venligst: forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter] eller i anden EU-harmoniseringslovgivning for et eller flere af de produkter, der er anført i stk. 1, finder disse krav anvendelse i stedet for bestemmelserne i nærværende artikel.
5. Fra datoen for anvendelsen af kravet i stk. 1 sikrer fysiske og juridiske personer, der udbyder de i stk. 1 omhandlede produkter til salg, herunder i tilfælde af fjernsalg, eller udstiller dem som led i erhvervsvirksomhed, og de bringer de i stk. 1 omhandlede produkter i omsætning, at deres kunder har adgang til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, inden kunderne bindes af en købsaftale.
- Fysiske og juridiske personer, der bringer de i stk. 1 omhandlede produkter i omsætning, må ikke levere eller vise mærker, mærkater, symboler eller påskrifter, der kan vildlede eller forvirre kunderne med hensyn til de i stk. 1 omhandlede oplysninger. Produkter, der primært er konstrueret til forsvars- eller rumanvendelser, er undtaget fra kravene i denne artikel.
6. For magnetisk resonansbilleddannelsesudstyr, motorkøretøjer og lette transportmidler, der er typegodkendte køretøjer i klasse L, finder kravene i stk. 1 og 6 anvendelse fra 5 år efter datoen for ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 2.

AFDELING 2

CERTIFICERING OG MILJØAFTRYK

Artikel 29

Anerkendte ordninger

1. Regeringer eller organisationer, der har udviklet og fører tilsyn med certificeringsordninger vedrørende kritiske råstoffers bæredygtighed ("ordningens ejere"), kan ansøge om, at Kommissionen anerkender deres ordninger.
- De ansøgninger, der er omhandlet i første afsnit, skal indeholde al relevant dokumentation vedrørende opfyldelsen af kriterierne i bilag IV. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, hvori det præciseres hvilke oplysninger ansøgningerne mindst skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 37, stk. 3.
2. Fastslår Kommissionen på grundlag af den dokumentation, der er forelagt i henhold til stk. 1, at en certificeringsordning opfylder kriterierne i bilag IV, vedtager den en gennemførelsesretsakt om, at denne ordning tildeles en anerkendelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 37, stk. 3.

3. Kommissionen kontrollerer regelmæssigt, at anerkendte ordninger til stadighed opfylder kriterierne i bilag IV.
4. Ejere af anerkendte ordninger underretter straks Kommissionen om eventuelle ændringer eller ajourføringer af anerkendte ordninger. Kommissionen vurderer, om sådanne ændringer eller ajourføringer påvirker grundlaget for anerkendelsen, og træffer egnede foranstaltninger.
5. Findes der belæg for gentagne eller væsentlige tilfælde, hvor erhvervsdrivende, der gennemfører en anerkendt ordning, har undladt at opfylde kravene i den pågældende ordning, undersøger Kommissionen i samråd med ejeren af den anerkendte ordning, om disse tilfælde tyder på mangler ved ordningen, der påvirker grundlaget for anerkendelsen, og træffer egnede foranstaltninger.
6. Hvis Kommissionen konstaterer mangler i en anerkendt ordning, der påvirker grundlaget for anerkendelsen, kan den give ordningens ejer en passende frist til at træffe afhjælpende foranstaltninger.
7. Hvis ejeren af ordningen undlader eller afviser at træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger, og hvis Kommissionen har fastslået, at de mangler, der er omhandlet i stk. 6, indebærer, at ordningen ikke længere opfylder kriterierne i bilag IV, vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt om at trække anerkendelsen af ordningen tilbage. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 37, stk. 3.
8. Kommissionen opretter og ajourfører et register over anerkendte ordninger. Dette register gøres offentligt tilgængeligt på et frit tilgængeligt websted.

Artikel 30

Deklaration af miljøaftryk

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 36 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte regler for beregning og verifikation af forskellige kritiske råstoffers miljøaftryk i overensstemmelse med bilag V, idet der tages hensyn til videnskabeligt forsvarlige vurderingsmetoder og relevante internationale standarder. Det skal af beregnings- og verifikationsreglerne fremgå, hvilken påvirkningskategori der er den vigtigste. Deklarationen af miljøaftryk afgrænses til denne påvirkningskategori.
2. Kommissionen kan vedtage beregnings- og verifikationsregler for et specifikt kritisk råstof, hvis den efter at have overvejet de forskellige relevante miljøvirkningskategorier har konkluderet, at det pågældende kritiske råstof har et betydeligt miljøaftryk, og at en forpligtelse til at deklare det pågældende materiales miljøaftryk for så vidt angår den vigtigste påvirkningskategori, når det bringes i omsætning, er en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning for at bidrage til opfyldelsen af Unionens klima- og miljømål ved at lette forsyningen med kritiske råstoffer, som har et relativt mindre miljøaftryk.
3. Når Kommissionen vurderer, om den i stk. 2 omhandlede forpligtelse er nødvendig, tager den hensyn til:
 - (a) hvorvidt og på hvilken måde Unionens klima- og miljømål allerede opfyldes gennem anden EU-lovgivning, der gælder for det pågældende kritiske råstof

- (b) eksistensen og udbredelsen af relevante internationale standarder og retningslinjer eller udsigterne til, at der opnås enighed om sådanne standarder på internationalt plan, samt bæredygtig praksis på markedet, herunder de frivillige ordninger, der er anerkendt i henhold til artikel 29
 - (c) virkningsfuldheden af strategiske partnerskaber, strategiske projekter, handelsaftaler og andre internationale instrumenter og opsøgende arbejde, som udføres af Unionen med henblik på at opfylde Unionens klima- og miljømål.
4. Kommissionen foretager en forudgående konsekvensanalyse for at afgøre, om der skal vedtages en delegeret retsakt i henhold til stk. 1. En sådan vurdering skal:
- (a) bl.a. bygge på en høring af:
 - (a) alle relevante interessenter såsom industrien, herunder downstreamindustrien, SMV'er og, hvis det er relevant, håndværksindustrien, arbejdsmarkedets parter, forhandlere, detailhandlere, importører, miljøbeskyttelsesgrupper og forbrugerorganisationer
 - (b) tredjelande, hvis handel med Unionen kan påvirkes i væsentlig grad af denne forpligtelse
 - (c) udvalget
 - (b) sørge for, at sådanne foranstaltninger ikke udarbejdes, vedtages eller anvendes med det sigte eller med den virkning at skabe unødvendige hindringer for den internationale handel og ikke er mere handelsbegrænsende end nødvendigt for at opfylde Unionens klima- og miljømål, idet der tages hensyn til tredjelandslieferandørers evne til at overholde en sådan deklARATION, således at de aggregerede handelsstrømme og omkostninger til kritiske råstoffer ikke påvirkes uforholdsmæssigt
 - (c) vurdere, om foranstaltningen vil bidrage til at opfylde Unionens klima- og miljømål uden i en uforholdsmæssigt høj grad at påvirke EU-industriens evne til at source det pågældende kritiske råstof.
5. Enhver fysisk eller juridisk person, der bringer kritiske råstoffer i omsætning, for hvilke Kommissionen har vedtaget beregnings- og verifikationsregler i henhold til stk. 1, skal stille en deklARATION om miljøaftryk til rådighed.
- Kravet i første afsnit finder anvendelse på hver enkelt type kritisk råstof, der bringes i omsætning, og det finder ikke anvendelse på kritiske råstoffer, der indgår i mellemvarer eller færdigvarer.
6. Den deklARATION af miljøaftryk, der er omhandlet i stk. 5, skal indeholde følgende oplysninger:
- (a) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og postadresse og, hvis det er muligt, elektroniske kommunikationsmidler, hvor vedkommende kan kontaktes
 - (b) oplysninger om, hvilken type kritisk råstof deklARATIONEN gælder for
 - (c) oplysninger om, i hvilket land og hvilken region, det kritiske råstof er udvundet, forarbejdet, raffineret og genanvendt, alt efter hvad der er relevant
 - (d) kritiske råstoffers miljøaftryk, der er beregnet i overensstemmelse med de gældende verifikations- og beregningsregler, der er vedtaget i henhold til stk. 1

- (e) den præstationsklasse for miljøaftryk, som det kritiske råstof henhører under, fastslået i overensstemmelse med den gældende delegerede retsakt, som er vedtaget i henhold til stk. 7
 - (f) et weblink, der giver adgang til en offentlig udgave af den undersøgelse, der ligger til grund for resultaterne i deklARATIONEN af miljøaftryk.
7. Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 36 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte præstationsklasser for miljøaftryk af kritiske råstoffer, for hvilke der er vedtaget beregnings- og verifikationsregler i henhold til stk. 1, i overensstemmelse med bilag V.
8. Deklarationen af miljøaftryk skal kunne tilgås på et frit tilgængeligt websted.
- Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en gennemførelsesretsakt, der fastlægger formatet for den deklARATION af miljøaftryk, der er omhandlet i stk. 5. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 37, stk. 3.
9. Når fysiske og juridiske personer, der udbyder kritiske råstoffer til salg, herunder i tilfælde af fjernsalg, eller udstiller dem som led i erhvervsvirksomhed, og de bringer de kritiske råstoffer i omsætning, sikrer de, at deres kunder har adgang til deklARATIONEN af miljøaftryk, inden kunderne bindes af en købsaftale.
- Fysiske og juridiske personer, der bringer kritiske råstoffer i omsætning, må ikke levere eller vise mærker, mærkater, symboler eller påskrifter, der kan vildlede eller forvirre kunderne med hensyn til de i deklARATIONEN af miljøaftryk omhandlede oplysninger.

AFDELING 3

FRI BEVÆGELIGHED, OVERENSSTEMMELSE OG MARKEDSOVERVÅGNING

Artikel 31

Fri bevægelighed

1. Medlemsstaterne må ikke af grunde, der vedrører oplysninger om genanvendelse eller genanvendt indhold af permanente magneter eller af grunde, der vedrører oplysninger om miljøaftrykket af kritiske råstoffer, der er omfattet af denne forordning, forbyde, begrænse eller hindre tilgængeliggørelse på markedet eller ibrugtagning af produkter, der indeholder permanente magneter, eller af kritiske råstoffer, der opfylder kravene i denne forordning.
2. Medlemsstaterne må ikke modsætte sig, at der på messer, udstillinger, samt ved demonstrationer eller lignende arrangementer forevises produkter, der indeholder permanente magneter eller kritiske råstoffer, som ikke er i overensstemmelse med denne forordning, såfremt det ved synlig skiltning klart er anført, at disse produkter eller materialer ikke overholder denne forordning, og at de ikke kan gøres tilgængelige på markedet, før de er blevet bragt i overensstemmelse hermed.

Artikel 32

Overensstemmelse og markedsovervågning

1. Før de ansvarlige fysiske eller juridiske personer bringer et produkt, der er omfattet af artikel 27 eller 28, i omsætning, skal de sørge for, at den gældende

overensstemmelsesvurderingsprocedure er gennemført, og at den krævede tekniske dokumentation er udarbejdet. Hvis et produkts overensstemmelse med de gældende krav er blevet dokumenteret ved overensstemmelsesvurderingsproceduren, sørger de ansvarlige fysiske eller juridiske personer for, at der er udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring, og at CE-mærkningen er blevet anbragt.

2. Overensstemmelsesvurderingsproceduren for produkter, der er omfattet af kravene i artikel 27, er den procedure, der er fastsat i bilag IV til forordning (EU) 2023/xxx [OP: indsæt venligst henvisning til ESPR], medmindre disse produkter også er omfattet af kravene i artikel 28; i så fald er overensstemmelsesvurderingsproceduren den procedure, som er fastsat i de beregnings- og verifikationsregler, der er vedtaget i henhold til artikel 28, stk. 2.
3. Kapitel IX og artikel 37, 38 og 39 i forordning (EU) 2023/xxx [OP: indsæt venligst henvisning til ESPR] og de tilsvarende definitioner i artikel 2 i nævnte forordning finder anvendelse med hensyn til de krav, der gælder for produkter, der bringes i omsætning på EU-markedet, jf. artikel 27 og 28.
4. Med hensyn til markedsovervågning finder følgende regler anvendelse:
 - (a) Kapitel XII i forordning (EU) 2023/xxx [OP: indsæt venligst henvisning til ESPR] og de tilsvarende definitioner i artikel 2 i nævnte forordning finder anvendelse med hensyn til de krav, der gælder for produkter, der bringes i omsætning på EU-markedet, jf. artikel 27, 28 eller 30.
 - (b) Medlemsstaterne tager ud over de krav til miljøvenligt design, der er fastsat ved forordning (EU) 2023/xxx [OP: indsæt venligst henvisning til ESPR], hensyn til kravene i artikel 27, 28 og 30 i forbindelse med den handlingsplan, der er omhandlet i artikel 59, stk. 1, i nævnte forordning
 - (c) Artikel 60 og artikel 61, stk. 1, i forordning (EU) 2023/xxx [OP: indsæt venligst henvisning til ESPR] finder også anvendelse på kravene i artikel 27, 28 og 30
 - (d) Kommissionen medtager ud over de krav til miljøvenligt design, der er fastsat ved forordning (EU) 2023/xxx [OP: indsæt venligst henvisning til ESPR], oplysninger i relation til kravene i artikel 27, 28 og 30 i forbindelse med den rapport, der er omhandlet i artikel 61, stk. 2 og 3, i nævnte forordning
 - (e) ved gennemførelsen af artikel 62 i forordning (EU) 2023/xxx [OP: indsæt venligst henvisning til ESPR], tager den administrative samarbejdsgruppe ("ADCO"), der er omhandlet i nævnte artikel, og Kommissionen også kravene i artikel 27, 28 og 30 i betragtning.
5. Med henblik på stk. 3 og 4 anvendes de relevante dele af forordning (EU) 2023/xxx [OP: indsæt venligst henvisning til ESPR] på følgende måde:
 - (a) henvisninger til "krav til miljøvenligt design, der er specificeret i de gældende delegerede retsakter, som er vedtaget i henhold til artikel 4" i artikel 37, stk. 1, "kravene i de gældende delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4" i artikel 63, stk. 1, og "kravene i den relevante delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4" i artikel 63, stk. 5, i forordning (EU) 2023/xxx [OP: Indsæt venligst henvisning til ESPR] læses som henvisninger til "kravene i nærværende forordnings artikel 27 og 28"
 - (b) henvisninger til "produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4" i artikel 37, stk. 3, og artikel 63, stk. 1, i forordning (EU)

2023/xxx [OP: Indsæt venligst henvisning til ESPR] læses som en henvisning til "produkter eller materialer, der er omfattet af kravene i denne forordnings artikel 27 og 28"

- (c) henvisninger til "overensstemmelsesvurderingsopgaver som anført i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 4" i artikel 41 og "overensstemmelsesvurderingsopgaver som anført i de relevante delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4" i artikel 45, stk. 10, i forordning (EU) 2023/xxx [OP: Indsæt venligst henvisning til ESPR] læses som en henvisning til "overensstemmelsesvurderingsopgaver, der er fastlagt i overensstemmelse med de beregnings- og verifikationsregler, der er vedtaget i henhold til artikel 28, stk. 2, i nærværende forordning"
 - (d) henvisninger til "overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der er fastlagt i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4" i artikel 53, stk. 1, i forordning (EU) 2023/xxx [OP: Indsæt venligst henvisning til ESPR] læses som en henvisning til "overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der er fastlagt i overensstemmelse med de beregnings- og verifikationsregler, der er vedtaget i henhold til artikel 28, stk. 2, i nærværende forordning".
6. Denne artikel finder ikke anvendelse på produkter, der er omfattet af typegodkendelse i henhold til forordning (EU) 2018/858 og forordning (EU) nr. 168/2013.

Kapitel 6

Strategiske partnerskaber

Artikel 33

Strategiske partnerskaber

1. Udvalget drøfter regelmæssigt:
 - (a) i hvilket omfang strategiske partnerskaber indgået af Unionen bidrager til:
 - i) at forbedre Unionens forsyningssikkerhed
 - ii) at nå det benchmark, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, litra b)
 - iii) at forbedre samarbejdet i værdikæden for kritiske råstoffer mellem Unionen og partnerlandene
 - (b) sammenhængen og de potentielle synergivirkninger mellem medlemsstaternes bilaterale samarbejde med relevante tredjelande og de tiltag, der gennemføres af Unionen i forbindelse med strategiske partnerskaber
 - (c) hvilke tredjelande bør opprioriteres med henblik på at indgå strategiske partnerskaber under hensyntagen til følgende kriterier:
 - i) det potentielle bidrag til forsyningssikkerheden i betragtning af tredjelandets potentielle reserver, udvindings-, forarbejdnings- og genanvendelseskapacitet i relation til kritiske råstoffer
 - ii) hvorvidt et tredjelandets lovgivningsmæssige rammer sikrer overvågning, forebyggelse og minimering af miljøvirkninger, anvendelse af socialt ansvarlig praksis, herunder respekt for menneskerettigheder og

arbejdstage rettigheder og meningsfuld dialog med lokalsamfund, anvendelse af gennemsigtige forretningsmetoder og forebyggelse af negative indvirkninger på den offentlige forvaltnings korrekte virkemåde og retsstatsprincippet

- iii) hvorvidt der findes eksisterende samarbejdsaftaler mellem et tredjeland og Unionen, og for vækstmarkeders og udviklingsøkonomiers vedkommende potentialet for udbredelse af Global Gateway-investeringsprojekter
 - iv) for vækstøkonomiers og udviklingsøkonomiers vedkommende, hvorvidt og på hvilken måde et partnerskab kan bidrage til lokal værditilvækst og være til gensidig gavn for partnerlandet og Unionen.
2. Udvalget sørger i forbindelse med stk. 1 og for så vidt angår vækstmarkeds- og udviklingsøkonomier for at samarbejde med andre relevante koordinationsfora, herunder dem, der er oprettet som led i Global Gateway-strategien.
3. Medlemsstaterne:
- a) koordinerer med Kommissionen for at sikre sammenhæng mellem deres bilaterale samarbejde med relevante tredjelands og Unionens ikkebindende strategiske partnerskaber med tredjelands, hvis anvendelsesområde mindst omfatter værdikæden for kritiske råstoffer
 - b) bistår Kommissionen i gennemførelsen af de samarbejdsforanstaltninger, der er fastsat i de strategiske partnerskaber.

Kapitel 7

Ledelse og forvaltning

Artikel 34

Det Europæiske Udvalg for Kritiske Råstoffer

- 1. Det Europæiske Udvalg for Kritiske Råstoffer nedsættes.
- 2. Udvalget varetager de opgaver, der er fastsat ved denne forordning.

Artikel 35

Det Europæiske Udvalg for Kritiske Råstoffers sammensætning og virkemåde

- 1. Udvalget sammensættes af medlemsstaterne og Kommissionen. Formandskabet varetages af Kommissionen.
- 2. Hver medlemsstat udpeger en højtstående repræsentant til udvalget. Hvis det er relevant for så vidt angår virkemåden og sagkundskaben, kan en medlemsstat udpege forskellige repræsentanter i tilknytning til udvalgets forskellige opgaver. Hvert medlem af udvalget har en suppleant.
- 3. Udvalget vedtager på forslag af Kommissionen sin forretningsorden med simpelt flertal blandt sine medlemmer.

4. Udvalget mødes med regelmæssige mellemrum for at muliggøre en virkningsfuld udførelse af de opgaver, der er fastsat ved denne forordning. Udvalget mødes om nødvendigt efter begrundet anmodning fra Kommissionen.

Udvalget mødes mindst:

- (a) hver 3. måned med henblik på at vurdere ansøgninger vedrørende strategiske projekter i henhold til kapitel 3, afdeling 1
 - (b) hver 6. måned med henblik på at udvikle overvågningen i henhold til kapitel 4
 - (c) en gang om året for at drøfte fremskridtene med hensyn til gennemførelsen af medlemsstaternes forpligtelser i tilknytning til efterforskning, jf. kapitel 3, afsnit 4, bl.a. i lyset af ajourføringer af listerne over kritiske eller strategiske råstoffer.
5. Kommissionen bistår udvalget ved hjælp af et administrativt sekretariat, der yder teknisk og logistisk støtte
 6. Udvalget kan nedsætte stående eller midlertidige undergrupper for at beskæftige sig med specifikke spørgsmål og opgaver.

Udvalget nedsætter som minimum følgende stående undergrupper:

- (a) en undergruppe, der skal drøfte og koordinere finansieringen af strategiske projekter i henhold til artikel 15 repræsentanter for nationale erhvervsfremmende banker og institutter, de europæiske udviklingsfinansieringsinstitutioner, EIB-Gruppen, andre internationale finansielle institutioner, herunder Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling og, hvis det er relevant, private finansielle institutioner indbydes som observatører
 - (b) en undergruppe bestående af nationale geologiske institutter eller geologiske undersøgelser eller, hvis et sådant institut eller syn ikke findes, den relevante nationale myndighed med ansvar for generel efterforskning, med det formål at bidrage til at koordinere nationale efterforskningsprogrammer, jf. artikel 18
 - (c) en undergruppe, der samler nationale forsynings- og informationsagenturer, der dækker kritiske råstoffer, eller, hvis et sådant agentur ikke findes, den relevante nationale myndighed med ansvar for dette anliggende, med det formål at bidrage til overvågningsopgaverne, jf. artikel 19
 - (d) en undergruppe, der samler det nationale beredskabsagentur og de nationale myndigheder, der er ansvarlige for strategiske lagre, eller, hvis et sådant agentur eller en sådan myndighed ikke findes, den relevante nationale myndighed med ansvar for dette anliggende, med det formål at bidrage til at koordinere strategiske lagre, jf. artikel 22.
7. Udvalget indbyder repræsentanter for Europa-Parlamentet til som observatører at deltage i sine møder, herunder i de stående eller midlertidige undergrupper, der er omhandlet i stk. 6.

Hvis det er relevant, kan udvalget indbyde sagkyndige, andre tredjeparter eller repræsentanter for tredjelande til at deltage i møderne i de stående eller midlertidige undergrupper, der er omhandlet i stk. 6, som observatører eller til at yde skriftlige bidrag.

Udvalget sikrer i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver, hvis det er relevant, koordinering, samarbejde og informationsudveksling med de relevante kriserespons- og kriseberedskabsstrukturer, der er oprettet i henhold til EU-retten.

8. Udvalget træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sørge for en sikker håndtering og behandling af fortrolige og kommercielt følsomme oplysninger.
9. Udvalget skal gøre sit yderste for at nå til enighed.

Kapitel 8

Delegerede beføjelser og udvalgsprocedure

Artikel 36

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 2, artikel 27, stk. 12, artikel 28, stk. 2, og artikel 30, stk. 1 og 5, tillægges Kommissionen for en periode på otte år fra den [OP: Indsæt venligst: én måned efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af seksårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 2, artikel 27, stk. 12, artikel 28, stk. 2, og artikel 30, stk. 1 og 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016. Høringen af medlemsstaternes eksperter finder sted efter konsultationen, jf. artikel 14.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 2, artikel 27, stk. 12, artikel 28, stk. 2, og artikel 30, stk. 1 og 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 37

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af udvalget i forbindelse med gennemførelsen af [OP: Indsæt venligst henvisning til denne retsakt]. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Kapitel 9

Ændring

Artikel 38

Ændring af forordning (EU) 2018/1724

I forordning (EU) 2018/1724 foretages følgende ændringer:

- (1) i bilag I, første kolonne, tilføjes en ny række "S. Projekter vedrørende kritiske råstoffer".
- (2) i bilag I, anden kolonne, i rækken "S. Projekter vedrørende kritiske råstoffer" tilføjes følgende:
 - "1. oplysninger om processen for udstedelse af tilladelse."
 - "2. oplysninger om finansierings- og investeringstjenesteydelser"
 - "3. oplysninger om bevillingsmuligheder på EU- eller medlemsstatsniveau"
 - "4. oplysninger om erhvervsstøttetjenester, herunder, men ikke begrænset til, selvangivelse, lokal skattelovgivning og arbejdsret".
- (3) i bilag II, første kolonne, tilføjes en ny række "Projekter vedrørende kritiske råstoffer".
- (4) i bilag II, anden kolonne, i rækken "Projekter vedrørende kritiske råstoffer" tilføjes følgende punkter:
 - "Procedure i relation til alle relevante administrative tilladelser til at planlægge, anlægge og drive nettonulteknologiske fabrikationsprojekter, herunder bygge-, kemikalie- og nettilslutningstilladelser samt miljøvurderinger og -godkendelser, hvis disse er påkrævet, som omfatter alle administrative ansøgninger og procedurer".
- (5) i bilag II, tredje kolonne, i rækken "Projekter vedrørende kritiske råstoffer" tilføjes følgende punkt:
 - "Alle output vedrørende procedurerne lige fra anerkendelse af ansøgningens gyldighed til meddelelse af den ansvarlige nationale kompetente myndigheds samlede afgørelse om udfaldet af proceduren".
- (6) I bilag III tilføjes følgende punkt:
 - "9) De nationale kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, i [OP: Indsæt venligst henvisning til dette forslag]".

Artikel 39

Ændring af forordning (EU) 2019/1020

I forordning (EU) 2019/1020 foretages følgende ændringer:

- (1) i artikel 4, stk. 5, affattes "(EU) 2016/425 (35) og (EU) 2016/426 (36)" således: "(EU) 2016/425 (*), (EU) 2016/426 (**) og [(EU) [...] [året for vedtagelse af nærværende forordning]/... (***)]".
- (2) i bilag I tilføjes følgende nummer: "X. [OP: Indsæt venligst det næste fortløbende nummer] Forordning (EU).../... om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) 2019/1020 [OP: Indsæt venligst oplysningerne om offentliggørelse af nærværende forordning], for så vidt som den vedrører kravene i artikel 27, 28 eller 30 i nævnte forordning.

Artikel 40

Ændring af forordning (EU) 2018/858

I bilag II til forordning (EU) 2018/858 foretages følgende ændringer:

I del I, tabellen, tilføjes følgende:

[OP: Indsæt venligst det næste fortløbende nummer i afsnit G]	Krav med hensyn til permanente magneters cirkularitet	Forordning (EU) XX/XXXX [OP: Indsæt venligst: Oplysninger om offentliggørelse i EUT af denne forordning]	X	X	X	X	X	X							X	X
---	---	--	---	---	---	---	---	---	--	--	--	--	--	--	---	---

Artikel 41

Ændring af forordning (EU) nr. 168/2013

I bilag II til forordning (EU) nr. 168/2013 foretages følgende ændringer:

I del I, tabellen, tilføjes følgende:

[OP: Indsæt venligst det næste fortløbende nummer under overskriften C1]	Krav med hensyn til permanente magneters cirkularitet	Forordning (EU) XX/XXXX [OP: Indsæt venligst: Oplysninger om offentliggørelse i EUT af denne forordning]	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
--	---	--	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Kapitel 10

Afsluttende bestemmelser

Artikel 42

Overvågning af udviklingen

1. Kommissionen overvåger under hensyntagen til udvalgets rådgivning fremskridtene med hensyn til opfyldelsen af de målsætninger, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, og offentliggør mindst hvert 3. år en rapport om Unionens fremskridt med hensyn til at opfylde disse målsætninger.

Den første rapport udarbejdes senest den [OP: Indsæt venligst: 4 år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].
2. Den i stk. 1 omhandlede rapport skal indeholde kvantitative oplysninger om rækkevidden af Unionens fremskridt med hensyn til at nå de benchmarks, der er fastsat ved artikel 1, stk. 2, litra a) og b).

Artikel 43

Medlemsstaternes rapportering

1. Medlemsstaterne sender hvert år Kommissionen en rapport med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 18, stk. 4, artikel 20, stk. 1 og 2, artikel 21, stk. 1, artikel 22, stk. 5, og artikel 25, stk. 6. Den første rapport sendes senest den [OP: Indsæt venligst: ét år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, hvori der opstilles en model for de rapporter, der er omhandlet i stk. 1. I modellen kan det angives, hvordan de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal udtrykkes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 37, stk. 2.
3. Oplysningerne i de rapporter, der er omhandlet i stk. 1, behandles i overensstemmelse med artikel 44.

Artikel 44

Behandling af fortrolige oplysninger

1. Oplysninger, der modtages i løbet af gennemførelsen af denne forordning, må kun anvendes til de formål, der er fastsat i denne forordning, og de beskyttes i henhold til relevant EU-lovgivning og national lovgivning.
2. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer beskyttelse af handels- og forretningshemmeligheder og andre følsomme, fortrolige og klassificerede oplysninger, der er indhentet og genereret i medfør af denne forordning, herunder henstillinger og foranstaltninger, der skal træffes, i overensstemmelse med EU-retten og den respektive nationale ret.
3. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at klassificerede informationer, der gives eller udveksles i henhold til denne forordning, ikke ned- eller afklassificeres uden forudgående skriftligt samtykke fra udstederen.

4. Hvis en medlemsstat vurderer, at forelæggelsen af aggregerede oplysninger i forbindelse med artikel 21 ikke desto mindre kan bringe dens nationale sikkerhedsinteresser i fare, kan den gøre indsigelse mod Kommissionens forelæggelse ved en begrundet meddelelse.
5. Kommissionen og de nationale myndigheder, deres tjenestemænd, ansatte og andre personer, der arbejder under disse myndigheders tilsyn, sørger for, at de oplysninger, de modtager i forbindelse med udførelsen af deres opgaver og aktiviteter, behandles fortroligt. Denne forpligtelse gælder ligeledes for alle repræsentanter for medlemsstaterne, observatører, sagkyndige og andre deltagere, der deltager i udvalgets møder i henhold til artikel 35.

Artikel 45

Sanktioner

Senest 12 måneder efter denne forordnings ikrafttræden fastsætter medlemsstaterne regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den straks om senere ændringer, der berører dem.

Artikel 46

Evaluering

1. Senest den [OP: Indsæt venligst: 5 år efter denne forordnings ikrafttræden] foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning i lyset af de mål, den forfølger, og forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport derom.
2. Den i stk. 1 omhandlede rapport skal som minimum vurdere, om det er hensigtsmæssigt at fastsætte maksimale grænseværdier for miljøaftryk for kritiske råstoffer, for hvilke der er vedtaget beregnings- og verifikationsregler.

Artikel 47

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

1.3. Forslaget/initiativet vedrører

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

1.4.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

1.4.4. Resultatindikatorer

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

1.5.2. Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

1.7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet**
- 3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne**
 - 3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*
 - 3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger*
 - 3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.3.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer*
 - 3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*
 - 3.2.5. Bidrag fra tredjemand*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne**

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer (europæisk lovgivningspakke om kritiske råstoffer)

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

"En europæisk grøn pagt"
"Et Europa klar til den digitale tidsalder"
"Et stærkere Europa i verden"

1.3. Forslaget/initiativet vedrører

■ en ny foranstaltning

en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning⁵⁰

en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

en sammenlægning eller omlægning af en eller flere foranstaltninger til en ny/anden foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

EU-forordningen om kritiske råstoffer har som overordnet målsætning at sikre, at EU har en sikker adgang til kritiske råstoffer, og samtidig tilskyndes der til at udvikle bæredygtige forsyningskilder. Dette bidrager i sidste ende til økonomisk vækst og høje levestandarder i EU, forebygger forstyrrelser og problemer på det europæiske indre marked og øger de europæiske virksomheders konkurrenceevne uden at tilsidesætte EU's rolle med hensyn til at fremme bæredygtig udvikling og miljøbeskyttelse på globalt plan.

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

Specifikt mål nr.

- de forskellige led i værdikæden for strategiske råstoffer styrkes
- Unionens import af kritiske råstoffer diversificeres
- Unionens kapacitet til at overvåge og afbøde risikoen for afbrydelser af forsyningen med kritiske råstoffer forbedres
- den frie bevægelighed for kritiske råstoffer, der omsættes på EU's indre marked, sikres, og samtidig sikres et højt miljøbeskyttelsesniveau ved at forbedre cirkulariteten og bæredygtigheden heraf.

⁵⁰ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

1.4.3. *Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

Det forventede resultat af CRM-forordningen er en sikker forsyning med kritiske råstoffer og en styrket EU-kapacitet i hele værdikæden for kritiske råstoffer. Forordningen om kritiske råstoffer vil tilskynde til yderligere at udvikle bæredygtige forsyningskilder med henblik på at opfylde EU's strategiske ambitioner, navnlig den grønne og den digitale omstilling og styrkede forsvarsinvesteringer.

Tilgængeligheden af yderligere data, kortlægning og udforskning af EU's mineralressourcer vil støtte værdikædens konkurrenceevne; med adgang til yderligere oplysninger kan virksomhederne drage fordel af en mindsket risiko i de tidlige efterforskningsfaser, som derigennem skaber et grundlag for øgede investeringer i værdikædens efterfølgende led.

Udpegelsen af strategiske projekter, for hvilke processen for udstedelse af tilladelse strømlines, og en forbedret adgang til finansiering vil øge støtten til værdikæden for kritiske råstoffer i EU og tredjelande og fremover føre til en mere sikker forsyning med kritiske råstoffer til downstreambrugere i EU. Derved vil det indre markeds funktion blive tilført en klar merværdi og få gavnlige økonomiske virkninger for producenter af kritiske råstoffer og downstreamsektorer ved at sørge for industriel modstandsdygtighed og danne grundlag for udviklingen af EU's værdikæde for kritiske råstoffer. Dens sociale indvirkning på beskæftigelsen og samhørigheden i EU's regioner vil også være positiv.

Forordningen om kritiske råstoffer vil indeholde bestemmelser om udvikling af overvågningskapaciteter og risikovurdering forud for kriser. En forvaltningsordning med et særligt udvalg for kritiske råstoffer, et netværk af medlemsstaternes agenturer og intern kapacitet i Kommissionen vil støtte EU's værdikæde for kritiske råstoffer. Virksomhederne vil drage direkte fordel af en regelmæssig offentliggørelse af ajourførte oplysninger om forsyningsrisici i form af en overvågningsoversigt, der vil sætte dem i stand til at skræddersy deres afbødningsstrategier. Overvågnings- og risikovurderingstiltag såsom EU-stresstest vil skabe efterspørgsel fra staten og virksomheder efter at købe sikre kritiske råstoffer.

Den strategiske lageropbygning vedrører koordineringen af nationale strategiske lagre af strategiske råstoffer. Koordineringen vil tilskynde medlemsstaterne til at øge deres strategiske lagre og derved tilføje et ekstra sikkerhedslag for de virksomheder, hvis værdikæde omfatter strategiske råstoffer. Den europæiske dimension af denne koordinering vil sikre, at overlapninger undgås, og at der bygges videre på synergivirkninger mellem nationale strategiske lagre. Denne koordinering mellem de nationale lagre forud for enhver krise vil også sikre et bedre kriseberedskab i tilfælde af aktivering af en overvågnings- eller kriseresponsmekanisme, der kan omfatte råstoffer.

For at sikre virksomhedernes risikoberedskab vil en specifik gruppe af store virksomheder, der er berørt af bestemmelserne, investere i deres modstandsdygtighed og tage hensyn til de reelle omkostninger ved produktion af strategiske råstoffer ved at sikre, at de regelmæssigt gennemfører audit og stresstest af deres forsyningskæder, hvis disse rummer et bestemt sæt af strategiske råstoffer.

Foranstaltninger vedrørende fælles indkøb vil gøre det muligt for nationale myndigheder eller erhvervsdrivende at gå sammen om at købe strategiske råstoffer.

Opbygningen af en mere bæredygtig produktion af kritiske råstoffer understøttes af bestemmelser om udvikling af cirkulariteten på markederne for kritiske råstoffer. I forslaget fastsættes regler, navnlig for nyttiggørelse, indsamling og behandling af udtjente produkter og affaldsstrømme, der indeholder kritiske råstoffer, for at støtte udviklingen af genanvendelsesteknologier og -markeder og fremme anvendelsen af sekundære kritiske råstoffer i fremstillingsindustrien. Tiltagene vil også fokusere på nyttiggørelse af kritiske råstoffer fra nedlukkede og forladte affaldsanlæg. Der er også medtaget bestemmelser vedrørende deklARATIONEN af miljøaftrykket af og andre oplysninger om de kritiske råstoffer, der markedsføres i Unionen.

Forordningen vil oprette et Europæisk Udvalg for Kritiske Råstoffer, der samler den bedste sagkundskab i Europa-Kommissionen og medlemsstaterne med henblik på at analysere og overvåge markeder, vurdere risici og rådgive om afbødningsstrategier, bistå med strategiske projekter og koordinere strategisk lageropbygning. Udvalget vil også drøfte prioriteterne og målene for strategiske partnerskaber med tredjelande, der omfatter råstoffer, samt koordineringen af disse partnerskaber med lignende partnerskaber, som medlemsstaterne har indgået.

1.4.4. *Resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

— Mængden af data og kort over EU's mineralressourcer, der er udarbejdet i medlemsstaterne.

— Antallet af strategiske projekter, som finansieres i og uden for EU, og som påvirker værdikæden for kritiske råstoffer.

— Omfanget af investeringer foretaget af virksomheder, der beskæftiger sig med kritiske råstoffer i EU, under hensyntagen til hvor i værdikæden de er aktive.

— Overvågning af data om projektudvikling, udviklingen med hensyn til efterspørgsel og udbud og handelsstrømme, hvad angår kritiske råstoffer.

— Mængden af strategiske lagre på nationalt plan.

— Mængden og procentdelen af genanvendte kritiske råstoffer. — Mængden af sekundære kritiske råstoffer, der anvendes i de nye produktionsprocesser.

1.5. **Begrundelse for forslaget/initiativet**

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

Forordningen bør anvendes fuldt ud dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Der er dog kun få foranstaltninger, der skal træffes på forhånd for at forberede gennemførelsen af forordningen. Udvalget bør nedsættes, og medlemsstaterne bør have udpeget et kontaktpunkt med henblik på udvalgmødet. Udvalget bør være fuldt operationelt på anvendelsestidspunktet.

Indsamling af oplysninger fra repræsentanter for virksomheder i værdikæden for kritiske råstoffer bør allerede være i gang, og medlemsstaterne bør allerede have drøftet og iværksat overvågning af værdikæden for kritiske råstoffer.

1.5.2. *Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her*

merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående)

Ingen enkelt medlemsstat er på egen hånd og på en virkningsfuld måde i stand til at håndtere de voksende risici for forsyningen med kritiske råstoffer — ikke mindst på grund af fraværet af geologiske forekomster i de enkelte medlemsstater og de betydelige stordriftsfordele, som præger værdikæden for kritiske råstoffer. Foranstaltningerne i dette initiativ vil ikke være lige så virkningsfulde, hvis de gennemføres af medlemsstaterne hver for sig, da de omhandlede problemer vedrører det indre marked som helhed. De er ikke afgrænset til enkelte medlemsstater eller til en undergruppe af medlemsstater, men vedrører EU's industrigrundlag og den EU-dækkende værdikæde for kritiske råstoffer. Desuden er det usandsynligt, at tilgange på medlemsstatsniveau i sig selv vil være tilstrækkelige til at opfylde behovene i det indre markeds tæt forbundne forsyningskæder.

Forventet merværdi på EU-plan (efterfølgende)

EU's indsats er afgørende for at skabe stordriftsfordele og samdriftsfordele og for at begrænse, eller om muligt helt undgå, fragmentering af indsatsen og den deraf følgende mangel på effektivitet. Efter samme logik fokuserer de foreslåede tiltag på områder, hvor der er en påviselig merværdi ved at handle på EU-plan på grund af størrelsesordenen, hastigheden og omfanget af den nødvendige indsats. Eksempelvis:

— kan tiltag, der har til formål at mobilisere investering i projekter om kritiske råstoffer i hele værdikæden, mest virkningsfuldt udformes og koordineres på EU-plan i betragtning af omfanget af de fornødne investeringer, og fordi den deraf følgende kapacitet bør tjene det indre marked som helhed.

— vil tiltag, der har til formål at styrke overvågningskapaciteten på EU-plan, opnå større virkningsfuldhed, end hvis de ikke koordineres. Sammen vil medlemsstaterne og Kommissionen bedre kunne foregribe forsyningsafbrydelser end gennem en mosaik af nationale bestræbelser. Den foreslåede ramme bør give mulighed for en mere effektiv opgavefordeling og for deling af relevante oplysninger med henblik på at forebygge dobbeltarbejde.

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

For mange af disse råstoffers vedkommende er EU-afhængigheden af import pt. næsten total; endnu vigtigere er det, at leverandørerne af de importerede råstoffer er stærkt koncentreret, og at hovedleverandørerne i mange tilfælde præges af betydelige miljømæssige, sociale og forvaltningsrelaterede risici.

I nogle tilfælde er et lands forsyningsandel over 90 %, f.eks. Kina for lette sjældne jordarter, tunge sjældne jordarter, gallium og magnesium; Tyrkiet for bor. For ca. en tredjedel af de mineraler, der vurderes i kritikalitetsvurderingen, og halvdelen af de kritiske råstoffer er EU-forsyningen mere koncentreret end den globale forsyning (for bauxit, borat eller mangan). Denne koncentration øges langs værdikæden, fordi forarbejdningsfasen er endnu mere koncentreret end ekstraktionsfasen for visse materialer såsom litium, magnesium eller germanium. Kina kontrollerer 56 % af den globale kapacitet for raffineret litium, 60 % for raffineret kobolt og 58 % for raffineret mangan. Ud over koncentrationen af udbuddet i enkelte lande har nogle aktører udvidet deres dominerende stilling i den globale værdikæde ved at opnå kontrol med økonomiske aktiviteter og aktiver i tredjelande, f.eks. Kina, der

kontrollerer koboltminer i Congo (kinesiske aktionærer kontrollerer to virksomheder i Congo, der tilsammen tegner sig for 13,8 % af verdensproduktionen af kobolt).

Denne grad af koncentration udsætter EU's forsyningssikkerhed for geopolitiske risici.

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Med henblik på en vellykket gennemførelse af de tiltag, der er planlagt i forordningen om kritiske råstoffer, vil der fortsat blive udviklet synergivirkninger med tiltag, der for indeværende støttes af Unionen og medlemsstaterne gennem programmer og tiltag på området forskning og innovation inden for kritiske råstoffer og i udviklingen i en del af forsyningskæden. Disse omfatter navnlig Horisont Europa-rammeprogrammet med det formål at støtte forsknings- og innovationsudvikling for at tilvejebringe innovative løsninger til værdikæden for kritiske råstoffer.

Med henblik på at udvikle en bæredygtig værdikæde for kritiske råstoffer i Europa kunne mulige kilder til støtte på europæisk og nationalt plan desuden være:

— Medlemsstaternes anvendelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten til at bidrage til de nødvendige investeringer.

— Horisont Europa

— Innovationsfonden med henblik på tiltag til støtte for investeringer på området kritiske råstoffer, navnlig med hensyn til genanvendelse.

— Regionaludvikling, Samhørighedsfonden og Fonden for Retfærdig Omstilling

— EFSD og garantifaciliteten

— NDICI (og navnlig EFSD+ garantifaciliteten og blandingsfaciliteten) og IPA (instrument til førtiltrædelsesbistand)

— Instrumentet for teknisk støtte

— Programmet for det indre marked

Det foreslåede initiativ kan ses i sammenhæng med en række nyligt bebudede europæiske politikker og prioriteter:

— Industristrategien

— Genopretningsplan for Europa

— REPowerEU

— Den grønne pagt

— Forskning og innovation inden for rammerne af det foreslåede Horisont Europa-program, søjle II, klynge 4 "Det digitale område, industri og rummet", hvori det tilsigtes at yde konkrete bidrag til opfyldelsen af tre overordnede EU-politikker:

"Et Europa klar til den digitale tidsalder"

"En økonomi, der tjener alle" og

"En europæisk grøn pagt".

1.5.5. *Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling*

Ikke relevant

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

Begrænset varighed

- gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger.

Ubegrænset varighed

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ
- derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)⁵¹

Direkte forvaltning ved Kommissionen

- i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- i forvaltningsorganerne

Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

Indirekte forvaltning ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)
- Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
- offentligtretlige organer
- privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- privatretlige organer undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- organer eller personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i FUSP i henhold til afsnit V i TEU, og som er anført i den relevante basisretsakt.
- *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

Bemærkninger

--

⁵¹ Forklaringer vedrørende budgetgennemførelsesmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

I henhold til forordningen oprettes et udvalg med rådgivende funktioner. Kommissionen vil være en del af dette udvalg. Overvågningen, koordineringen af strategiske lagre eller udvælgelsen af strategiske projekter vil blive udført med støtte fra udvalget.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

Ved forordningen indføres en ny politisk ramme med henblik på at tiltrække investeringer og udvikle en værdikæde for kritiske råstoffer i Unionen. Der indføres harmoniserede regler for en samordnet tilgang til overvågning af, rapportering om og risikovurdering af strategiske råstoffer.

Disse nye regler kræver en sammenhængsmekanisme for anvendelse af forpligtelserne i henhold til denne forordning på tværs af landegrænser og en samordning af de nationale myndigheders og Kommissionens aktiviteter gennem udvalget.

2.2.2. *Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

Udvalget, der nedsættes ved forordningen, har en rådgivende rolle. Risiciene afbødes i kraft af Kommissionens deltagelse i udvalget, og ved at Kommissionen varetager sekretariatsfunktionen. Kommissionen vil deltage i udvalgets møder, bidrage til at løse de opgaver, der pålægges udvalget, og sørge for, at der følges op på dem.

2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

Ikke relevant

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Ikke relevant

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB ⁵²	fra EFTA-lande ⁵³	fra kandidatlande og potentielle kandidatlande ⁵⁴	fra andre tredjelande	andre formålsbestemte indtægter
	03.020101	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der anmodes om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande og potentielle kandidatlande	fra andre tredjelande	andre formålsbestemte indtægter
	[XX.ÅÅ.ÅÅ.ÅÅ]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

⁵² OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁵³ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁵⁴ Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder.

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	1	Det indre marked, innovation og det digitale område
--	---	---

GD: GROW			År	År	År	År	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I ALT
			2024	2025	2026	2027				
○ Aktionsbevillinger										
03.020101 ⁵⁵	Forpligtelser	(1a)	0,8	0,8	0,8	0,8				3,2
	Betalinger	(2a)	0,8	0,8	0,8	0,8				3,2
03,0202	Forpligtelser	(1b)								
	Betalinger	(2b)								
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ⁵⁶										
Budgetpost		(3)								
Bevillinger I ALT til GD GROW	Forpligtelser	=1a+1b+3	0,8	0,8	0,8	0,8				3,2
	Betalinger	=2a+2b	0,8	0,8	0,8	0,8				3,2

⁵⁵ Ifølge den officielle budgetkontoplan.

⁵⁶ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

		+3								
--	--	----	--	--	--	--	--	--	--	--

○ Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
○ Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6	0,8	0,8	0,8	0,8				3,2
	Betalinger	=5+ 6	0,8	0,8	0,8	0,8				3,2

Hvis flere aktionsrelaterede udgiftsområder berøres af forslaget/initiativet, indsættes der et tilsvarende afsnit for hvert udgiftsområde

○ Aktionsbevillinger I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-6 i den flerårige finansielle ramme (referencebeløb)	Forpligtelser	=4+ 6								
	Betalinger	=5+ 6								

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administrationsudgifter"
--	----------	---------------------------

Dette afsnit skal udfyldes ved hjælp af arket vedrørende administrative budgetoplysninger, der først skal indføres i [bilaget til finansieringsoversigten](#) (bilag V til Kommissionens afgørelse om de interne regler for gennemførelse af Den Europæiske Unions almindelige budget (afsnittet om Kommissionen), som uploades til DECIDE med henblik på høring af andre tjenestegrene.

i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)				I ALT
GD: GROW									
☐ Menneskelige ressourcer	1,392	2,167	3,912	3,912					11,383
☐ Andre administrationsudgifter	0,212	0,212	0,213	0,213					0,850
I ALT GD GROW	1,604	2,379	4,125	4,125					12,233
GD ENV									
☐ Menneskelige ressourcer	0,171	0,342	0,513	0,513					1,539
☐ Andre administrationsudgifter									
I ALT GD ENV	0,171	0,342	0,513	0,513					1,539
GD INTPA									
☐ Menneskelige ressourcer	0,171	0,342	0,342	0,342					1,197
☐ Andre administrationsudgifter									
I ALT GD INTPA	0,171	0,342	0,342	0,342					1,197

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	1,946	3,063	4,980	4,980				14,969

i mio. EUR (tre decimaler)

		År	År	År	År	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I ALT
		2024	2025	2026	2027				
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	2,746	3,863	5,780	5,780				18,169
	Betalinger	2,746	3,863	5,780	5,780				18,169

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv mål og resultater ↓			År	År	År	År	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)										I ALT		
	RESULTATER																		
	Type ⁵⁷	Gnsntl. omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ⁵⁸ ...																			
— Resultat																			

⁵⁷ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

⁵⁸ Som beskrevet i punkt 1.4.2. "Specifikt/specifikke mål".

— Resultat																		
— Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 1																		
SPECIFIKT MÅL NR. 2																		
— Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 2																		
I ALT																		

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)	I ALT
--	------------	------------	------------	------------	---	-------

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme							
Menneskelige ressourcer	1,734	2,851	4,767	4,767			14,119
Andre administrationsudgifter	0,212	0,212	0,213	0,213			0,850
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	1,946	3,063	4,980	4,980			14,969

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7⁵⁹ i den flerårige finansielle ramme							
Menneskelige ressourcer							
Andre administrationsudgifter							
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme							

I ALT	1,946	3,063	4,980	4,980			14,969
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	---------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

⁵⁹ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.3.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)		
○ Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	8	14	22	22			
20 01 02 03 (i delegationerne)							
01 01 01 01 (indirekte forskning)							
01 01 01 11 (direkte forskning)							
Andre budgetposter (angiv nærmere)							
○ Eksternt personale (i årsværk)⁶⁰							
20 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)	4	5	11	11			
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)							
XX 01 xx yy zz ⁶¹							
01 01 01 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)							
01 01 01 12 (KA, UNE, V – direkte forskning)							
Andre budgetposter (angiv nærmere)							
I ALT	12	19	33	33			

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	<p>Gennemførelse af loven om kritiske råstoffer i fuld skala</p> <ul style="list-style-type: none"> • 5 fuldtidsækvivalenter til varetagelse af forvaltnings- og koordineringsopgaver: <ul style="list-style-type: none"> ○ 2 fuldtidsækvivalenter, der arbejder med politikkoordinering og udarbejdelse af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter ○ 2 fuldtidsækvivalenter til varetagelse af forvaltningsstrukturens sekretariatsfunktion ○ 1 fuldtidsækvivalent til at varetage administrationen af undersøgelser og kontrakter • 10 fuldtidsækvivalenter til at gennemføre overvågnings-,
--------------------------------------	---

⁶⁰ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JMD: juniormedarbejdere i delegationerne.

⁶¹ Deloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

	<p>dataindsamlings- og risikovurderingsopgaver, der kan opdeles i:</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ 7 fuldtidsækvivalenter til markedsovervågning og rapportering om strategiske henholdsvis kritiske råstoffer ○ 2 fuldtidsækvivalenter til koordinering af oplysninger fra medlemsstaterne ○ 1 fuldtidsækvivalent til opbygning og ajourføring af databasen over alle data og oplysninger, der er indsamlet i forbindelse med overvågning, projekter, medlemsstater osv. • 11 fuldtidsækvivalenter til at varetage politikforanstaltninger, der kan opdeles i: <ul style="list-style-type: none"> ○ 2 fuldtidsækvivalenter til at sikre håndhævelsen af medlemsstaternes forpligtelser vedrørende cirkularitetsforanstaltninger, herunder foranstaltninger i relation til direktivet om håndtering af affald fra udvindingsindustrien ○ 2 fuldtidsækvivalenter til at vurdere miljøaftryk, udvikle beregningsmetoder og overvåge anvendelsen af foranstaltningerne ○ 2 fuldtidsækvivalenter til at håndhæve standardiseringstiltag og udarbejde standardiseringsanmodninger (navnlig vedrørende sjældne jordarter) ○ 2 fuldtidsækvivalenter til at samordne de nationale efterforskningsaktiviteter ○ 3 fuldtidsækvivalenter til at koordinere oplysninger om nationale lagre og udarbejdelse af vejledning, når det er muligt • 5 fuldtidsækvivalenter til støtte for strategiske projekter, der kan opdeles i: <ul style="list-style-type: none"> ○ 2 fuldtidsækvivalenter til støtte for udvalget i forbindelse med udvælgelsen af strategiske projekter ○ 1 fuldtidsækvivalent til at følge op på strategiske projekter, navnlig vedrørende tilladelsesprocesser ○ 2 fuldtidsækvivalenter til støtte for de strategiske projekter med hensyn til adgang til investeringer • 2 fuldtidsækvivalenter til støtte for strategiske partnerskaber
Eksternt personale	

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

- kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)

Aktionsbevillingerne vil blive omfordelt under den eksisterende budgetramme for programmet for det indre marked.

- kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen

kræver en revision af FFR3.2.5. *Bidrag fra tredjemand*

Forslaget/initiativet:

- indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for andre indtægter

Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger						
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)		
Artikel ...								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

--

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode, der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).